

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

59 tomas

2016 m. gruodžio 23 d.

Turinys

I Teisėkūros procedūra priimami aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/2336, kuriuo nustatomos specialios giliavandenių žuvų išteklių žvejybos šiaurės rytų Atlante sąlygos bei žvejybos šiaurės rytų Atlanto tarptautiniuose vandenyse nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2347/2002 1
- ★ 2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/2337, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1192/69 dėl geležinkelio įmonių bendrųjų apskaitos norminimo taisyklių ⁽¹⁾ 20
- ★ 2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/2338, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1370/2007, kiek tai susiję su vidaus keleivinio geležinkelio transporto paslaugų rinkos atvėrimu ⁽¹⁾ 22
- ★ 2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/2339, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, kiek tai susiję su prekėmis, kurios buvo laikinai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos jūra ar oru 32
- ★ 2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/2340, kuriuo dėl taikymo datos iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų pagrindinės informacijos dokumentų ⁽¹⁾ 35

DIREKTYVOS

- ★ 2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/2341 dėl profesinių pensijų įstaigų (PPI) veiklos ir priežiūros ⁽¹⁾ 37

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/2336

2016 m. gruodžio 14 d.

kuriuo nustatomos specialios giliavandenių žuvų išteklių žvejybos šiaurės rytų Atlante sąlygos bei žvejybos šiaurės rytų Atlanto tarptautiniuose vandenyse nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2347/2002

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1380/2013 ⁽³⁾ reikalaujama, kad žvejybos veikla būtų aplinkosauginiu požiūriu tvari ilguoju laikotarpiu ir būtų valdoma tokiu būdu, kuris dera su tikslais užtikrinti naudą ekonominėje, socialinėje ir užimtumo srityse ir padėti užtikrinti maisto tiekimą. Pagal bendrą žuvininkystės politiką (toliau – BŽP) žuvininkystės valdymui turėtų būti taikomas tiek atsargumo principas, tiek ir ekosisteminis metodas, siekiant užtikrinti, kad žvejybos veiklos neigiamas poveikis jūrų ekosistemai būtų kuo labiau sumažintas, ir stengiantis užtikrinti, kad vykdant žuvininkystės veiklą būtų vengiama pabloginti jūrų aplinką. Tame kontekste taip pat itin svarbūs yra to reglamento 2 straipsnio 2 dalis ir 7, 20 bei 22 straipsniai;
- (2) Sąjunga yra įsipareigojusi įgyvendinti Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos priimtas rezoliucijas, visų pirma rezoliucijas 61/105 ir 64/72, kuriomis valstybės ir regioninės žuvininkystės valdymo organizacijos raginamos užtikrinti pažeidžiamų giliavandenių jūrų ekosistemų apsaugą nuo dugninių žvejybos įrankių poveikio ir tausų giliavandenių žuvų išteklių naudojimą;

⁽¹⁾ OL C 133, 2013 5 9, p. 41.

⁽²⁾ 2013 m. gruodžio 10 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. spalio 18 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (OL C 433, 2016 11 23, p. 1). 2016 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje)

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB (OL L 354, 2013 12 28, p. 22).

- (3) Komisija įvertino Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2347/2002 ⁽¹⁾ ir visų pirma nustatė, kad reglamento taikymo sričiai priklauso pernelyg daug laivynų, kad trūksta gairių dėl paskirtuosiuose uostuose vykdomos kontrolės ir dėl ėminių ėmimo programų ir kad pernelyg skiriasi valstybių narių teikiamų pranešimų apie pastangų lygį kokybė. Be to, Komisijai atlikus įvertinimą padaryta išvada, kad pajėgumų viršutinė riba, kuri taikoma nuo 2002 m. ir kurią sudaro bendri visų laivų, 1998–2000 m. sužvejojusių daugiau kaip 10 tonų bet kokio giliavandenių žuvų derinio, pajėgumai, nepadarė jokio didelio teigiamo poveikio. Todėl pajėgumų viršutinės ribos taikymo tvarka turėtų būti atnaujinta – tai yra viena iš priemonių, kuriomis siekiama pašalinti tame reglamente nustatytus trūkumus;
- (4) siekiant išlaikyti reikiamą gelminės žvejybos pajėgumų sumažinimą ir gauti išsamesnės informacijos apie gelminės žvejybos veiklą bei jos poveikį jūros aplinkai, giliavandenių žuvų žvejybai turėtų būtų privalomi žvejybos leidimai. Kartu su kiekviena žvejybos leidimo paraiška turėtų būti pateikiamas išsamus numatomo žvejybos rajono, įskaitant Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarybos (toliau – ICES) ir Žvejybos rytų vidurio Atlante komiteto (toliau – CECAF) parajonius, kvadratus ir pakvadracius, ir žvejybos įrankių tipo, numatomo gylio, numatomo žvejybos veiklos intensyvumo bei trukmės aprašymas, taip pat nurodomi atitinkamų giliavandenių žuvų rūšių pavadinimai.
- Žvejybos leidimų sistema taip pat turėtų padėti apriboti laivų, turinčių teisę žvejoti giliavandenes žuvis, pajėgumus. Kad valdymo priemonės būtų sutelktos į tą laivyno dalį, kuri yra svarbiausia gelminės žvejybos požiūriu, žvejybos leidimai turėtų būti išduodami atsižvelgiant į tai, ar jie yra susiję su specializuota žvejyba, ar su priegauda. Tačiau taikant į Reglamentu (ES) Nr. 1380/2013 nustatytą įpareigojimą iškrauti laimikį neturėtų būti užkirstas kelias tam, kad laivai, kurie sužvejoja mažą giliavandenių žuvų kiekį ir kuriems šiuo metu nereikia gauti leidimų gelminei žvejybai, toliau vykdytų tradicinę žvejybos veiklą;
- (5) žvejybos leidimų, kuriais leidžiama žvejoti giliavandenes žuvis, turėtojai turėtų bendradarbiauti vykdant mokslinių tyrimų veiklą, siekiant tobulinti giliavandenių žuvų išteklį vertinimą ir giliavandenių ekosistemų mokslinius tyrimus;
- (6) siekiant toliau stiprinti jūros aplinkos apsaugą, tikslinga leisti vykdyti specializuotą žvejybos veiklą tik tuose rajonuose, kuriuose gelminės žvejybos veikla buvo vykdoma 2009–2011 m. ataskaitiniu laikotarpiu. Tačiau žvalgomosios žvejybos tikslu laivai, vykdantys specializuotą giliavandenių žuvų žvejybą, turėtų turėti galimybę žvejoti ir už esamo žvejybos rajono ribų, jeigu, remiantis pagal Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) gaires atliktu poveikio vertinimu, žvejybos rajono išplėtimas nekelia didelio pavojaus, kad bus padarytas neigiamas poveikis pažeidžiamoms jūrų ekosistemos (toliau – PJE);
- (7) gelminė žvejyba dugniniais tralais, palyginti su kitais naudojamais įvairiais žvejybos įrankiais, kelia didesnį pavojų PJE, ir pranešama, kad šiais įrankiais sužvejojamas didžiausias netyčinis giliavandenių žuvų laimikis. Siekiant kuo labiau sumažinti tokios gelminės žvejybos veiklos neigiamą poveikį jūrų ekosistemai, žvejyba dugniniais tralais turėtų būti apribota, leidžiant ją vykdyti tik iki tam tikro gylio, ir žvejybai dugniniais tralais turėtų būti taikomi specialūs PJE apsaugos reikalavimai. Po 2021 m. sausio 13 d. taip pat turėtų būti atliktas dugninių tralų naudojimo vertinimas. Be to, statomųjų dugninių žauninių tinklaičių naudojimas gelminei žvejybai šiuo metu yra ribojamas Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1288/2009 ⁽²⁾;
- (8) siekiant sumažinti galimą žalingą dugninių tralų naudojimo poveikį, tikslinga leisti žvejoti dugniniais tralais tik 800 metrų arba mažesniame gylyje. Ta riba grindžiama esamomis savanoriškomis priemonėmis, kurios Sąjungos vandenyse yra taikomos sektoriaus iniciatyva, taip pat ja atsižvelgiama į gelminės žvejybos Sąjungos vandenyse ypatumus;
- (9) siekiant kuo labiau sumažinti giliuosiuose jūrų vandenyse vykdomos žvejybos veiklos poveikį PJE, tikslinga nustatyti tam tikras priemones, kuriomis būtų siekiama sumažinti PJE aptikimų skaičių. Visų pirma, aptikus PJE turėtų būti taikoma pasitraukimo taisyklė ir prievolė teikti ataskaitas. Be to, turėtų būti sudarytas rajonų, kuriuose yra PJE arba jų gali atsirasti, kuriuose žvejyba dugniniais tralais draudžiama, sąrašas;

⁽¹⁾ 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2347/2002, nustatantis konkrečius prieinamumo reikalavimus ir susijusias sąlygas, taikomas giliavandenių žuvų išteklį žvejybai (OL L 351, 2002 12 28, p. 6).

⁽²⁾ 2009 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1288/2009 dėl pereinamojo laikotarpio techninių priemonių nustatymo 2010 m. sausio 1 d. – 2011 m. birželio 30 d. laikotarpiui (OL L 347, 2009 12 24, p. 6).

- (10) kadangi biologinę informaciją geriausia rinkti taikant suderintus duomenų rinkimo standartus, tikslinga gelminės žvejybos specializacijos duomenų rinkimą integruoti į bendrą mokslinių duomenų rinkimo sistemą ir kartu užtikrinti papildomos informacijos, būtinos žvejybos dinamikai suprasti, teikimą. Duomenų rinkimas pagal šį reglamentą finansuojamas laikantis Tarybos reglamente (EB) Nr. 199/2008 ⁽¹⁾ numatytų duomenų rinkimo sistemos sąlygų ir principų;
- (11) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1224/2009 ⁽²⁾ nustatomi griežtesni kontrolės ir vykdymo užtikrinimo reikalavimai, taikomi konkrečiomis aplinkybėmis. Todėl giliavandenių žuvų rūšių, kurios dėl savo pobūdžio yra pažeidžiamos žvejybos, žvejybai turėtų būti taikoma didesnė kontrolė. Taip pat tikslinga nurodyti konkrečius BŽP taisyklių pažeidimus, kurių atveju žvejybos leidimas turėtų būti panaikintas;
- (12) Konvencija dėl būsimo daugiašalio bendradarbiavimo žvejybai šiaurės rytų Atlante buvo patvirtinta Tarybos sprendimu 81/608/EEB ⁽³⁾ ir įsigaliojo 1982 m. kovo 17 d. Toje konvencijoje numatyta tinkama daugiašalio bendradarbiavimo sistema, skirta racionaliam žuvininkystės išteklių išsaugojimui ir valdymui šiaurės rytų Atlanto tarptautiniuose vandenyse užtikrinti. Žvejybos šiaurės rytų Atlante komisijoje (toliau – NEAFC) patvirtintos valdymo priemonės apima specialią PJE apsaugai NEAFC reguliuojamame rajone skirtų priemonių sistemą. Vis dėlto, siekiant užtikrinti Sąjungos žvejybos laivų dabartinio veiklos pobūdžio tęstinumą NEAFC vandenyse, gelminės žvejybos veiklai NEAFC reguliuojamame rajone turėtų būti toliau taikomos šiuo metu taikytinos Reglamente (EB) Nr. 2347/2002 numatytos taisyklės dėl leidimo gelminei žvejybai, paskirtųjų uostų ir valstybių narių informacijos perdavimo. Be to, siekiant toliau tobulinti mokslines žinias apie tuos išteklius ir atsižvelgiant į tai, kad taikytinose NEAFC priemonėse nėra numatytas stebėjimo reikalavimas, tikslinga taikyti tą patį stebėjimo reikalavimą visuose Šiaurės jūros ir CECAF rajonuose, kuriuose vykdoma giliavandenių žuvų žvejyba;
- (13) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų iš dalies keičiamas III priede pateiktas PJE indikatorinių rūšių sąrašas, siekiant pritaikyti tą sąrašą prie naujausių mokslinių rekomendacijų. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos vyktų vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros ⁽⁴⁾ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (14) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, kiek tai susiję su esamų žvejybos rajonų nustatymu ir rajonų, kuriuose, kaip žinoma, yra PJE arba jų gali atsirasti, sąrašo sudarymu ir koregavimu, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁵⁾;
- (15) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, kiek tai susiję su žvalgomosios gelminės žvejybos patvirtinimu ir kiek tai susiję su esamų gelminės žvejybos rajonų nustatymo patikslinimu siekiant įtraukti žvejybos veiklos, vykdomos pagal žvejybos leidimą, išduotą pagal šį reglamentą, vietas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi netaikant Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011;

⁽¹⁾ 2008 m. vasario 25 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 199/2008 dėl Bendrijos sistemos, skirtos duomenų rinkimui, tvarkymui ir naudojimui žuvininkystės sektoriuje bei paramai mokslinėms rekomendacijoms dėl bendros žuvininkystės politikos, sukūrimo (OL L 60, 2008 3 5, p. 1).

⁽²⁾ 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1224/2009, nustatantis Sąjungos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiantis reglamentus (EB) Nr. 847/96, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 2115/2005, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007, (EB) Nr. 676/2007, (EB) Nr. 1098/2007, (EB) Nr. 1300/2008, (EB) Nr. 1342/2008 ir panaikinantys reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1627/94 ir (EB) Nr. 1966/2006 (OL L 343, 2009 12 22, p. 1).

⁽³⁾ 1981 m. liepos 13 d. Tarybos sprendimas 81/608/EEB dėl Konvencijos dėl būsimo daugiašalio bendradarbiavimo Šiaurės Rytų Atlanto žvejyboje patvirtinimo (OL L 227, 1981 8 12, p. 21).

⁽⁴⁾ OL L 123, 2016 5 12, p. 1.

⁽⁵⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (16) todėl būtina nustatyti naujas taisykles, reglamentuojančias giliavandenių žuvų išteklių žvejybą šiaurės rytų Atlanto Sąjungos vandenyse ir CECAF kompetencijai priklausančiuose tarptautiniuose vandenyse,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Tikslai

Šiuo reglamentu padedama siekti Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 2 straipsnyje išvardytų tikslų, susijusių su giliavandenėmis žuvimis ir buveinėmis. Be to, juo siekiama:

- a) gerinti mokslines žinias apie giliavandenės žuvis ir jų buveines;
- b) užkirsti kelią tam, kad būtų daromas didelis neigiamas poveikis PJE vykdant gelminę žvejybą, ir užtikrinti ilgalaikį giliavandenių žuvų išteklių išsaugojimą;
- c) užtikrinti, kad Sąjungos priemonės, kuriomis siekiama užtikrinti tausų giliavandenių žuvų išteklių valdymą, atitiktų Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos priimtas rezoliucijas, visų pirma rezoliucijas 61/105 ir 64/72.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas žvejybos veiklai arba numatomai žvejybos veiklai šiuose vandenyse:
 - a) Sąjungos žvejybos laivų ir trečiųjų šalių žvejybos laivų vykdomai veiklai – Šiaurės jūros, Šiaurės Vakarų vandenų ir Pietvakarių vandenų Sąjungos vandenyse, taip pat ICES IIa zonos Sąjungos vandenyse;
 - b) Sąjungos žvejybos laivų vykdomai veiklai – CECAF 34.1.1, 34.1.2 ir 34.2 rajonų tarptautiniuose vandenyse.
2. Šio straipsnio 1 dalis nedaro poveikio 16 straipsnio 5 daliai.

3 straipsnis

Dalykas

1. Šis reglamentas taikomas rūšims, kurios pasitaiko giliuosiuose jūrų vandenyse ir kurioms yra būdingas šių biologinių veiksmų derinys: subrendimas, palyginti sename amžiuje, lėtas augimas, ilga tikėtina gyvenimo trukmė, žemas natūralus mirtingumas, nutrūkstamas sėkmingų metų amžiaus klasių populiacijos pasipildymas ir nerštas, kuris nebūtinai vyksta kiekvienais metais (toliau – giliavandenės žuvis).
2. Šio reglamento taikymo tikslu giliavandenių žuvų rūšys ir pažeidžiamiausios tarp jų rūšys yra išvardytos I priede.

4 straipsnis

Terminų apibrėžtys

1. Šiame reglamente taikomos Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 4 straipsnyje ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 734/2008 ⁽¹⁾ 2 straipsnyje numatytos terminų apibrėžtys.

⁽¹⁾ 2008 m. liepos 15 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 734/2008 dėl pažeidžiamų jūrų ekosistemų atviroje jūroje apsaugos nuo dugniniais žvejybos įrankiais daromo neigiamo poveikio (OL L 201, 2008 7 30, p. 8).

2. Kitų vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) ICES zonos – zonos, apibrėžtos Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 218/2009 ⁽¹⁾;
- b) CECAF rajonai – rajonai, apibrėžti Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 216/2009 ⁽²⁾;
- c) NEAFC reguliuojamas rajonas – vandenys, kuriems taikoma Konvencija dėl būsimo daugiašalio bendradarbiavimo žvejybai šiaurės rytų Atlante ir kurie yra už tos konvencijos susitariančiųjų šalių žvejybos jurisdikcijai priklausančių vandenų ribų;
- d) pažeidžiamiausios rūšys – giliavandenės žuvys, nurodytos I priede pateiktos lentelės trečiame stulpelyje „Pažeidžiamiausios (x)“;
- e) specializacija – tam tikrų rūšių žuvų specializuotos žvejybos tam tikrais įrankiais tam tikrame rajone veikla;
- f) gelminės žvejybos specializacija – giliavandenių žuvų žvejybos pagal 5 straipsnio 2 dalyje pateiktus nurodymus specializacija;
- g) žvejybos stebėsenos centras – vėliavos valstybės narės įsteigtas operacijų centras, kuriame įrengta kompiuterinė aparatinė ir programinė įranga, suteikianti galimybę automatiškai gauti, tvarkyti ir elektroniniu būdu perduoti duomenis;
- h) aptikimas – sužvejoti PJE indikatorinių rūšių kiekiai, viršijantys IV priede nurodytas ribas;
- i) netyčinis laimikis – atsitiktinai sužvejoti jūrų gyvūnai, kurie pagal Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 15 straipsnį turi būti išskrauti ir įskaiciuoti į kvotas, nes jie arba nesiekia mažiausio išteklių išsaugojimą užtikrinančio orientacinio dydžio, arba viršija kiekius, leidžiamus pagal laimikio sudėtį ir priegaudą reglamentuojančias taisykles;
- j) PJE indikatorinės rūšys – III priede nurodytos rūšys;
- k) esami gelminės žvejybos rajonai – 2 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyto rajono dalis, kurioje anksčiau buvo vykdoma gelminė žvejyba ir kuri yra nustatoma pagal 7 straipsnį.

5 straipsnis

Žvejybos leidimai

1. Specializuotai giliavandenių žuvų žvejybos veiklai privalomas žvejybos leidimas (toliau – specializuotos žvejybos leidimas). Specializuotos žvejybos leidime nurodoma, kurių giliavandenių žuvų specializuotą žvejybą laivui yra leidžiama vykdyti.

2. Taikant 1 dalį, laikoma, kad žvejybos veiklą vykdančio žvejybos laivo vykdo specializuotą giliavandenių žuvų žvejybą, jeigu jo pranešimuose apie laimikį (laivo žurnale, iškrovimo deklaracijose, pardavimo pažymose ar panašiuose dokumentuose) atitinkamais kalendoriniais metais nurodyta, kad per vieną žvejybos reisą sužvejota bent 8 % giliavandenių žuvų.

Vis dėlto tai netaikoma žvejybos laivams, kurių atveju atitinkamais kalendoriniais metais iš viso užregistruojama mažiau kaip 10 tonų giliavandenių žuvų. Ši pastraipa nedaro poveikio 6 daliai.

3. Žvejybos laivų, kurie nevykdo specializuotos giliavandenių žuvų žvejybos, tačiau sužvejoja giliavandenes žuvis kaip priegaudą, vykdomai žvejybos veiklai privalomas žvejybos leidimas (toliau – priegaudos žvejybos leidimas). Priegaudos žvejybos leidime nurodoma, kurių rūšių giliavandenes žuvis laivas gali aptikti kaip priegaudą vykdydamas specializuotą kitų rūšių žuvų žvejybą.

⁽¹⁾ 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 218/2009 dėl valstybių narių, žvejojančių Šiaurės Rytų Atlante, nominalių sugavimų statistinių duomenų pateikimo (OL L 87, 2009 3 31, p. 70).

⁽²⁾ 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 216/2009 dėl tam tikruose ne Šiaurės Atlanto rajonuose žvejojančių valstybių narių statistikos duomenų pateikimo apie nominalius sugavimus (OL L 87, 2009 3 31, p. 1).

4. Atitinkamai šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodyti dviejų tipų žvejybos leidimai yra aiškiai atskiriami vienas nuo kito Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 116 straipsnyje nurodytoje elektroninėje duomenų bazėje.

5. Žvejybos laivams, neturintiems jokio žvejybos leidimo pagal šį straipsnį, draudžiama per vieną žvejybos reisą sužvejoti daugiau kaip 100 kg giliavandenių žuvų. Tokių laivų sužvejotos giliavandenės žuvys, kurių kiekis viršija 100 kg, nėra laikomos laive, perkraunamos ar iškraunamos, išskyrus giliavandenių žuvų, kurių žvejybai taikomas Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 15 straipsnyje nustatytas įpareigojimas iškrauti laimikį, netyčinį laimikį – toks laimikis iškraunamas ir įskaičiuojamas į kvotas.

6. Nėra laikoma, kad žvejybos laivas, turintis priegaudos žvejybos leidimą ir galintis naudotis giliavandenių žuvų priegaudos kvota, kuris ne daugiau kaip 15 % viršija šio straipsnio 2 dalyje nustatytą 10 tonų ribą, vykdo specializuotą giliavandenių žuvų žvejybą. Tokį laimikį jis iškrauna ir įskaičiuoja į kvotą. Giliavandenių žuvų, kurioms taikomas Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 15 straipsnyje nustatytas įpareigojimas iškrauti laimikį, netyčinis laimikis iškraunamas ir įskaičiuojamas į kvotas.

7. Šis reglamentas *mutatis mutandis* taikomas žvejybos leidimų išdavimui trečiųjų šalių žvejybos laivams pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1006/2008 ⁽¹⁾.

6 straipsnis

Pajėgumų valdymas

1. Bendri visų Sąjungos žvejybos laivų, kuriems tam tikra valstybė narė yra išdavusi specializuotos žvejybos leidimą, žvejybos pajėgumai, matuojami bendrąja talpa ir kilovatais, niekada negali viršyti toliau nurodytų tos valstybės narės laivų bendrų žvejybos pajėgumų 2009–2011 m. (imami tie metai, kuriais šis skaičius buvo didžiausias):

- a) laivų, kurie bet kuriais iš trijų kalendorinių metų (2009–2011 m.) sužvejojo 10 tonų arba daugiau giliavandenių žuvų (imami tie metai, kuriais šis skaičius buvo didžiausias), ir
- b) laivų, kurie yra užregistruoti bet kuriame iš tos valstybės narės atokiausių regionų, kaip apibrėžta SESV 349 straipsnyje, kuriame kiekvienas toks laivas bet kuriais iš trijų kalendorinių metų (2009–2011 m.) sužvejojo giliavandenių žuvų laimikį, sudarantį bent 10 % jų bendro kasmetinio laimikio (imami tie metai, kuriais šis skaičius buvo didžiausias).

2. Nukrypstant nuo 1 dalies a punkto, jeigu anksčiau nei 2017 m. sausio 12 d. tam tikrai valstybei narei buvo paskirtos I priede išvardytų rūšių žuvų žvejybos galimybės, tačiau jos laivai bet kuriais iš ataskaitinių metų nesužvejojo 10 tonų arba daugiau giliavandenių žuvų, tokios valstybės narės bendri žvejybos pajėgumai niekada negali viršyti jos laivų bendrų žvejybos pajėgumų bet kuriais iš trejų pastarųjų metų, kuriais bent vienas iš jos laivų sužvejojo 10 tonų arba daugiau giliavandenių žuvų (imami tie metai, kuriais šis skaičius buvo didžiausias).

7 straipsnis

Esami gelminės žvejybos rajonai

1. Ne vėliau kaip 2017 m. liepos 13 d. valstybės narės, kurių laivams buvo suteiktas leidimas gelminei žvejybai pagal Reglamento (EB) Nr. 2347/2002 3 straipsnio 1 dalį ir tiek, kiek jis yra susijęs su daugiau kaip 10 tonų kiekvienais kalendoriniais metais sužvejojančių laivų vykdoma žvejybos veikla, pateikdamos laivų stebėjimo sistemos (toliau – LSS) įrašus arba, jeigu LSS įrašų nėra, kitais būdais pateikdamos aktualią ir patikrinamą informaciją informuoja Komisiją apie tokių laivų vykdomos giliavandenių žuvų žvejybos veiklos vietas ataskaitiniais kalendoriniais metais – 2009–2011 m.

⁽¹⁾ 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1006/2008 dėl Bendrijos žvejybos laivų žvejybos veiklos ne Bendrijos vandenyse leidimų ir trečiųjų šalių laivų žvejybos galimybių Bendrijos vandenyse, iš dalies keičiantis reglamentus (EEB) Nr. 2847/93 ir (EB) Nr. 1627/94 bei panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 3317/94 (OL L 286, 2008 10 29, p. 33).

2. Remdamasi pagal 1 dalį pateikta informacija ir patikimiausia turima mokslinė bei techninė informacija, Komisija ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato esamus gelminės žvejybos rajonus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 18 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

8 straipsnis

Bendrieji paraiškų dėl žvejybos leidimų reikalavimai

1. Kartu su kiekviena paraiška dėl žvejybos leidimo pateikiamas išsamus rajono, kuriame žvejybos laivas ketina vykdyti žvejybos veiklą, žvejybos įrankių tipo, gylio, kuriame bus vykdoma veikla, numatomo žvejybos veiklos intensyvumo ir trukmės aprašymas, taip pat nurodomi atitinkamų giliavandenių žuvų rūšių pavadinimai.

2. Specializuotos žvejybos leidimai išduodami tik žvejybos veiklai esamuose gelminės žvejybos rajonuose.

3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 2 dalies ir kol bus nustatyti esami gelminės žvejybos rajonai pagal 7 straipsnį, specializuotos žvejybos leidimai gali būti išduodami, jeigu žvejybos laivas pateikė įrodymų, kad jis vykdo gelminės žvejybos specializacijos veiklą bent trejus metus prieš pateikiant paraišką dėl žvejybos leidimo. Toks žvejybos leidimas gali būti išduodamas tik tų vietų, kuriose buvo vykdoma tokia ankstesnė žvejybos veikla, atžvilgiu.

4. Žvejybos leidimai neišduodami žvejybai dugniniais tralais didesniame nei 800 metrų gilyje.

5. Nukrypstant nuo 2 dalies, valstybė narė gali pateikti prašymą vykdyti žvalgomąją žvejybą vietose, kurios yra už esamų gelminės žvejybos rajonų ribų. Kartu su tokiu prašymu pateikiamas poveikio vertinimas, atliktas laikantis 2008 m. FAO Tarptautinės gairės dėl gelminės žvejybos atviroje jūroje valdymo nustatytų standartų. Pateikdama tokį prašymą, valstybė narė nurodo numatomą žvalgomosios žvejybos trukmę ir numatomą dalyvaujančių laivų skaičių bei jų pajėgumus. Ji pasiūlo švelninimo priemonių, kuriomis būtų užkertamas kelias PJE aptikimui arba jos būtų veiksmingai apsaugotos.

6. Komisija, įvertinusi valstybių narių pateiktą informaciją ir remdamasi mokslinės patariamosios įstaigos rekomendacija, gali įgyvendinimo aktais suteikti patvirtinimą vykdyti prašomą žvalgomąją žvejybą. Patvirtinime Komisija gali visų pirma nustatyti:

- a) žvalgomosios žvejybos rajoną;
- b) didžiausią laivų skaičių ir didžiausius pajėgumus;
- c) tokios žvejybos trukmę – ne ilgesnę kaip vieni metai (šį terminą galima vieną kartą pratęsti);
- d) giliavandenių žuvų, kurias galima sužvejoti vykdant žvalgomąją žvejybą, bendro leidžiamo sužvejoti kiekio didžiausią procentinę dalį ir
- e) švelninimo priemones, kurių turi būti laikomasi siekiant apsaugoti PJE.

7. Siekiant užtikrinti reprezentatyviųjų duomenų, kurie būtų tinkami giliavandenių žuvų išteklių ir PJE aptikimo vertinimui ir valdymui, surinkimą, visais pagal 6 dalį išduotais žvejybos leidimais reikalaujama, kad žvejybos leidimo galiojimo laikotarpio pirmaisiais 12 mėnesių atitinkamame laive būtų moksliniai stebėtojai arba būtų vykdoma nuotolinė elektroninė stebėseną.

8. Remdamasi atitinkamos valstybės narės pateiktu prašymu ir informacija, Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatytas esamas gelminės žvejybos rajonas būtų patikslintas siekiant įtraukti žvejybos veiklos, vykdomos pagal žvejybos leidimą, išduotą laikantis šio straipsnio 5 ir 6 dalių, vietas.

9 straipsnis

Specialūs PJE apsaugos reikalavimai

1. Šis straipsnis taikomas žvejybos operacijoms dugniniais žvejybos įrankiais didesniame nei 400 metrų gylyje.
2. Jeigu, vykdant žvejybos operaciją, PJE indikatorinių rūšių, kaip apibrėžta III priede, kiekis, sužvejotas tos žvejybos operacijos metu, viršija IV priede nustatytas ribas, tai reiškia, kad buvo aptikta PJE. Žvejybos laivas nedelsdamas nutraukia žvejybą atitinkamame rajone. Operacijas jis atnaujiną tik atplaukęs į kitą rajoną, esantį ne arčiau kaip penkios jūrmylės nuo rajono, kuriame aptikta pažeidžiama jūrų ekosistema.
3. Žvejybos laivas nedelsdamas praneša apie kiekvieną PJE aptikimą kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, o jos nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.
4. Siekdamas nustatyti, kur, kaip žinoma, yra PJE arba jų gali atsirasti, valstybės narės naudojasi patikimiausia turima mokslinė ir techninė informacija, įskaitant biogeografinę informaciją ir 3 dalyje nurodytą informaciją. Be to, Komisija pateikia prašymą kompetentingai mokslinei patariamajai įstaigai kasmet atlikti rajonų, kuriuose, kaip žinoma, yra PJE arba jų gali atsirasti, vertinimą.

Tas vertinimas atliekamas laikantis 2008 m. FAO Tarptautinių gairių dėl gelminės žvejybos atviroje jūroje valdymo, jį atliekant taikomas Reglamento (ES) Nr. 1380/2013 4 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytas žuvininkystės valdymo atsargumo principas ir jis paskelbiamas viešai.
5. Jeigu, remiantis 4 dalyje nurodyta procedūra, nustatomi rajonai, kuriuose, kaip žinoma, yra PJE arba jų gali atsirasti, valstybės narės ir kompetentinga mokslinė patariamoji įstaiga apie tai laiku informuoja Komisiją.
6. Ne vėliau kaip 2018 m. sausio 13 d. Komisija, remdamasi patikimiausia turima mokslinė ir techninė informacija ir valstybių narių bei mokslinės patiriamosios įstaigos atliktų vertinimų ir tyrimų rezultatais, priima įgyvendinimo aktus siekiant sudaryti rajonų, kuriuose, kaip žinoma, yra PJE arba jų gali atsirasti, sąrašą. Komisija, remdamasi Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komiteto pateikta rekomendacija, kasmet peržiūri šį sąrašą ir prireikus iš dalies jį keičia, priimdama įgyvendinimo aktus. Komisija gali tam tikrą rajoną išbraukti iš sąrašo, jeigu, remdamasi poveikio vertinimo rezultatais ir pasikonsultavusi su kompetentinga mokslinė patariamąja įstaiga, nustato, kad yra pakankamai įrodymų, rodančių, jog PJE nėra, arba kad yra patvirtintos tinkamos išsaugojimo ir valdymo priemonės, kuriomis užtikrinama, kad būtų užkirstas kelias tam, kad būtų daromas didelis neigiamas poveikis PJE tame rajone. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 18 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
7. Komisija, remdamasi patikimiausia turima mokslinė informacija, gali peržiūrėti PJE indikatorines rūšis, ir jai suteikiami įgaliojimai iš dalies pakeisti III priede pateiktą sąrašą priimant deleguotuosius aktus pagal 17 straipsnį.
8. Naujus poveikio vertinimus reikalaujama atlikti tuo atveju, jeigu labai pakeičiami žvejybai dugniniais žvejybos įrankiais vykdyti naudojami būdai arba jeigu esama naujos mokslinės informacijos, rodančios, kad tam tikrame rajone yra PJE.
9. Žvejyba dugniniais žvejybos įrankiais draudžiama visuose rajonuose, kurie įtraukti į sąrašą pagal 6 dalį.

10 straipsnis

Konkrečių kontrolės nuostatų taikymas

Žuvininkystei ir žvejybos veiklai, kurioms taikomas šis reglamentas, taip pat taikomos Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 7, 17, 42, 43 ir 45 straipsnių, 84 straipsnio 1 dalies a punkto, 95 straipsnio 3 dalies, 104 straipsnio 1 dalies, 105 straipsnio 3 dalies c punkto, 107 straipsnio 1 dalies, 108 straipsnio 1 dalies ir 115 straipsnio c punkto bei I priedo nuostatos, išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip.

11 straipsnis

Paskirtieji uostai

1. Valstybės narės paskiria uostus, kuriuose turi būti iškraunama arba perkraunama daugiau nei 100 kg giliavandenių žuvų arba jų derinio. Valstybės narės ne vėliau kaip 2017 m. kovo 13 d. perduoda Komisijai tų paskirtųjų uostų sąrašą.
2. Vietose, kurios nėra valstybių narių pagal 1 dalį paskirtieji uostai, draudžiama iškrauti bet kokį bet kokio giliavandenių žuvų derinio kiekį, viršijantį 100 kg.

12 straipsnis

Išankstinis pranešimas

Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 17 straipsnio, visų Sąjungos žvejybos laivų, iš kurių ketinama iškrauti 100 kg arba didesnį giliavandenių žuvų kiekį, kapitonai, neatsižvelgiant į laivo ilgį, savo vėliavos valstybės narės kompetentingai institucijai privalo pranešti apie tokį ketinimą likus ne mažiau kaip keturioms valandoms iki numatomo laivo atvykimo į uostą laiko. 12 metrų ar mažesnio ilgio laivo kapitonas arba bet kuris kitas asmuo, atsakingas už tokio laivo valdymą, pateikia pranešimą kompetentingoms institucijoms likus ne mažiau kaip vienai valandai iki numatomo laivo atvykimo į uostą laiko.

13 straipsnis

Laivo žurnalo įrašai žvejojant giliuosiuose vandenyse

1. Jei taikomas įpareigojimas vesti laivo žurnalą, Sąjungos žvejybos laivų, turinčių 5 straipsnio 1 arba 3 dalyje numatytą žvejybos leidimą ir vykdančių gelminės žvejybos specializacijos veiklą arba žvejojančių didesniame nei 400 metrų gylyje, kapitonai:
 - a) po kiekvieno žvejybos įrankio ištraukimo nubrėžia naują liniją popieriniame laivo žurnale arba
 - b) jei laivui taikoma elektroninio duomenų registravimo ir perdavimo sistema, duomenis registruoja atskirai po kiekvieno žvejybos įrankio ištraukimo.
2. Sąjungos žvejybos laivų kapitonai laivo žurnale taip pat registruoja visus I priede išvardytų rūšių giliavandenių žuvų kiekius, kurie yra sužvejoti, laikomi laive, perkraunami arba iškraunami pagal 5 straipsnio 5 dalį, ir visus III priede išvardytų PJE indikatorinių rūšių organizmų kiekius, kurie viršija IV priede nustatytas ribas, įskaitant rūšinę sudėtį ir svorį, ir pateikia tų kiekių ataskaitą kompetentingoms institucijoms.

14 straipsnis

Žvejybos leidimų panaikinimas

Nedarant poveikio Reglamento (EB) Nr. 1224/2009 7 straipsnio 4 daliai ir 92 straipsniui ir laikantis jo 90 straipsnio 1 dalies, šio reglamento 5 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodyti žvejybos leidimai panaikinami mažiausiai dviem mėnesiams bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) jei neįvykdomos žvejybos leidime nustatytos sąlygos dėl žvejybos įrankių naudojimo apribojimų, rajonų, kuriuose leidžiama vykdyti operacijas, arba tų rūšių žuvų, kurių atžvilgiu leidžiama specializuota žvejyba, laimikio apribojimų arba
- b) jei į laivą nepaimamas mokslinis stebėtojas arba neleidžiama imti laimikio ėminių moksliniais tikslais, kaip nustatyta šio reglamento 16 straipsnyje.

15 straipsnis

Duomenų rinkimo ir perdavimo taisyklės

1. Nedarant poveikio specialiosioms šio reglamento nuostatomis, taikomas Reglamentas (EB) Nr. 199/2008.
2. Rinkdamos gelminės žvejybos specializacijos veiklos duomenis (laikydamosi bendrųjų duomenų rinkimo taisyklių ir duomenų tikslumo lygių, nustatytų atitinkamoje daugiametėje Sąjungos biologinių, techninių, aplinkos, socialinių ir ekonominių duomenų rinkimo programoje) valstybės narės laikosi specialių II priede nurodytų duomenų rinkimo ir perdavimo reikalavimų, taikomų gelminės žvejybos specializacijos veiklai.
3. Valstybės narės į visus žvejybos leidimus, išduodamus pagal 5 straipsnį, įtraukia būtinas sąlygas, kuriomis užtikrinama, kad atitinkamas laivas, bendradarbiaudamas su atitinkamu moksliniu institutu, dalyvautų kokioje nors duomenų rinkimo programoje, apimančioje žvejybos veiklą, kuriai yra išduoti leidimai.
4. Reikalaujama, kad laivo kapitonas arba bet kuris kitas už laivo valdymą atsakingas asmuo į laivą paimtų mokslinį stebėtoją, kurį jo laivui paskyrė valstybė narė, nebent tai neįmanoma dėl saugumo priežasčių. Laivo kapitonas palengvina mokslinio stebėtojo užduočių vykdymą.
5. Komisijos prašymu valstybė narė pateikia metines ataskaitas, kuriose pateikiami suvestiniai duomenys apie laivų, plaukiojančių su jos vėliava ir vykdančių gelminės žvejybos veiklą, skaičių, jų žvejybos rajoną, žvejybos įrankių tipą, dydį, kiekvieno tipo išduotų žvejybos leidimų skaičių, jų kilmės uostą, visas šių laivų turimas gelminės žvejybos galimybes ir bendrą šių žvejybos galimybių naudojimo procentinį dydį. Tos ataskaitos skelbiamos viešai.

16 straipsnis

Stebėjimas

1. Valstybės narės nustato stebėjimo programą, skirtą užtikrinti, kad būtų laiku renkami aktualūs ir tikslūs duomenys apie giliavandenių žuvų laimikį ir priegaudą, PJE aptikimus ir kita veiksmingam šio reglamento įgyvendinimui svarbi informacija. Laivams, kurie turi leidimą vykdyti specializuotą giliavandenių žuvų žvejybą ir naudoja dugninius tralus arba statomuosius dugninius žiauninius tinklaičius, taikomas bent 20 % stebėtojų reikalavimas, išskyrus laivus, kuriuose dėl saugumo priežasčių nėra tinkama priimti stebėtoją. Visiems kitiems laivams, turintiems leidimą žvejoti giliavandenes žuvis, taikomas bent 10 % stebėtojų reikalavimas, išskyrus laivus, kuriuose dėl saugumo priežasčių nėra tinkama priimti stebėtoją.
2. Jei valstybė narė paprašo šios valstybės veiklos vykdytojo priimti į laivą stebėtoją, to stebėtojo neatvykimas dėl priežasčių, kurios nepriklauso nuo veiklos vykdytojo, nėra kliūtis laivui palikti uostą.
3. Komisija siekia ne vėliau kaip 2018 m. sausio 1 d. gauti mokslinių rekomendacijų, grindžiamų pagal šį reglamentą surinktais duomenimis, dėl to, ar šio straipsnio 1 dalyje nustatytas stebėtojų reikalavimas yra pakankamas 1 straipsnyje nustatytiems tikslams pasiekti, visų pirma užkirsti kelią dideliame neigiamam poveikiui PJE, kai vykdoma gelminė žvejyba, ir ar šis reikalavimas turėtų būti pritaikytas remiantis atnaujinta ėminių ėmimo metodika. Komisija apie prašomų mokslinių rekomendacijų rezultatus nedelsdama informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą.
4. Jei remdamasi 3 dalyje nurodytomis mokslinėmis rekomendacijomis Komisija mano, kad 1 dalyje nurodyti su stebėtojų reikalavimu susiję procentiniai dydžiai turėtų būti patikslinti, Komisija gali skubos tvarka pateikti pasiūlymą dėl šių procentinių dydžių peržiūros.
5. Nukrypstant nuo 2 straipsnio, šis straipsnis *mutatis mutandis* taikomas giliavandenių žuvų žvejybai, kurią NEAFC reguliuojamame rajone vykdo dugninius tralus arba statomuosius dugninius žiauninius tinklaičius naudojantys laivai.

17 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 9 straipsnio 6 dalyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2017 m. sausio 12 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais igaliojimais ataskaitą. Deleguotieji igaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 9 straipsnio 6 dalyje nurodytus deleguotuosius igaliojimus. Sprendimu dėl igaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą, Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais, vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 9 straipsnio 6 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

18 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Žuvininkystės ir akvakultūros komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

19 straipsnis

Vertinimas

1. Ne vėliau kaip 2021 m. sausio 13 d. Komisija, remdamasi valstybių narių ataskaitomis ir mokslinėmis rekomendacijomis, kurių ji prašo šiuo tikslu, įvertina šiame reglamente nustatytų priemonių poveikį ir nustato, kiek buvo įgyvendinti 1 straipsnio a ir b punktuose nurodyti tikslai.
2. Atliekant vertinimą daugiausia dėmesio skiriama šių sričių tendencijoms:
 - a) visų rūšių žvejybos įrankių naudojimas vykdant specializuotą giliavandenių žuvų žvejybą įvertinamas ypatingą dėmesį skiriant poveikiui pažeidžiamiausioms rūšims ir PJE;

- b) laivams, kurie perėjo prie mažesnį poveikį jūros dugnui turinčių žvejybos įrankių naudojimo, ir pažangai netyčinio laimikio prevencijos, mažinimo ir, kai įmanoma, panaikinimo srityje;
- c) kiekvienos gelminės žvejybos specializacijos veiklą vykdančių laivų operacijų aprėpčiai;
- d) duomenų, kuriuos valstybės narės teikia mokslinėms įstaigoms išteklių būklei įvertinti arba Komisijai, šiai paskelbus specialų kvietimą teikti duomenis, išsamumui ir patikimumui;
- e) giliavandenių žuvų ištekliams, dėl kurių teikiamos rekomendacijos pagerėjo;
- f) papildomųjų priemonių, kuriomis siekiama sustabdyti išmetimą į jūrą ir sumažinti pažeidžiamiausių rūšių laimikį, veiksmingumui;
- g) pagal 8 straipsnį atliktų poveikio vertinimų kokybei;
- h) Sąjungos laivų ir uostų, kuriems šio reglamento įgyvendinimas daro tiesioginį poveikį, skaičiui;
- i) priemonių, kurios buvo nustatytos siekiant užtikrinti ilgalaikį giliavandenių žuvų išteklių tvarumą ir užkirsti kelią tų rūšių žuvų, kurių atžvilgiu nėra vykdoma specializuota žvejyba, priegaudai, ypač pažeidžiamiausių rūšių žuvų priegaudai, veiksmingumui;
- j) mastui, kuriuo PJE buvo veiksmingai apsaugotos apribojant leidžiamą žvejybos veiklą, kad ji būtų vykdoma tik esamuose giliųjų vandenų žvejybos rajonuose, taikant pasitraukimo taisyklę ir (arba) kitas priemones;
- k) 800 metrų gylio apribojimo taikymui.

3. Remdamasi šio straipsnio 1 dalyje nurodytu vertinimu Komisija gali prireikus teikti pasiūlymus dėl šio reglamento dalinių pakeitimų. Visų pirma, jei tame vertinime nurodoma, kad žvejyba dugniniais žvejybos įrankiais neatitinka 1 straipsnyje nustatytų tikslų, Komisija gali pateikti pasiūlymą iš dalies pakeisti šį reglamentą, kuriuo būtų siekiama užtikrinti, kad specializuotos žvejybos leidimai, išduoti laivams, kurie naudoja dugninius tralus arba statomuosius dugninius žiauninius tinklaičius, nustotų galioti arba būtų atšaukti ir kad būtų taikomos visos būtinos priemonės, susijusios su dugniniais žvejybos įrankiais, įskaitant ilgąsias ūdas, siekiant užtikrinti pažeidžiamiausių rūšių ir PJE apsaugą.

20 straipsnis

Panaikinimas ir pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Reglamentas (EB) Nr. 2347/2002 panaikinamas.
2. Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.
3. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, Reglamento (EB) Nr. 2347/2002 3, 7 ir 9 straipsniai toliau taikomi Sąjungos žvejybos laivams, vykdančioms žvejybos veiklą NEAFC reguliuojamame rajone.
4. Pagal Reglamentą (EB) Nr. 2347/2002 išduoti specialūs žvejybos leidimai lieka galioti ne ilgiau kaip vienus metus po 2017 m. sausio 12 d.

21 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2016 m. gruodžio 14 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

I. KORČOK

I PRIEDAS

Giliavandenių žuvų rūšys

Mokslinis pavadinimas	Bendrinis pavadinimas	Pažeidžiamiausias (x)
<i>Centrophorus</i> spp.	Trumpadyglis ryklys	
<i>Centroscyllium fabricii</i>	Paprastasis juodasis šunryklis	x
<i>Centroscyrnus coelelepis</i>	Portugalinis baltaakis dygliaryklis	x
<i>Centroscyrnus crepidater</i>	Ilgasnis baltaakis dygliaryklis	x
<i>Dalatias licha</i>	Šokoladinis dygliaryklis	x
<i>Etmopterus princeps</i>	Didysis juodasis dygliaryklis	x
<i>Apristuris</i> spp.	Islandinis juodasis katryklis	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Gyvatriklis	
<i>Deania calcea</i>	Paprastasis ilgasnukis dygliaryklis	
<i>Galeus melastomus</i>	Juodažiotis pjūkluodegis katryklis	
<i>Galeus murinus</i>	Islandinis pjūkluodegis katryklis	
<i>Hexanchus griseus</i>	Pilkasis šešiažiaunis ryklys	x
<i>Etmopterus spinax</i>	Naktinis juodasis dygliaryklis	
<i>Oxyrinotus paradoxus</i>	Tribriaunis ryklys	
<i>Scymnodon ringens</i>	Aštriadantis velvetinis dygliaryklis	
<i>Somniosus microcephalus</i>	Arktinis ryklys	
<i>Alepocephalidae</i>	Švelniagalvinės	
<i>Alepocephalus bairdii</i>	Berdo švelniagalvė	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Ilgasnukė švelniagalvė	
<i>Aphanopus carbo</i>	Juodoji kalavija	
<i>Argentina silus</i>	Atlantinė argetina	
<i>Beryx</i> spp.	Paprastasis beriksas	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Gelminis penkiadantis krabas	
<i>Chimaera monstrosa</i>	Europinė chimera	

Mokslinis pavadinimas	Bendrinis pavadinimas	Pažeidžiamiausios (x)
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	Didžiaakė chimera	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Atlantinė peiliasnukė chimera	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Bukasnukis ilgauodegis grenadierius	
<i>Epigonus telescopus</i>	Juodasis kardinolas	x
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Melsvažiotis ešerys	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Islandinis pjūklapilvis beriksas	x
<i>Macrourus berglax</i>	Šiaurinis grenadierius	
<i>Molva dypterygia</i>	Melsvoji molva	
<i>Mora moro</i>	Paprastoji gelminė menkė	
<i>Antimora rostrata</i>	Melsvoji antimora	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Raudonpelekis pagelas	
<i>Polyprion americanus</i>	Amerikinė rudoji černa	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Juodasis paltusas	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	Viduržemio jūros pjūklapilvis beriksas	
Macrouridae, išskyrus <i>Coryphaenoides rupestris</i> ir <i>Macrourus berglax</i>	Paprastieji grenadieriai išskyrus bukasnukius ilgauodegius grenadierius ir šiaurinius grenadierius	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Juodoji gyvatinė skumbė	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	Bukasnukis dyglianugaris ungurys	
<i>Raja fyllae</i>	Apvalioji raja	
<i>Raja hyperborea</i>	Šiaurinė raja	
<i>Raja nidarosiensis</i>	Norveginė raja	
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Gelminė skorpena	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Uodeguotoji kalavija	
<i>Lycodes esmarkii</i>	Didysis likodonas	
<i>Sebastes viviparus</i>	Mažasis jūrinis ešerys	

II PRIEDAS

Specialūs duomenų rinkimo ir perdavimo reikalavimai, nurodyti 15 straipsnio 2 dalyje

1. Valstybės narės užtikrina, kad duomenys, surinkti apie tiek Sąjungos, tiek tarptautinius vandenis apimančią rajoną, būtų smulkiau suskirstomi, kad jais būtų atskirai nurodoma informacija apie Sąjungos vandenį arba tarptautinius vandenius.
2. Jei gelminės žvejybos specializacijos veikla dubliuojasi su kitos specializacijos veikla tame pačiame rajone, duomenys apie gelminės žvejybos specializacijos veiklą renkami atskirai nuo tos kitos specializacijos veiklos duomenų.
3. Į jūrą išmetamų žuvų ėminiai imami kiekvienos gelminės žvejybos specializacijos atveju. Iškraunamų ir į jūrą išmetamų žuvų ėminių ėmimo strategija apima visas I priede išvardytas rūšis, taip pat jūros dugno ekosistemai priklausančias rūšis, pavyzdžiui, giliavandenius koralus, pintis ar kitus tai pačiai ekosistemai priklausančius organizmus.
4. Į laivą nusiūsto stebėtojo prašoma nustatyti ir dokumentuose užregistruoti bet kokių kietųjų koralų, minkštųjų koralų, pinčių arba kitų laivo žvejybos įrankiais ištrauktų tai pačiai ekosistemai priklausančių organizmų svorį.
5. Jei pagal taikomą daugiametį duomenų rinkimo planą reikalaujama rinkti žvejybos pastangų duomenis, susijusius su žvejybos tralais valandų skaičiumi ir pasyviosios žvejybos įrankių panardinimo laiku, valstybės narės renka ir yra pasirengusios kartu su tokiais žvejybos pastangų duomenimis pateikti šiuos papildomus duomenis:
 - a) žvejybos veiklos (kiekvieno žvejybos įrankio užmetimo) geografinę padėtį, nurodytą LSS duomenyse, kuriuos laivas perdavė žvejybos stebėjimo centrui;
 - b) žvejybos gylį, kuriame naudojami žvejybos įrankiai, jei laive duomenys registruojami į elektroninį laivo žurnalą. Laivo kapitonas apie žvejybos gylį praneša naudodamas standartinę pranešimo formą.

III PRIEDAS

PJE indikacinės rūšys

Toliau pateikiamas PJE buveinių tipų sąrašas ir nurodomi tose buveinėse dažniausiai randami taksonai, kurie laikomi PJE indikacinėmis rūšimis.

PJE buveinės tipas	Reprezentatyvieji taksonai
1. Šaltavandenių koralų rifai	
a. Rifai <i>Lophelia pertusa</i>	<i>Lophelia pertusa</i>
b. Rifai <i>Solenosmilia variabilis</i>	<i>Solenosmilia variabilis</i>
2. Koralų sodai	
a. Kietojo dugno koralų sodai	
i. Kietojo dugno gorgoninių ir juodųjų koralų sodai	<i>Anthothelidae</i> <i>Chrysogorgiidae</i> <i>Isididae, Keratoisidinae</i> <i>Plexauridae</i> <i>Acanthogorgiidae</i> <i>Coralliidae</i> <i>Paragorgiidae</i> <i>Primnoidae</i> <i>Schizopathidae</i>
ii. Kolonijiniai madreporiniai kanalai ant uolinių atodangų	<i>Lophelia pertusa</i> <i>Solenosmilia variabilis</i>
iii. Rifų nesudarančių madreporinių koralų sanaupos	<i>Enallopsammia rostrata</i> <i>Madrepora oculata</i>
b. Minkštojo dugno koralų sodai	
i. Minkštojo dugno gorgoninių ir juodųjų koralų sodai	<i>Chrysogorgiidae</i>
ii. Taurinių koralų plotai	<i>Caryophylliidae</i>
iii. Rausvųjų koralų plotai	<i>Flabellidae</i> <i>Nephtheidae</i>
3. Giliavandenių pinčių sanaupos	
a. Kitų pinčių sanaupos	<i>Geodiidae</i> <i>Ancorinidae</i> <i>Pachastrellidae</i>
b. Kietojo dugno pinčių sodai	<i>Axinellidae</i> <i>Mycalidae</i> <i>Polymastiidae</i> <i>Tetillidae</i>
c. Stiklapinčių bendruomenės	<i>Rossellidae</i> <i>Pheronematidae</i>

PJE buveinės tipas	Reprezentatyvieji taksonai
4. Jūrų plunksnų plotai	<i>Anthoptilidae</i> <i>Pennatulidae</i> <i>Funiculinidae</i> <i>Halopteridae</i> <i>Kophobelemnidae</i> <i>Protoptilidae</i> <i>Umbellulidae</i> <i>Vigulariidae</i>
5. <i>Ceriantharia</i> rūšies plotai	<i>Cerianthidae</i>
6. Iš dumblo ir smėlio išnirusi fauna	<i>Bourgetcrinidae</i> <i>Antedontidae</i> <i>Hyocrinidae</i> <i>Xenophyophora</i> <i>Syringamminidae</i>
7. Samangyvių plotai	

IV PRIEDAS

Galimų PJE indikatorinių rūšių aptikimas apibrėžiamas taip:

- a) tralų ir kitų žvejybos įrankių, išskyrus ilgąsias ūdas, atveju: esama daugiau nei PJE indikatorinių rūšių sudarančių 30 kg gyvų koralų ir (arba) 400 kg gyvų pinčių ir
 - b) ilgųjų ūdų atveju: kai per vieną ištraukimą randama PJE indikatorinių rūšių ant 10 kablių 1 000 kablių segmente arba 1 200 m ilgosios ūdos dalyje, atsižvelgiant į tai, kuri dalis yra trumpesnė.
-

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/2337**2016 m. gruodžio 14 d.****kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1192/69 dėl geležinkelio įmonių bendrųjų apskaitos norminimo taisyklių****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 91 ir 109 straipsnius,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 1192/69 ⁽⁴⁾ valstybės narėms leidžiama kompensuoti 40 išvardytų geležinkelio įmonių už mokėjimo išpareigojimus, kurių kitų rūšių transporto įmonės neprivalo remti. Tinkamai taikant norminimo taisykles, valstybės narės atleidžiamos nuo pareigos pranešti apie valstybės pagalbą;
- (2) priimta keletas Sąjungos teisės aktų, kuriais krovinių vežimo geležinkeliais ir tarptautinio keleivių vežimo geležinkeliais rinkos atvertos konkurencijai, o Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2012/34/ES ⁽⁵⁾ atveju – nustatyti tam tikri esminiai principai, kurie yra: tai, kad geležinkelio įmonės turi būti valdomos laikantis komercinėms įmonėms taikomų principų; kad už pajėgumų paskirstymą ir geležinkelio infrastruktūros apmokėtinimą atsakingi subjektai turi būti atskirti nuo subjektų, kurie teikia geležinkelių paslaugas, ir kad turi būti atskirtos jų apskaitos; kad bet kokia geležinkelio įmonė, gavusi licenciją pagal Sąjungos kriterijus, turi turėti prieigą prie geležinkelių infrastruktūros sąžiningomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis ir kad infrastruktūros valdytojai gali pasinaudoti valstybės finansavimu;
- (3) Reglamentas (EEB) Nr. 1192/69 yra nenuoseklus ir nesuderinamas su šiuo metu galiojančiomis teisėkūros priemonėmis. Visų pirma atsižvelgiant į tai, kad rinka yra liberalizuota ir kad geležinkelio įmonės tiesiogiai konkuruoja su išvardytais geležinkelio įmonėmis, nebėra tinkama tas dvi įmonių grupes vertinti skirtingai;
- (4) todėl, siekiant pašalinti Sąjungos teisinės tvarkos neatitikimus ir siekiant padėti supaprastinti sistemą, nes bus pašalintas nebeaktualus teisės aktas, tikslinga panaikinti Reglamentą (EEB) Nr. 1192/69;

⁽¹⁾ OL C 327, 2013 11 12, p. 122.⁽²⁾ OL C 356, 2013 12 5, p. 92.⁽³⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. spalio 17 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (OL C 430, 2016 11 22, p. 1). 2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).⁽⁴⁾ 1969 m. birželio 26 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1192/69 dėl geležinkelio įmonių bendrųjų apskaitos norminimo taisyklių (OL L 156, 1969 6 28, p. 8).⁽⁵⁾ 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/34/ES, kuria sukurama bendra Europos geležinkelių erdvė (OL L 343, 2012 12 14, p. 32).

- (5) valstybės narės gali mokėti kompensaciją už pervažų infrastruktūros išlaidas pagal Direktyvos 2012/34/ES 8 straipsnį. Tačiau joms gali prireikti laiko iš dalies pakeisti savo nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus, kad būtų atsižvelgta į Reglamento (EEB) Nr. 1192/69 panaikinimą. Todėl šis panaikinimas neturėtų nedelsiant įsigalioti atvejų, kuriems taikomas Reglamento (EEB) Nr. 1192/69 IV priedas, atžvilgiu,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 1192/69 yra panaikinamas, išskyrus to reglamento nuostatas, kurios taikomos IV kategorijos apskaitų norminimo atvejais, kuriems taikomas to reglamento IV priedas. Tos nuostatos toliau taikomos iki 2017 m. gruodžio 31 d.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2016 m. gruodžio 14 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
I. KORČOK

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/2338

2016 m. gruodžio 14 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1370/2007, kiek tai susiję su vidaus keleivinio geležinkelių transporto paslaugų rinkos atvėrimu

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 91 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) geležinkelių transportas turi potencialo augti ir jo rinkos dalis gali didėti; geležinkelių transportas gali atlikti itin svarbų vaidmenį įgyvendinant darnią transporto ir judumo sistemą, kuriant naujas investavimo galimybes ir darbo vietas. Vis dėlto keleivinio geležinkelių transporto paslaugų rinkos dalis auga ne taip sparčiai, kaip plėtojamos kitos transporto rūšys;
- (2) Sąjungos tarptautinio keleivinio geležinkelių transporto paslaugų rinka konkurencijai atverta nuo 2010 m. Be to, kai kurios valstybės narės atvėrė konkurencijai savo vidaus keleivinio transporto paslaugas – suteikė teisę laisvai patekti į rinką arba viešųjų paslaugų sutartis pradėjo sudaryti konkurso tvarka, arba pradėjo taikyti abi šias priemones. Vidaus keleivinio geležinkelių transporto paslaugų rinkos atvėrimas turėtų turėti teigiamą poveikį bendros Europos geležinkelių erdvės veikimui, taip užtikrinant, kad naudotojams būtų teikiamos geresnės paslaugos;
- (3) 2011 m. kovo 28 d. Transporto baltojoje knygoje Komisija paskelbė apie savo ketinimą užbaigti kurti geležinkelių paslaugų vidaus rinką, panaikinant technines, administracines ir teisines kliūtis, kurios kliudo patekti į geležinkelių rinką;
- (4) bendros Europos geležinkelių erdvės sukūrimu ir toliau turėtų būti prisidedama prie geležinkelių transporto kaip patikimos alternatyvos kitoms transporto rūšims plėtojimo, *inter alia*, kainos ir kokybės atžvilgiu;
- (5) konkretus šio reglamento tikslas – pagerinti keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų kokybę, padidinti jų skaidrumą bei veiksmingumą ir pagerinti jų teikimo rezultatus;
- (6) tarpvalstybinio lygmens paslaugoms, teikiamoms pagal viešųjų paslaugų sutartis, įskaitant viešojo transporto paslaugas, kuriomis tenkinami vietos ir regioninio transporto poreikiai, turėtų būti taikomas valstybių narių, kurių teritorijoje teikiamos paslaugos, kompetentingų institucijų susitarimas;

⁽¹⁾ OL C 327, 2013 11 12, p. 122.⁽²⁾ OL C 356, 2013 12 5, p. 92.⁽³⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. spalio 17 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (OL C 430, 2016 11 22, p. 4). 2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

- (7) kompetentingos institucijos turėtų nustatyti viešųjų paslaugų išpareigojimų viešojo keleivinio transporto srityje sąlygas. Tokios sąlygos turėtų atitikti politikos tikslus, nustatytus viešojo transporto politikos dokumentuose valstybėse narėse;
- (8) viešųjų paslaugų išpareigojimų viešojo keleivinio transporto srityje sąlygos, kai įmanoma, turėtų sukurti teigiamų tinklo privalumų, *inter alia*, geresnės paslaugų kokybės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ar bendro viešojo transporto sistemos veiksmingumo srityje;
- (9) viešųjų paslaugų išpareigojimai turėtų atitikti viešojo transporto politiką. Tačiau tai nesuteikia teisės kompetentingoms institucijoms gauti konkrečią finansavimo sumą;
- (10) rengiant viešojo transporto politikos dokumentus turėtų būti konsultuojamasi su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais pagal nacionalinę teisę. Tie suinteresuotieji subjektai galėtų būti transporto operatoriai, infrastruktūros valdytojai, darbuotojų organizacijos ir viešojo transporto paslaugų naudotojų atstovai;
- (11) viešųjų paslaugų sutarčių, kurios sudaromos ne konkurso tvarka, atveju viešųjų paslaugų operatorių viešųjų paslaugų išpareigojimų vykdymas turėtų būti tinkamai kompensuojamas, siekiant užtikrinti ilgalaikį finansinį keleivinio transporto viešųjų paslaugų tvarumą, laikantis viešojo transporto politikoje nustatytų reikalavimų. Visų pirma toks kompensavimas turėtų skatinti viešųjų paslaugų operatorius palaikyti arba plėtoti veiksmingą valdymą ir pakankamai aukštos kokybės keleivinio transporto paslaugų teikimą;
- (12) kuriant bendrą Europos geležinkelių erdvę valstybės narės turėtų užtikrinti tinkamą viešųjų paslaugų operatorių darbuotojų socialinės apsaugos lygį;
- (13) siekiant tinkamai integruoti socialinius ir darbo reikalavimus į viešųjų paslaugų sutarčių dėl keleivinio transporto viešųjų paslaugų sudarymo procedūras, viešųjų paslaugų operatoriai, vykdydami viešųjų paslaugų sutartis, turėtų laikytis išpareigojimų socialinės ir darbo teisės srityse, taikomų valstybėje narėje, kurioje sudaryta viešųjų paslaugų sutartis, ir kurie išplaukia iš įstatymų, kitų teisės aktų ir sprendimų tiek nacionaliniu, tiek Sąjungos lygmeniu, taip pat iš taikomų kolektyvinių sutarčių su sąlyga, kad tokios nacionalinės taisyklės ir jų taikymas atitinka Sąjungos teisę;
- (14) kai valstybės narės reikalauja, kad ankstesnio operatoriaus perimti darbuotojai būtų perduoti naujam atrinktam viešųjų paslaugų operatoriui, tokiems darbuotojams turėtų būti suteiktos teisės, kurios jiems būtų suteiktos, jei tai būtų buvęs perdavimas, kaip apibrėžta Tarybos direktyvoje 2001/23/EB ⁽¹⁾. Valstybės narės turėtų galėti laisvai priimti tokias nuostatas;
- (15) kompetentingos institucijos visoms suinteresuotosioms šalims turėtų pateikti atitinkamą informaciją, kuria remiantis būtų galima parengti pasiūlymus konkursui, kartu užtikrinamos teisėtą konfidencialios verslo informacijos apsaugą;
- (16) kompetentingos institucijos išpareigojimas visoms suinteresuotosioms šalims pateikti informaciją, kuri būtina, kad būtų galima parengti pasiūlymą konkursui, neturėtų apimti išpareigojimo parengti papildomos informacijos, kai tokios informacijos nėra;
- (17) siekiant atsižvelgti į valstybių narių teritorinės ir politinės sandaros įvairovę, viešųjų paslaugų sutartį gali sudaryti kompetentinga institucija, kurią sudaro viešųjų valdžios institucijų grupė. Tokiomis aplinkybėmis turėtų būti nustatytos aiškos taisyklės dėl kiekvienos iš šių valdžios institucijų atitinkamo vaidmens viešųjų paslaugų sutarties sudarymo procese;
- (18) atsižvelgiant į administracinių struktūrų įvairovę valstybėse narėse, tuo atveju, kai keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų teikimo sutartis tiesiogiai sudaro kompetentingų vietos institucijų grupė, valstybės narės ir toliau savo nuožiūra sprendžia, kurios vietos institucijos yra kompetentingos dėl atitinkamų „miestų aglomeracijų“ ir „kaimo vietovių“;

⁽¹⁾ 2001 m. kovo 12 d. Tarybos direktyva 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo (OL L 82, 2001 3 22, p. 16).

- (19) viešųjų paslaugų sutartys dėl keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų turėtų būti sudaromos konkurso tvarka, išskyrus šiame reglamente išdėstytus atvejus;
- (20) viešųjų paslaugų sutarčių konkursų procedūrose turėtų būti leidžiama dalyvauti visiems operatoriams, šios konkurso procedūros turėtų būti sąžiningos ir jose turėtų būti laikomasi skaidrumo ir nediskriminavimo principų;
- (21) išimtinėmis aplinkybėmis, kai viešųjų paslaugų sutartys dėl keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų sudaromos konkurso tvarka, naujas sutartis laikinai galėtų būti galima sudaryti tiesiogiai, siekiant užtikrinti, kad paslaugos būtų teikiamos ekonomiškai efektyviausiu būdu. Tokios sutartys dėl tų pačių arba panašių viešųjų paslaugų įsipareigojimų neturėtų būti pratęšiamos;
- (22) kai paskelbus apie ketinimą organizuoti sutarčių sudarymo konkurso tvarka procedūrą susidomėjimą pareiškia tik vienas operatorius, kompetentingos institucijos gali pradėti derybas su tuo operatoriumi siekdamas sudaryti sutartį neskelbdamos papildomo pranešimo apie atvirą konkursą;
- (23) tiesiogiai sudaromų viešųjų paslaugų sutarčių atveju *de minimis* ribos turėtų būti pakoreguotos, kad būtų atsižvelgta į didesnes keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų apimtis ir vieneto sąnaudas, palyginti su kitomis transporto rūšimis, kurioms taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1370/2007 ⁽¹⁾. Didesnės ribos taip pat turėtų būti taikomos keleivinio transporto viešosioms paslaugoms tais atvejais, kai geležinkelių transporto dalis sudaro daugiau nei 50 % atitinkamų paslaugų vertės;
- (24) sukūrus bendrą Europos geležinkelių erdvę reikalingos bendros taisyklės dėl viešųjų paslaugų sutarčių sudarymo šiame sektoriuje, kartu atsižvelgiant į konkrečias kiekvienos valstybės narės aplinkybes;
- (25) kai įvykdomos tam tikros su geležinkelių rinkos arba geležinkelių tinklo pobūdžiu ir struktūra susijusios sąlygos, kompetentingos institucijos turėtų turėti teisę sudaryti viešųjų paslaugų sutartis dėl keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų tiesiogiai, kai dėl tokios sutarties pagerėtų paslaugų kokybė arba padidėtų išlaidų veiksmingumas, arba pagerėtų abu šie veiksniai;
- (26) kompetentingos institucijos gali imtis priemonių siekiant padidinti geležinkelio įmonių tarpusavio konkurenciją apribodamos sutarčių, kurias jos sudaro su viena geležinkelio įmone, skaičių;
- (27) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jų teisėse sistemose būtų numatyta galimybė nepriklausomai įstaigai įvertinti kompetentingos institucijos sprendimus tiesiogiai sudaryti viešųjų paslaugų sutartis dėl keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų, remiantis veiklos rezultatais grindžiamu požiūriu. Tai galėtų būti teisminės peržiūros dalis;
- (28) rengdamos sutarčių sudarymo konkurso tvarka procedūras, kompetentingos institucijos turėtų įvertinti, ar būtina imtis priemonių siekiant užtikrinti veiksmingą ir nediskriminacinę prieigą prie tinkamų geležinkelių riedmenų. Kompetentingos institucijos vertinimo ataskaitą turėtų paskelbti viešai;
- (29) kad rinkos dalyviai galėtų organizuočiau dalyvauti konkurse, reikia užtikrinti visišką tam tikrų svarbiausių rengiamų konkursų dėl viešųjų paslaugų sutarčių sudarymo tvarkos elementų skaidrumą;
- (30) todėl Reglamentas (EB) Nr. 1370/2007 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1370/2007 iš dalies keičiamas taip:

1. 1 straipsnio 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Laikantis valstybių narių, kurių teritorijoje teikiamos paslaugos, susitarimo, viešųjų paslaugų įsipareigojimai gali būti susiję su tarpvalstybinio lygmens viešojo transporto paslaugomis, įskaitant paslaugas, kuriomis tenkinami vietos ir regioninio transporto poreikiai.“;

⁽¹⁾ 2007 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1370/2007 dėl keleivinio geležinkelių ir kelių transporto viešųjų paslaugų ir panaikinant Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 1191/69 ir (EEB) Nr. 1107/70 (OL L 315, 2007 12 3, p. 1).

2. 2 straipsnyje įterpiamas šis punktas:

„aa) keleivinio geležinkelių transporto viešosios paslaugos – viešasis keleivinis geležinkelių transportas, išskyrus kitas keleivinio bėginio transporto rūšis, pavyzdžiui, vežimą metro ar tramvajais;“;

3. įterpiamas šis straipsnis:

„2a straipsnis

Viešųjų paslaugų įsipareigojimų sąlygos

1. Kompetentinga institucija nustato viešųjų paslaugų įsipareigojimų keleivinio transporto viešųjų paslaugų teikimo srityje sąlygas ir tų viešųjų paslaugų įsipareigojimų taikymo apimtį pagal 2 straipsnio e punktą. Tai apima galimybę sugrupuoti sąnaudas padengiančias paslaugas su sąnaudų nepadengiančiomis paslaugomis.

Nustatydamas tas sąlygas ir jų taikymo apimtį kompetentinga institucija tinkamai laikosi proporcingumo principo pagal Sąjungos teisę.

Sąlygos turi atitikti politikos tikslus, nustatytus viešojo transporto politikos dokumentuose valstybėse narėse.

Viešojo transporto politikos dokumentų turinys ir forma bei konsultacijų su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais procedūros nustatomas pagal nacionalinę teisę.

2. Viešųjų paslaugų įsipareigojimų sąlygomis ir susijusia viešųjų paslaugų įsipareigojimų grynojo finansinio rezultato kompensacija užtikrinama, kad:

- a) viešojo transporto politikos tikslai būtų pasiekti ekonomiškai efektyviu būdu ir
- b) ilguoju laikotarpiu būtų finansiškai palaikomas viešojo keleivinio transporto paslaugų teikimas pagal viešojo transporto politikoje nustatytus reikalavimus.“;

4. 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies a ir b punktai pakeičiami taip:

„a) aiškiai nustatyti viešųjų paslaugų įsipareigojimus, apibrėžtus šiame reglamente ir patikslintus pagal jo 2a straipsnį, kuriuos viešųjų paslaugų operatorius privalo vykdyti, ir atitinkamas geografinės teritorijas;

b) iš anksto objektyviai ir skaidriai nustatyti:

i) rodiklius, pagal kuriuos turi būti apskaičiuojamos kompensacijos, jei jos mokamos, ir

ii) bet kurių suteiktų išimtinių teisių pobūdį ir apimtį taip, kad būtų išvengta permokos.

Jei viešųjų paslaugų sutartis sudaroma ne pagal 5 straipsnio 1, 3 arba 3b dalį, šie rodikliai nustatomi taip, kad kompensacija negalėtų viršyti sumos, reikalingos vykdant viešųjų paslaugų įsipareigojimus patirtų išlaidų ir gautų pajamų grynajam finansiniam rezultatui padengti, atsižvelgiant į viešųjų paslaugų operatoriaus pasiliktas su tų įsipareigojimų vykdymu susijusias pajamas ir pagristą pelną;“;

b) įterpiamos šios dalys:

„4a. Vykdydami viešųjų paslaugų sutartis, viešųjų paslaugų operatoriai laikosi įsipareigojimų, taikomų socialinės ir darbo teisės srityse, nustatytų Sąjungos teisėje, nacionalinėje teisėje arba kolektyvinėse sutartyse.

4b. Direktyva 2001/23/EB taikoma viešųjų paslaugų operatoriaus keitimui, kai toks pakeitimas yra įmonės perdavimas, kaip apibrėžta toje direktyvoje.“;

c) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Kai kompetentingos institucijos pagal nacionalinę teisę reikalauja, kad viešųjų paslaugų operatoriai laikytųsi tam tikrų kokybės ir socialinių standartų, arba kai jos nustato socialinius ir kokybės kriterijus, tie standartai ir kriterijai įtraukiami į konkurso dokumentus ir į viešųjų paslaugų sutartis. Laikantis Direktyvos 2001/23/EB, tokiuose konkurso dokumentuose ir viešųjų paslaugų sutartyse, kai taikoma, taip pat pateikiama informacija apie teises ir įsipareigojimus, susijusius su ankstesnio operatoriaus perimamų darbuotojų perdavimu.“;

d) papildoma šia dalimi:

„8. Viešųjų paslaugų sutartyse turi būti reikalaujama, kad operatorius pateiktų kompetentingai institucijai viešųjų paslaugų sutartims sudaryti būtiną informaciją, kartu užtikrinant teisėtą konfidencialios verslo informacijos apsaugą. Kompetentingos institucijos visoms suinteresuotosioms šalims pateikia atitinkamą informaciją, kuria remiantis būtų galima parengti pasiūlymą konkursui, kartu užtikrinamos teisėtą konfidencialios verslo informacijos apsaugą. Ta informacija apima informaciją apie keleivių paklausą, tarifus, su viešuoju keleiviniu transportu, kuriam taikomas konkursas, susijusias išlaidas ir pajamas, taip pat išsamius infrastruktūros specifikacijų duomenis, susijusius su reikalingų transporto priemonių ar geležinkelių riedmenų naudojimu, kad suinteresuotosios šalys galėtų parengti tinkamai pagrįstus verslo planus. Geležinkelių infrastruktūros valdytojai kompetentingoms institucijoms padeda pateikti visas reikalingas infrastruktūros specifikacijas. Jei nesilaikoma pirmiau išdėstytų nuostatų, taikoma 5 straipsnio 7 dalyje numatyta teisinė peržiūra.“;

5. 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalies įžanginė formuluoė pakeičiama taip:

„2. Išskyrus jei tai būtų draudžiama pagal nacionalinę teisę, vietos kompetentinga institucija – ar tai būtų integruotas keleivinio transporto viešąsias paslaugas teikianti atskira institucija, ar institucijų grupė – gali nuspręsti keleivinio transporto viešąsias paslaugas teikti pati arba tiesiogiai sudaryti viešųjų paslaugų sutartis su teisiškai atskiru subjektu, kurį vietos kompetentinga institucija, o institucijų grupės atveju – bent viena vietos kompetentinga institucija, kontroliuoja panašiai, kaip ji kontroliuoja savo padalinius.

Jeigu teikiamos keleivinio geležinkelių transporto viešosios paslaugos, pirmoje pastraipoje nurodyta institucijų grupė gali būti sudaryta tik iš vietos kompetentingų institucijų, kurių kompetencijos geografinė sritis nėra nacionalinio lygio. Pirmoje pastraipoje nurodyta keleivinio transporto viešoji paslauga arba viešųjų paslaugų sutartis gali apimti tik miestų aglomeracijų arba kaimo vietovių transporto poreikius, arba abu šiuos poreikius.

Kai vietos kompetentinga institucija priima tokį sprendimą, laikomasi toliau nurodytos tvarkos“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Bet kuri kompetentinga institucija, kuri kreipiasi į kitą trečiąją šalį, kuri nėra vidaus operatorius, viešųjų paslaugų sutartis sudaro konkurso tvarka, išskyrus 3a, 4, 4a, 4b, 5 ir 6 dalyse nurodytus atvejus. Nustatyta konkurso tvarka turi būti atvira visiems operatoriams ir sąžininga bei joje turi būti laikomasi skaidrumo bei nediskriminavimo principų. Siekiant nustatyti, kaip galima geriausiai patenkinti konkrečius ar sudėtingus poreikius, po pasiūlymų pateikimo ir bet kokios pirminės atrankos, laikantis tų pačių principų, gali būti vedamos derybos.“;

c) įterpiamos šios dalys:

„3a. Išskyrus jei tai būtų draudžiama pagal nacionalinę teisę, konkurso tvarka sudaromų viešųjų paslaugų sutarčių dėl keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų atveju kompetentinga institucija gali nuspręsti laikinai sudaryti naujas sutartis tiesiogiai, kai kompetentinga institucija mano, kad tiesioginis sudarymas yra pagrįstas išimtinėmis aplinkybėmis. Tokios išimtinės aplinkybės apima atvejus, kai:

— kompetentinga institucija arba kitos kompetentingos institucijos jau vykdo kelis konkursus ir tai galėtų turėti įtakos pasiūlymų, kurie galėtų būti gauti, kiekiui ir kokybei, jeigu sutartis sudaroma konkurso procedūros būdu, arba

- siekiant optimizuoti viešųjų paslaugų teikimą, reikia keisti vienos ar daugiau viešųjų paslaugų sutarčių taikymo sritį.

Kompetentinga institucija priima pagrįstą sprendimą ir nedelsdama apie jį praneša Komisijai.

Pagal šią dalį sudarytų sutarčių trukmė turi būti proporcinga atitinkamai išimtinai aplinkybei ir bet kuriuo atveju yra ne ilgesnė nei 5 metai.

Kompetentinga institucija skelbia tokias sutartis. Tą darydama ji atsižvelgia į teisėtą konfidencialios verslo informacijos ir komercinių interesų apsaugą.

Vėlesnė sutartis, susijusi su tais pačiais viešųjų paslaugų įsipareigojimais, nesudaroma remiantis šia nuostata.

3b. Taikydamos 3 dalį kompetentingos institucijos gali nuspręsti taikyti šią procedūrą:

Kompetentingos institucijos gali viešai paskelbti apie savo ketinimą sudaryti keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų sutartį paskelbdamos informacinį pranešimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tame informaciniame pranešime pateikiamas išsamus paslaugų, dėl kurių teikimo sudaroma sutartis, aprašymas ir sutarties rūšis bei trukmė.

Operatoriai gali pareikšti susidomėjimą per kompetentingos institucijos nustatytą laikotarpį, kuris nėra trumpesnis nei 60 dienų nuo informacinio pranešimo paskelbimo.

Jeigu pasibaigus tam laikotarpiui:

- a) tik vienas operatorius pareiškė susidomėjimą dalyvauti viešųjų paslaugų sutarties sudarymo procedūroje;
- b) tas operatorius tinkamai įrodė, kad jis faktiškai galės teikti transporto paslaugas laikydamasis viešųjų paslaugų sutartyje nustatytų įsipareigojimų;
- c) konkurencijos nebuvimas nėra viešųjų pirkimų rodiklių dirbtinio susiaurinimo rezultatas ir
- d) nėra kitos pagrįstos alternatyvos,

kompetentingos institucijos gali pradėti derybas su šiuo operatoriumi siekdamas sudaryti sutartį neskelbdamos papildomo pranešimo apie atvirą konkursą.“;

d) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Išskyrus jei tai būtų draudžiama pagal nacionalinę teisę, kompetentinga institucija gali nuspręsti viešųjų paslaugų sutartis sudaryti tiesiogiai:

- a) kai numatoma jų vidutinė metinė vertė yra mažesnė nei 1 000 000 EUR arba, viešųjų paslaugų sutarties, kuri apima keleivinio geležinkelių transporto viešąsias paslaugas, atveju, mažesnė nei 7 500 000 EUR arba
- b) kai jos susijusios su mažesnės nei 300 000 kilometrų keleivinio transporto viešųjų paslaugų metinės apimties arba, viešųjų paslaugų sutarties, kuri apima keleivinio geležinkelių transporto viešąsias paslaugas, atveju, mažesnės nei 500 000 kilometrų metinės apimties.

Tais atvejais, kai viešųjų paslaugų sutartis tiesiogiai sudaroma su mažąja arba vidutine įmone, naudojančia ne daugiau kaip 23 kelių transporto priemones, tos ribos gali būti padidintos iki numatomos vidutinės metinės keleivinio transporto viešųjų paslaugų vertės, kuri yra mažesnė nei 2 000 000 EUR, arba iki keleivinio transporto viešųjų paslaugų metinės apimties, kuri yra mažesnė nei 600 000 kilometrų.“;

e) įterpiamos šios dalys:

„4a. Išskyrus jei tai būtų draudžiama pagal nacionalinę teisę, kompetentinga institucija gali nuspręsti viešųjų paslaugų sutartis dėl keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų sudaryti tiesiogiai:

- a) kai, jos nuomone, tiesioginis sutarties sudarymas pagrįstas atsižvelgiant į atitinkamas struktūrines ir geografines atitinkamos rinkos ir tinklo savybes, o visų pirma į dydį, paklausos charakteristikas, tinklo sudėtingumą, techninę ir geografinę izoliaciją ir paslaugas, dėl kurių sudaroma sutartis, ir
- b) kai dėl tokios sutarties pagerėtų paslaugų kokybė arba padidėtų išlaidų veiksmingumas arba pagerėtų abu šie veiksniai, palyginti su pirmiau sudaryta viešųjų paslaugų sutartimi.

Tuo remdamasi kompetentinga institucija paskelbia pagrįstą sprendimą ir per vieną mėnesį nuo jo paskelbimo apie tai praneša Komisijai. Kompetentinga institucija gali imtis sutarties sudarymo veiksmų.

Valstybės narės, kuriose 2017 m. gruodžio 24 d. didžiausia metinė apimtis yra mažesnė nei 23 mln. traukinio nuvažiuotų kilometrų ir kurios turi tik vieną kompetentingą instituciją nacionaliniu lygmeniu ir vieną viešųjų paslaugų sutartį, kuri apima visą tinklą, laikomos atitinkančiomis a punkte nustatytą sąlygą. Kai vienos iš tų valstybių narių kompetentinga institucija nusprendžia viešųjų paslaugų sutartį sudaryti tiesiogiai, atitinkama valstybė narė apie tai praneša Komisijai. Jungtinė Karalystė gali nuspręsti taikyti šią pastraipą Šiaurės Airijai.

Kai kompetentinga institucija nusprendžia sudaryti viešųjų paslaugų sutartį tiesiogiai, ji nustato išmatuojamus, skaidrius ir patikrinamus veiklos rezultatų reikalavimus. Tokie reikalavimai įtraukiami į sutartį.

Veiklos reikalavimai visų pirma apima paslaugų punktualumo, traukinių eismo dažnumo, riedmenų kokybės ir keleivių vežimo pajėgumo klausimus.

Sutartyje pateikiami konkretūs veiklos rezultatų rodikliai, kuriais remdamasi kompetentinga institucija gali atlikti periodinius vertinimus. Sutartyje taip pat pateikiamos veiksmingos ir atgrasomosios priemonės, kurios nustatomos tuo atveju, kai geležinkelio įmonė nevykdo veiklos reikalavimų.

Kompetentinga institucija periodiškai įvertina, ar geležinkelio įmonė pasiekė savo tikslus įvykdyti veiklos reikalavimus, kaip nurodyta sutartyje, ir savo įvertinimo rezultatus paskelbia viešai. Tokie periodiniai įvertinimai atliekami ne rečiau kaip kas penkerius metus. Kompetentinga institucija laiku imasi tinkamų priemonių, įskaitant veiksmingų ir atgrasomųjų sutartyje numatytų sankcijų taikymą, jeigu nėra atlikti reikalaujami paslaugų kokybės ar ekonominio efektyvumo pagerinimai arba neatlikti abu pagerinimai. Kompetentinga institucija gali bet kada visai arba iš dalies sustabdyti arba nutraukti pagal šią nuostatą sudarytos sutarties galiojimą, jeigu operatorius nevykdo veiklos reikalavimų.

4b. Išskyrus jei tai būtų draudžiama pagal nacionalinę teisę, kompetentinga institucija gali nuspręsti viešųjų paslaugų sutartis dėl keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų sudaryti tiesiogiai, kai jos yra susijusios tik su keleivių vežimo geležinkeliais paslaugomis, kurias teikia operatorius, valdantis tuo pačiu metu visą arba didesnę dalį geležinkelių infrastruktūros, kurioje tos paslaugos teikiamos, kuriai netaikomi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2012/34/ES (*) 7, 7a, 7b, 7c, 7d, 8, 13 straipsniai ir IV skyrius pagal tos direktyvos 2 straipsnio 3 dalies a arba b punktą.

Nukrypstant nuo 4 straipsnio 3 dalies, pagal šią dalį ir šio straipsnio 4a dalį tiesiogiai sudarytų sutarčių trukmė neturi viršyti 10 metų, išskyrus atvejus, kai taikoma 4 straipsnio 4 dalis.

Pagal šią dalį ir 4a dalį sudarytos sutartys skelbiamos viešai atsižvelgiant į teisėtą konfidencialios verslo informacijos ir komercinių interesų apsaugą.

(*) 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/34/ES, kuria sukurama bendra Europos geležinkelių erdvė (OL L 343, 2012 12 14, p. 32).“;

f) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Jei paslaugų teikimas nutrūksta arba kyla tiesioginis pavojus, kad susidarys tokia situacija, kompetentinga institucija gali imtis neatidėliotinių priemonių.

Neatidėliotinos priemonės yra tiesioginis sutarties sudarymas arba oficialus susitarimas pratęsti viešųjų paslaugų sutartį, arba reikalavimas vykdyti tam tikrus viešųjų paslaugų išsipareigojimus. Viešųjų paslaugų operatorius turi teisę apskųsti sprendimą dėl nurodymo vykdyti tam tikrus viešųjų paslaugų išsipareigojimus. Laikotarpis, kuriuo taikant neatidėliotinas priemones yra sudaryta, pratęsta ar nustatyta viešųjų paslaugų sutartis, yra ne ilgesnis nei dveji metai.“;

g) įterpiama ši dalis:

„6a. Kompetentingos institucijos gali nuspręsti, kad siekiant padidinti geležinkelio įmonių konkurenciją, sutartys dėl keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų, susijusios su to paties tinklo ar maršrutų rinkinio dalimis, turi būti sudarytos su skirtingomis geležinkelio įmonėmis. Šiuo tikslu kompetentingos institucijos, prieš paskelbdamos konkursą, gali nuspręsti apriboti su ta pačia geležinkelio įmone sudarytinų sutarčių skaičių.“;

h) 7 dalyje po pirmos pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„4a ir 4b dalyse numatytais atvejais tokios priemonės apima galimybę prašyti, kad kompetentingos institucijos priimtą pagrįstą sprendimą įvertintų atitinkamos valstybės narės paskirta nepriklausoma įstaiga. Tokio vertinimo rezultatai skelbiami viešai pagal nacionalinę teisę.“;

6. įterpiamas šis straipsnis:

„5a straipsnis

Geležinkelių riedmenys

1. Siekdamas pradėti sutarčių sudarymo konkurso tvarka procedūrą, kompetentingos institucijos įvertina, ar būtina imtis priemonių siekiant užtikrinti veiksmingą ir nediskriminacinę prieigą prie tinkamų riedmenų. Atliekant šį vertinimą atsižvelgiama į tai, ar atitinkamoje rinkoje esama riedmenų nuomos bendrovių arba kitų riedmenis nuomojančių rinkos dalyvių. Vertinimo ataskaita paskelbiama viešai.

2. Laikydamosi nacionalinės teisės ir valstybės pagalbos taisyklių, kompetentingos institucijos gali nuspręsti imtis tinkamų priemonių, kad užtikrintų veiksmingą ir nediskriminacinę prieigą prie tinkamų riedmenų. Tokios priemonės gali būti:

- a) kompetentinga institucija įsigyja viešųjų paslaugų sutarčiai vykdyti būtinus geležinkelių riedmenis, kad galėtų leisti jais naudotis atrinktam viešųjų paslaugų operatoriui rinkos kaina arba vykdant viešųjų paslaugų sutartį pagal 4 straipsnio 1 dalies b punktą, 6 straipsnį ir, jei taikoma, priedą;
- b) kompetentinga institucija suteikia viešųjų paslaugų sutarčiai vykdyti naudojamų geležinkelių riedmenų finansavimo garantiją rinkos kaina arba vykdant viešųjų paslaugų sutartį pagal 4 straipsnio 1 dalies b punktą, 6 straipsnį ir, jei taikoma, priedą, įskaitant garantiją, apimančią likutinės vertės riziką;
- c) kompetentinga institucija viešųjų paslaugų sutartyje įsipareigoja pasibaigus sutarčiai perimti geležinkelių riedmenis rinkos kaina iš anksto nustatytais finansinėmis sąlygomis arba
- d) bendradarbiaujama su kitomis kompetentingomis institucijomis, siekiant sukurti platesnės apimties riedmenų parką.

3. Jei geležinkelių riedmenimis leidžiama naudotis naujam viešojo transporto operatoriui, kompetentinga institucija konkurse dokumentuose pateikia turimą informaciją apie geležinkelių riedmenų techninės priežiūros išlaidas ir apie tų riedmenų fizinę būklę.“;

7. 6 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Visos kompensacijos, susijusios su bendrąja taisykle arba su viešųjų paslaugų sutartimi, turi atitikti 4 straipsnį, nepaisant to, kaip buvo sudaryta viešųjų paslaugų sutartis. Visos bet kokio pobūdžio kompensacijos, susijusios su viešųjų paslaugų sutartimi, sudaryta ne pagal 5 straipsnio 1, 3 arba 3b dalį, arba susijusios su bendrąja taisykle, taip pat turi atitikti priede pateiktas nuostatas.“;

8. 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kiekviena kompetentinga institucija kartą per metus paskelbia suvestinę ataskaitą, kurioje nurodo viešųjų paslaugų išsipareigojimus, už kuriuos ji atsakinga. Ta ataskaita apima viešųjų paslaugų sutarčių įsigaliojimo datą ir galiojimo trukmę, atrinktus viešųjų paslaugų operatorius ir kaip atlygį tiems viešųjų paslaugų operatoriams sumokėtas kompensacijas ir suteiktas išimtinės teises. Šioje ataskaitoje atskirai aptariamas autobusų transportas ir geležinkelių transportas; ja remiantis įgalinama stebėti ir vertinti viešojo transporto tinklo veikimą, kokybę ir finansavimą ir, jei taikoma, joje pateikiama informacija apie visų suteiktų išimtinių teisių pobūdį ir apimtį. Šioje ataskaitoje taip pat atsižvelgiama į politikos tikslus, nustatytus viešojo transporto politikos dokumentuose atitinkamoje valstybėje narėje. Valstybės narės palengvina centralizuotą prieigą prie šių ataskaitų, pavyzdžiui, per bendrą žiniatinklio portalą.“;

b) 2 dalies pirmą pastraipą papildoma šiuo punktu:

„d) numatoma viešųjų paslaugų sutarties įsigaliojimo data ir galiojimo trukmė.“;

9. 8 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Nedarant poveikio 3 daliai,

- i) nuo 2019 m. gruodžio 3 d. 5 straipsnis taikomas viešųjų paslaugų sutarčių, susijusių su keleivinio transporto ir kitų nei geležinkelis bėginio transporto rūšių, pavyzdžiui, vežimo metro ar tramvajais, paslaugomis, sudarymui;
- ii) nuo 2019 m. gruodžio 3 d. 5 straipsnis taikomas keleivinio geležinkelių transporto viešosioms paslaugoms;
- iii) 5 straipsnio 6 dalis ir 7 straipsnio 3 dalis nebetaikomos nuo 2023 m. gruodžio 25 d.

Nuo 2019 m. gruodžio 3 d. iki 2023 m. gruodžio 24 d. pagal 5 straipsnio 6 dalį sudarytų sutarčių galiojimo trukmė neturi būti ilgesnė kaip 10 metų.

Iki 2019 m. gruodžio 2 d. valstybės narės imasi priemonių, kad būtų palaipsniui laikomasi 5 straipsnio, siekiant išvengti rimtų struktūrinių problemų, visų pirma susijusių su transportavimo pajėgumais.

Per šešis mėnesius po 2020 m. gruodžio 25 d. valstybės narės Komisijai pateikia pažangos ataskaitą, kurioje pabrėžiamas bet koks 5 straipsnį atitinkantis viešųjų paslaugų sutarčių sudarymo įgyvendinimas. Remdamasi valstybių narių pažangos ataskaitomis, Komisija atlieka peržiūrą ir prireikus pateikia teisėkūros procedūra priimamų aktų pasiūlymus.“;

b) įterpiama ši dalis:

„2a. Viešųjų paslaugų sutartys dėl keleivinio geležinkelių transporto viešųjų paslaugų, tiesiogiai sudarytos remiantis kita nei sąžiningo konkurso tvarka nuo 2017 m. gruodžio 24 d. iki 2019 m. gruodžio 2 d., gali būti toliau vykdomos iki jų galiojimo pabaigos datos. Nukrypstant nuo 4 straipsnio 3 dalies, tokių sutarčių trukmė neturi viršyti 10 metų, išskyrus atvejus, kai taikoma 4 straipsnio 4 dalis.“;

c) 3 dalies pirmos pastraipos d punktas pakeičiamas taip:

„d) nuo 2000 m. liepos 26 d. ir anksčiau nei 2017 m. gruodžio 24 d., jei sudarant sutartis nebuvo taikyta sąžininga konkurso tvarka.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2017 m. gruodžio 24 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2016 m. gruodžio 14 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

I. KORČOK

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/2339**2016 m. gruodžio 14 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, kiek tai susiję su prekėmis, kurios buvo laikinai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos jūra ar oru**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas prekybos srautams, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013 ⁽²⁾ 136 straipsnyje numatyta, kad tam tikros to reglamento nuostatos netaikomos prekėms, kurios buvo laikinai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos jas gabenant tarp dviejų Sąjungos teritorijoje esančių uostų ar oro uostų be sustojimo už Sąjungos muitų teritorijos ribų. Tos nuostatos reglamentuoja pareigą pateikti įvežimo bendrąją deklaraciją, pareigą pranešti apie jūrų laivo arba orlaivio atvykimą, pareigą pristatyti prekes į tam tikras vietas ir jas pateikti muitinei toje vietoje, kur jos iškraunamos ar perkraunamos, bei laikinojo saugojimo tvarką;
- (2) dėl to netaikymo nėra teisinio pagrindo reikalauti prekes, kurios iškraunamos ar perkraunamos, pateikti toje vietoje, kur jos įvežamos atgal į Sąjungos muitų teritoriją po to, kai jos buvo laikinai išvežtos iš tos teritorijos. Be tokio pateikimo muitinei gali būti sudėtingiau užtikrinti atitinkamų prekių priežiūrą, ir kyla rizika, kad jos bus neteislingai apmokestintos importo muitu ir kitais privalomaisiais mokesčiais ir kad nebus tinkamai taikomos tokios nefiskalinės priemonės kaip antai veterinarinis ir fitosanitarinis tikrinimas;
- (3) todėl, siekiant atsižvelgti į skirtingas situacijas, susidarancias vežant ne Sąjungos ir Sąjungos prekes, Reglamento (ES) Nr. 952/2013 136 straipsnis turėtų būti iš dalies pakeistas;
- (4) siekiant užtikrinti veiksmingą ne Sąjungos prekių muitinės priežiūrą, nuostatos, reglamentuojančios pareigą į tam tikras vietas pristatyti prekes, pateikti jas muitinei iškrovimo ar perkrovimo atvejais ir sulaukti, kol bus suteiktas leidimas prieš iškraunant ar perkraunant prekes, bei nuostatos, reglamentuojančios laikinojo saugojimo tvarką, turėtų būti taikomos toliau ne Sąjungos prekėms. Todėl Reglamento (ES) Nr. 952/2013 136 straipsnis turėtų būti iš dalies pakeistas, kad numatytų, jog ne Sąjungos prekėms netaikomos tik tos taisyklės, kurios reglamentuoja pareigą pateikti įvežimo bendrąją deklaraciją ir pareigą pranešti apie jūrų laivo arba orlaivio atvykimą;
- (5) siekiant užtikrinti veiksmingą Sąjungos prekių muitinės priežiūrą, Reglamento (ES) Nr. 952/2013 136 straipsnyje turėtų būti atskirtos situacijos, susidarancias, kai vežamos Sąjungos prekės, kurių statusą reikia įrodyti pagal to reglamento 153 straipsnio 2 dalį, ir Sąjungos prekės, kurios išsaugojo turimą statusą pagal to reglamento 155 straipsnio 2 dalį;
- (6) vežant Sąjungos prekes, kurių statusą reikia įrodyti pagal Reglamento (ES) Nr. 952/2013 153 straipsnio 2 dalį, turėtų būti netaikomos tik tos taisyklės, kurios reglamentuoja pareigą pateikti įvežimo bendrąją deklaraciją ir pareigą pranešti apie jūrų laivo arba orlaivio atvykimą, taip būtų sudarytos sąlygos tinkamai vykdyti muitinės priežiūrą;

⁽¹⁾ 2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. gruodžio 8 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

- (7) Reglamento (ES) Nr. 952/2013 139 straipsnyje įtvirtintos taisyklės, reglamentuojančios pareigą iškrovimo ar perkrovimo atveju pateikti prekes muitinei ir pareigą pagal to reglamento 140 straipsnį sulaukti, kol bus suteiktas leidimas prieš iškraunant ar perkraunant prekes, taip pat neturėtų būti taikomos Sąjungos prekėms, kurios išsaugojo turimą statusą pagal to reglamento 155 straipsnio 2 dalį, atsižvelgiant į tai, kad net jei prekės buvo laikinai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos, jų statusas nepasikeitė ir jo įrodyti nereikia;
- (8) Reglamento (ES) Nr. 952/2013 136 straipsnyje pateiktos nuorodos į to reglamento 135 straipsnio 1 dalį ir 137 straipsnį turėtų būti išbrauktos, kad asmenims, įvežantiems prekes į Sąjungos muitų teritoriją, būtų nustatyta pareiga jas pristatyti į muitinės nustatytą vietą, kad ta muitinė prireikus galėtų patikrinti, ar prekės yra Sąjungos ar ne Sąjungos prekės;
- (9) Reglamento (ES) Nr. 952/2013 136 straipsnyje pateikta nuoroda į to reglamento 141 straipsnį turėtų būti išbraukta, kad būtų aišku, jog to reglamento 141 straipsnio 1 dalis, kurioje nustatyta, kad tam tikros nuostatos netaikomos prekėms, vežamoms įforminus tranzito procedūrą, taip pat taikoma tais atvejais, kai iš Sąjungos muitų teritorijos tiesioginiu maršrutu oru ar jūra laikinai išvežtos prekės įvežamos atgal į tą teritoriją;
- (10) taip pat turėtų būti išbraukta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 136 straipsnyje pateikta nuoroda į to reglamento 144–149 straipsnius, reglamentuojančius laikinojo saugojimo tvarką. Nors tuose straipsniuose nustatytos taisyklės netaikomos Sąjungos prekėms, jos turėtų būti taikomos ne Sąjungos prekėms. Šiuo atžvilgiu Reglamento (ES) Nr. 952/2013 136 straipsnis turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (11) siekiant nedelsiant užtikrinti veiksmingą prekių muitinės priežiūrą, šis reglamentas turėtų įsigalioti kuo greičiau,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 952/2013 136 straipsnis pakeičiamas taip:

„136 straipsnis

Prekės, kurios buvo laikinai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos jūra ar oru

- 127–130 straipsniai ir 133 straipsnis netaikomi tais atvejais, kai ne Sąjungos prekės įvežamos į Sąjungos muitų teritoriją po to, kai jos buvo laikinai išvežtos iš tos teritorijos jūra ar oru ir vežamos tiesioginiu maršrutu be sustojimo už Sąjungos muitų teritorijos ribų.
- 127–130 straipsniai ir 133 straipsnis netaikomi tais atvejais, kai Sąjungos prekės, kurių turimą Sąjungos prekių muitinį statusą reikia įrodyti pagal 153 straipsnio 2 dalį, įvežamos į Sąjungos muitų teritoriją po to, kai jos buvo laikinai išvežtos iš tos teritorijos jūra ar oru ir vežamos tiesioginiu maršrutu be sustojimo už Sąjungos muitų teritorijos ribų.
- 127–130 straipsniai ir 133, 139 ir 140 straipsniai netaikomi tais atvejais, kai Sąjungos prekės, kurias gabenant jų turimas muitinis statusas nesikeičia pagal 155 straipsnio 2 dalį, įvežamos į Sąjungos muitų teritoriją po to, kai jos buvo laikinai išvežtos iš tos teritorijos jūra ar oru ir vežamos tiesioginiu maršrutu be sustojimo už Sąjungos muitų teritorijos ribų.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2016 m. gruodžio 14 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

I. KORČOK

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/2340

2016 m. gruodžio 14 d.

kuriuo dėl taikymo datos iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų pagrindinės informacijos dokumentų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

pasikonsultavę su Europos Centrinio Banku,

pasikonsultavę su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1286/2014 ⁽²⁾ nustatyta įvairių priemonių, kuriomis didinant skaidrumą mažmeninio investavimo rinkoje siekiama gerinti investuotojų apsaugą ir atkurti vartotojų pasitikėjimą finansinių paslaugų sektoriumi. Juo reikalaujama, kad mažmeninių ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų paketų teikėjai rengtų pagrindinės informacijos dokumentą;
- (2) Reglamentu (ES) Nr. 1286/2014 Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽³⁾, Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽⁴⁾, ir Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽⁵⁾, įgaliojamos parengti techninius reguliavimo standartus, kuriuose būtų patikslinti pagrindinės informacijos dokumento elementai;
- (3) 2016 m. birželio 30 d. Komisija priėmė deleguotąjį reglamentą, papildantį Reglamentą (ES) Nr. 1286/2014 ⁽⁶⁾ (toliau – deleguotasis reglamentas), kuriame patikslinamas pagrindinės informacijos dokumento pateikimas ir turinys, pagrindinės informacijos dokumento standartizuotos formatos, metodika, kuria grindžiamas rizikos ir grąžos pristatymas ir išlaidų apskaičiavimas, informacijos, esančios pagrindinės informacijos dokumente, peržiūros sąlygos bei minimalus dažnis ir reikalavimo pateikti pagrindinės informacijos dokumentą neprofesionaliesiems investuotojams įvykdymo sąlygos;

⁽¹⁾ 2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. gruodžio 8 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2014 m. lapkričio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų (MIPP ir DIP) pagrindinės informacijos dokumentų (OL L 352, 2014 12 9, p. 1).

⁽³⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

⁽⁴⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

⁽⁵⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

⁽⁶⁾ 2016 m. birželio 30 d. Komisijos deleguotasis reglamentas, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų (MIPP ir DIP) pagrindinės informacijos dokumentų papildomas techniniais reguliavimo standartais, susijusiais su pagrindinės informacijos pateikimu, turiniu, peržiūra ir patikslinimu ir reikalavimo pateikti tokius dokumentus įvykdymo sąlygomis (C(2016)3999).

- (4) 2016 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamentas pareiškė prieštaravimus dėl 2016 m. birželio 30 d. Komisijos priimto deleguotojo reglamento ir kartu su didžiąja dauguma valstybių narių paragino atidėti Reglamento (ES) Nr. 1286/2014 taikymo pradžios datą;
- (5) tą datą atidėjus dvylikai mėnesių suinteresuotosioms šalims bus suteikta papildomai laiko pasirengti laikytis naujų reikalavimų. Atsižvelgiant į išskirtines aplinkybes, tikslinga ir pagrįsta atitinkamai iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) Nr. 1286/2014;
- (6) atsižvelgiant į tai, kad iki Reglamente (ES) Nr. 1286/2014 nustatytų nuostatų taikymo pradžios liko labai nedaug laiko, šis reglamentas turėtų įsigalioti nedelsiant;
- (7) todėl šiuo atveju pagrįstai galima taikyti skubos atvejams skirtą išimtį, numatytą Protokolo (Nr. 1) dėl nacionalinių parlamentų vaidmens Europos Sąjungoje 4 straipsnyje, pridėtą prie Europos Sąjungos sutarties, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1286/2014 34 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Jis taikomas nuo 2018 m. sausio 1 d.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2016 m. gruodžio 14 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
I. KORČOK

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2016/2341

2016 m. gruodžio 14 d.

dėl profesinių pensijų įstaigų (PPI) veiklos ir priežiūros

(nauja redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnį, 62 straipsnį ir 114 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/41/EB ⁽³⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiama ⁽⁴⁾. Kadangi tą direktyvą reikia keisti dar kartą, dėl aiškumo ji turėtų būti išdėstyta nauja redakcija;
- (2) vidaus rinkoje profesinių pensijų įstaigos (toliau – PPI) turėtų turėti galimybę veikti kitose valstybėse narėse, kartu užtikrindamos aukštą profesinių pensijų sistemų narių ir išmokų gavėjų apsaugos ir saugumo lygį;
- (3) šia direktyva siekiama minimalaus derinimo, todėl ji neturėtų trukdyti valstybėms narėms toliau taikyti arba priimti griežtesnių nuostatų, kuriomis siekiama apsaugoti profesinių pensijų sistemų narius ir išmokų gavėjus, jei tokios nuostatos dera su valstybių narių įsipareigojimais pagal Sąjungos teisės aktus. Ši direktyva netaikoma klausimams dėl nacionalinės socialinės ir darbo teisės, mokesčių ar sutarčių teisės aktų ar pensijų nuostatų valstybėse narėse tinkamumo;
- (4) norint sudaryti dar palankesnes sąlygas darbuotojų judumui tarp valstybių narių, šia direktyva siekiama užtikrinti gerą profesinių pensijų sistemos valdymą, informacijos teikimą sistemos nariams, skaidrumą ir profesinių pensijų išmokėjimo saugumą;
- (5) valstybėse narėse labai skiriasi PPI organizavimas ir reguliavimas. Profesinių pensijų sistemas tvarko ir PPI, ir gyvybės draudimo įmonės. Todėl požiūris „vienas būdas tinka visiems“ netaikytinas PPI. Komisija ir Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija) (toliau –EIOPA), įsteigta Europos

⁽¹⁾ OL C 451, 2014 12 16, p. 109.

⁽²⁾ 2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. gruodžio 8 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2003 m. birželio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/41/EB dėl įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, veiklos ir priežiūros (OL L 235, 2003 9 23, p. 10).

⁽⁴⁾ Žr. I priedo A dalį.

Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ⁽¹⁾, vykdydamos savo veiklą turėtų atsižvelgti į skirtingas valstybių narių tradicijas ir, nustatydamos PPI organizacinę struktūrą, nedaryti įtakos nacionalinių darbo ir socialinės teisės aktų taikymui;

- (6) Direktyva 2003/41/EB buvo pirmasis teisėkūros žingsnis kuriant Sąjungos mastu organizuoto profesinių pensijų išmokėjimo vidaus rinką. Tikra profesinių pensijų išmokėjimo vidaus rinka išlieka labai svarbi ekonomikos augimui ir darbo vietų kūrimui Sąjungoje ir visuomenės senėjimo problemos sprendimui. Ta 2003 m. direktyva nebuvo iš esmės keičiama, kad PPI būtų numatyta šiuolaikinė rizika grindžiama valdymo sistema. Kad būtų parengtas tinkamas ir saugus profesinių pensijų išmokėjimo mechanizmas visose valstybėse narėse, svarbu užtikrinti tinkamą Sąjungos ir nacionalinio lygmens reglamentavimą ir priežiūrą;
- (7) iš esmės, PPI prireikus turėtų atsižvelgti į tikslą užtikrinti profesinių pensijų sistemų kartų pusiausvyrą, kad būtų pasiektas teisingas profesinių pensijų išmokėjimo rizikos ir naudos paskirstymas tarp kartų;
- (8) reikia imtis tinkamų priemonių, kuriomis būtų toliau gerinamos galimybės privatiems asmenims papildomai taupyti pensijai, pavyzdžiui, nustatyti profesinių pensijų sistemas. Tai yra svarbu, kadangi socialinės apsaugos sistemoms vis didėja spaudimas, vadinasi, tikėtina, kad ateityje profesinės pensijos, papildančios kitas skiriamas pensijas, bus vis svarbesnės. PPI atlieka svarbų vaidmenį ilguoju laikotarpiu finansuojant Sąjungos ekonomiką ir užtikrinant saugias pensijų išmokas. Jos yra gyvybiškai svarbi Sąjungos ekonomikos dalis, nes jos maždaug 75 mln. pensijų sistemos narių ir išmokų gavėjų vardu valdo apie 2,5 trilijonų EUR vertės turtą. Reikėtų pagerinti profesinių pensijų sistemą, neginčijant socialinės apsaugos pensijų sistemų kaip saugios, ilgalaikės ir veiksmingos socialinės apsaugos, kuri senatvėje turėtų užtikrinti deramą gyvenimo lygį, didžiulės svarbos. Pastaroji turėtų būti pagrindinis Europos socialinių modelių stiprinimo tikslas;
- (9) atsižvelgiant į demografinę Sąjungos raidą ir nacionalinių biudžetų padėtį, profesinių pensijų išmokėjimo mechanizmas yra svarbus socialinio draudimo pensijų sistemų priedas. Atspari pensijų sistema apima įvairius produktus, įvairias institucijas ir veiksmingą bei efektyvią priežiūros veiklą;
- (10) valstybės narės turėtų apsaugoti darbuotojus nuo skurdo senatvėje ir skatinti kaip papildoma priemone prie valstybės skiriamų pensijų naudotis papildomų pensijų sistemomis, susietomis su darbo sutartimis;
- (11) šia direktyva laikomasi pagrindinių teisių ir principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, visų pirma teisės į asmens duomenų apsaugą, laisvės užsiimti verslu, nuosavybės teisės, kolektyvinių derybų ir veiksmų teisės ir teisės į aukštą vartotojų apsaugos lygį, visų pirma užtikrinant aukštesnį pensijų išmokėjimo skaidrumo lygį, informacija grindžiamą asmeninį finansų ir pensijų planavimą, taip pat palengvinant PPI tarpvalstybinę veiklą ir tarpvalstybinį pensijų sistemų perdavimą. Ši direktyva turi būti įgyvendinama laikantis tų teisių ir principų;
- (12) visų pirma, sudarius palankesnes sąlygas tarpvalstybinei PPI veiklai ir tarpvalstybiniam pensijų sistemų perdavimui paaiškinus atitinkamą tvarką ir panaikinus bereikalingas kliūtis galėtų būti padarytas teigiamas poveikis susijusioms įmonėms ir jų darbuotojams, nesvarbu, kurioje valstybėje narėje jie dirbtų, kadangi pensijų išmokėjimo paslaugos būtų teikiamos centralizuotai;
- (13) tarpvalstybinė PPI veikla turėtų nedaryti įtakos nacionalinei su profesinių pensijų sistemomis priimančiojoje valstybėje narėje susijusiai darbo ir socialinei teisei, taikomai pensijų sistemą siūlančio subjekto (toliau – finansuojantysis subjektas) ir narių bei išmokų gavėjų santykiams. Tarpvalstybinė veikla ir tarpvalstybinis pensijų sistemų perdavimas yra skirtingi dalykai, todėl turėtų būti reglamentuojami skirtingomis nuostatomis. Jei dėl tarpvalstybinio pensijų sistemos perdavimo reikia imtis tarpvalstybinės veiklos, turėtų būti taikomos nuostatos dėl tarpvalstybinės veiklos;
- (14) jei finansuojantysis subjektas ir PPI yra toje pačioje valstybėje narėje, pats faktas, kad pensijų sistemos narių ar išmokų gavėjų gyvenamoji vieta yra kitoje valstybėje narėje, savaime nereiškia, jog vykdoma tarpvalstybinė veikla;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 48).

- (15) valstybės narės turėtų atsižvelgti į poreikį apsaugoti darbuotojų, laikinai išsiųstų dirbti į kitą valstybę narę, teises į pensiją;
- (16) nepaisant Direktyvos 2003/41/EB įsigaliojimo, tarpvalstybinė veikla buvo ribojama dėl valstybių narių socialinės ir darbo teisės skirtumų. Be to, tebėra svarbių rizikos ribojimu pagrįstų kliūčių, dėl kurių PPI yra brangiau valdyti pensijų sistemas tarpvalstybiniu mastu. Taip pat reikia padidinti esamą minimalų narių ir išmokų gavėjų apsaugos lygį. Tai yra vis svarbiau, nes ilgaamžiškumo ir rinkos rizika vis dažniau tenka nariams ir išmokų gavėjams, o ne PPI ar finansuojančiam subjektui. Taip pat reikia padidinti esamą minimalų nariams ir išmokų gavėjams teikiamos informacijos lygį;
- (17) šioje direktyvoje nustatytomis riziką ribojančiomis taisyklėmis siekiama tiek užtikrinti aukštą visų būsimųjų pensininkų apsaugos laipsnį dėl taikomų griežtų priežiūros standartų, tiek atverti kelią patikimam, rizikos ribojimu pagrįstam ir veiksmingam profesinių pensijų sistemų valdymui;
- (18) PPI turėtų būti visiškai atskirtos nuo visų finansuojančiųjų subjektų ir veikti finansavimo pagrindu tam, kad išmokėtų pensijų išmokas. PPI, veikiančioms tuo vieninteliu tikslu, turėtų būti suteikta laisvė teikti paslaugas ir investuoti tik tada, jeigu joms taikomi koordinuojami riziką ribojantys reikalavimai, nepriklausomai nuo to, ar tokios PPI laikomos juridiniais subjektais;
- (19) vadovaudamasi subsidarumo principu, valstybės narės turėtų išlikti visiškai atsakingos už savo pensijų sistemų organizavimą ir pačios priskirti vaidmenį kiekvienai iš trijų atskiros valstybės narės pensijų sistemos pakopų. Priimdamos sprendimą dėl antrosios pakopos, jos visiškai atsakingos už įvairių profesinių pensijų išmokas teikiančių įstaigų, pavyzdžiui, visą ūkio šaką apimančių pensijų fondų, bendrovės pensijų fondų ir gyvybės draudimo bendrovių, vaidmenį ir funkcijas. Šia direktyva nesiekama kelti abejonių dėl šios valstybių narių prerogatyvos, bet siekiama jas paskatinti sukurti adekvačią, saugią ir tvarią profesinių pensijų išmokėjimo tvarką ir palengvinti tarpvalstybinę veiklą;
- (20) atsižvelgdama į poreikį toliau gerinti profesinių pensijų išmokėjimą, Komisija turėtų Sąjungos lygmeniu sukurti didelę papildomą vertę imdamasi tolesnių veiksmų, kuriais remiamas valstybių narių bendradarbiavimas su socialiniais partneriais tobulinant antrosios pakopos pensijų sistemas ir įsteigiant aukšto lygio ekspertų grupę, kad būtų padidintas antrosios pakopos pensijų kaupimas valstybėse narėse, įskaitant valstybių narių keitimosi geriausia patirtimi skatinimą, ypač kai tai susiję su tarpvalstybine veikla;
- (21) nacionalinės taisyklės dėl savarankiškai dirbančių asmenų narystės PPI skiriasi. Kai kuriose valstybėse narėse profesinių pensijų įstaigos gali veikti susitarimų, sudarytų su profesinėmis organizacijomis arba grupėmis, kurių nariai veikia kaip savarankiškai dirbantieji, arba tiesiogiai su savarankiškai dirbančiais ir dirbančiais asmenimis, pagrindu. Kai kuriose valstybėse narėse savarankiškai dirbantis asmuo gali tapti PPI nariu, jeigu jis veikia kaip darbdavys arba įmonei teikia profesines paslaugas. Kai kuriose valstybėse narėse savarankiškai dirbantys asmenys negali tapti PPI nariais, jeigu jie neatitinka tam tikrų reikalavimų, įskaitant numatytuosius socialinėje ir darbo teisėje;
- (22) įstaigoms, valdančioms socialinės apsaugos sistemas, kurios jau koordinuojamos Sąjungos lygiu, ši direktyva neturėtų būti taikoma. Nepaisant to, reikėtų atsižvelgti į PPI, kurios vienoje valstybėje narėje valdo tiek socialinės apsaugos, tiek ir profesinių pensijų sistemas, specifiškumą;
- (23) įstaigos, kurios veikia pagal principą, kad dalis privalomų socialinės apsaugos sistemų finansuojama iš nuosavo kapitalo, nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį;
- (24) finansų įstaigoms, kurios jau gauna naudos iš Sąjungos teisės aktų, ši direktyva apskritai neturėtų būti taikoma. Tačiau, kadangi tokios įstaigos tam tikrais atvejais gali siūlyti profesinių pensijų paslaugas, svarbu užtikrinti, kad ši direktyva neiškreiptų konkurencijos. Tokių iškreipimų galima išvengti gyvybės draudimo bendrovių, nurodytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnio 3 dalies a punkto i–iii papunkčiuose ir 2 straipsnio 3 dalies b punkto ii–iv papunkčiuose, profesinių pensijų veiklai taikant šios direktyvos reikalavimus, ribojančius riziką. Komisija turėtų atidžiai stebėti profesinių pensijų rinkos būklę ir įvertinti galimybę pasirinktinai taikyti šią direktyvą kitoms reguliuojamoms finansų įstaigoms.

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

- (25) kadangi PPI tikslas – užtikrinti finansų saugumą išėjus į pensiją, jų mokamos pensijų išmokos paprastai turėtų būti mokamos kaip pensijos iki gyvos galvos, kaip laikinieji mokėjimai arba vienkartiniai mokėjimai arba kaip bet kuris jų derinys;
- (26) svarbu užtikrinti, kad vyresniems ir neigaliems žmonėms nekiltų skurdo pavojus ir būtų užtikrintas deramas gyvenimo lygis. Tinkama biometrinės rizikos draudiminė apsauga profesinių pensijų susitarimuose yra svarbus kovos su pagyvenusių žmonių skurdu ir nesaugumu aspektas. Kurdami pensijų sistemą, darbdaviai ir darbuotojai arba jų atitinkami atstovai turėtų išnagrinėti galimybę sukurti pensijų sistemą, į kurią būtų įtrauktos nuostatos dėl ilgaamžiškumo rizikos ir profesinio neįgalumo rizikos draudimo bei nuostatos dėl maitintojo netekusių asmenų;
- (27) suteikus valstybėms narėms galimybę nacionalinių įgyvendinimo teisės aktų netaikyti PPI, valdančioms pensijų sistemas, kurių bendras narių skaičius mažesnis kaip 100, gali būti palengvinta priežiūra tose valstybėse narėse, nepakenkiant tinkamam šios srities vidaus rinkos veikimui. Tačiau tai neturėtų pažeisti tokių PPI teisės paskirti kitoje valstybėje narėje įsteigtus ir tinkamai įgaliotus investicijų valdytojus jų investicijų portfeliiui valdyti ir kitoje valstybėje narėje įsteigtus ir tinkamai įgaliotus saugotojus arba depozitoriumus jų turtui saugoti. Bet kuriuo atveju valstybės narės turėtų taikyti tam tikras su investavimo taisyklėmis ir valdymo sistemomis susijusias nuostatas PPI, kurios valdo pensijų sistemas, kurias drauge sudaro daugiau kaip 15 narių;
- (28) tokioms įstaigoms kaip „Unterstützungsgassen“ Vokietijoje, kurių nariai neturi juridinės teisės gauti tam tikro dydžio išmokų ir kurių interesus saugo privalomasis įstatymais numatytas bankroto draudimas, ši direktyva neturėtų būti taikoma;
- (29) siekdamas apsaugoti narius ir išmokų gavėjus, PPI turėtų apsiriboti tik tomis veiklos rūšimis, kurios nurodytos šioje direktyvoje ir kurios dėl jos atsiranda;
- (30) bankrutavus finansuojančiajam subjektui, nariai susiduria su rizika netekti ir darbo, ir savo įgytų teisių gauti pensiją. Todėl būtina užtikrinti, kad finansuojantysis subjektas ir PPI būtų aiškiai atskirti ir kad būtų nustatyti narius apsaugantys būtiniausi riziką ribojantys standartai. Nustatant tokius standartus turėtų būti atsižvelgiama į PPI prieigą prie pensijų apsaugos sistemų ar panašių mechanizmų, apsaugančių narių ir išmokų gavėjų sukauptas individualias teises į išmokas nuo finansuojančiojo subjekto išipareigojimų neįvykdymo rizikos;
- (31) valstybėse narėse PPI veikla ir priežiūra iš esmės skiriasi. Kai kuriose valstybėse narėse leidžiama prižiūrėti ne tik pačią PPI, bet ir subjektus arba bendroves, kurioms leista valdyti tokias PPI. Valstybėms narėms turėtų būti leidžiama atsižvelgti į tokį specifiškumą, jeigu veiksmingai laikomasi visų šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų. Valstybėms narėms taip pat turėtų būti sudaryta galimybė leisti draudimo subjektams ir kitiems finansų subjektams valdyti PPI;
- (32) PPI yra pensijų institucijos, turinčios socialinių tikslų ir teikiančios finansines paslaugas. Jos yra atsakingos už profesinių pensijų išmokų išmokėjimą, todėl jos turėtų atitikti tam tikrus būtiniausius riziką ribojančius standartus, taikomus jų veiklai ir darbo sąlygoms, atsižvelgiant į nacionalines taisykles ir tradicijas. Tačiau tokios įstaigos neturėtų būti laikomos vien finansinių paslaugų teikėjomis. Reikėtų tinkamai pripažinti ir remti, kaip pagrindinius šios direktyvos principus, jų socialinę funkciją ir trišalį santykį tarp darbuotojo, darbdavio ir PPI;
- (33) kai, laikydamosi nacionalinės teisės, PPI valdo pensijų fondus, kurie neturi juridinio asmens statuso ir kuriuos sudaro atskirų narių pensijų sistemos, kurių turtas atskirtas nuo PPI turto, valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė laikyti kiekvieną pensijų fondą atskira pensijų sistema, kaip apibrėžta šioje direktyvoje;
- (34) tam tikrose valstybėse narėse yra daugybė PPI, todėl būtinas pragmatiškas sprendimas dėl išankstinio leidimų suteikimo tokioms PPI. Tačiau, jeigu PPI nori valdyti sistemą kitoje valstybėje narėje, turėtų būti reikalaujama išankstinio leidimo, kurį suteikia buveinės valstybės narės kompetentinga institucija;
- (35) nedarant poveikio valstybių narių socialinei ir darbo teisei dėl pensijų sistemų organizavimo, įskaitant nuostatas dėl privalomos narystės ir kolektyvinių sutarčių rezultatų, PPI turėtų būti sudaryta galimybė teikti paslaugas kitose

valstybėse narėse gavus PPI buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos leidimą. PPI turėtų būti leidžiama priimti finansavimą iš bet kurioje valstybėje narėje esančių subjektų ir valdyti pensijų sistemas, kurioms priklauso nariai iš daugiau kaip vienos valstybės narės. Tai potencialiai užtikrintų tokių PPI masto ekonomiją, pagerintų šios Sąjungos ūkio šakos konkurencingumą ir palengvintų darbo jėgos judumą;

- (36) vienoje valstybėje narėje įsisteigusi PPI, pasinaudojusi teise valdyti profesinių pensijų sistemą, sukurtą kitoje valstybėje narėje, turėtų laikytis visų socialinės ir darbo teisės nuostatų, galiojančių priimančiojoje valstybėje narėje tiek, kiek jos taikomos profesinių pensijų sistemoms, pavyzdžiui, nuostatų dėl pensijų išmokų apibrėžimo ir mokėjimo bei teisės gauti pensiją perleidimo sąlygų. Turėtų būti aiškiau apibrėžta riziką ribojančių taisyklių taikymo sritis, siekiant užtikrinti teisinį tikrumą PPI vykdančią tarpvalstybinę veiklą;
- (37) PPI turėtų būti suteikiama galimybė pensijų sistemas perduoti kitoms PPI visoje Sąjungoje, kad būtų palengvintas profesinių pensijų išmokėjimo organizavimas Sąjungos mastu. Perdavimai turėtų būti vykdomi gavus perimančios PPI buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos leidimą, tai kompetentingai institucijai gavus pensijų sistemą perduodančios PPI buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos sutikimą. Perdavimą ir jo sąlygas turėtų iš anksto patvirtinti susijusių narių ir išmokų gavėjų dauguma arba, kai taikoma, jų atstovų, pvz., pasitikėjimu grindžiamos sistemos patikėtinių, dauguma;
- (38) jei perduodama pensijų sistemos dalis, po perdavimo turėtų būti užtikrinamas ir perduotos, ir likusios pensijų sistemos dalies gyvybingumas ir tinkamai apsaugomos visų narių ir išmokų gavėjų teisės; šiuo tikslu reikalaujama, kad ir perduodanti, ir perimanti PPI turėtų pakankamo ir tinkamo turto tiek perduotos, tiek likusios sistemos dalies techniniams atidėjiniams padengti;
- (39) siekiant palengvinti priežiūros praktikos koordinavimą, EIOPA gali prašyti kompetentingų institucijų suteikti informaciją pagal Reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 jai suteiktus įgaliojimus. Be to, visiško arba dalinio tarpvalstybinio pensijų sistemos perdavimo atveju, jei yra nesutarimų tarp susijusių kompetentingų institucijų, EIOPA turėtų galėti tarpininkauti;
- (40) riziką ribojantis techninių atidėjinių apskaičiavimas yra esminė sąlyga, užtikrinanti pensijų išmokų mokėjimo išpareigojimų vykdymą trumpuoju ir ilguoju laikotarpiu. Techniniai atidėjiniai turėtų būti apskaičiuojami taikant pripažintus aktuarinius metodus ir tvirtinami aktuario arba kito tos srities specialisto. Didžiausios palūkanų normos turėtų būti parenkamos ribojant riziką pagal bet kokią atitinkamas nacionalines taisykles. Mažiausios techninių atidėjinių sumos turėtų pakakti tolesniam išmokų gavėjams jau mokamų išmokų mokėjimui ir ji turėtų parodyti išpareigojimus, atsirandančius dėl narių sukaupytų teisių gauti pensiją. Aktuarinę funkciją turėtų vykdyti asmenys, turintys aktuarinės ir finansų matematikos žinių, proporcingų profesinių pensijų įstaigos veiklai būdingos rizikos dydžiui, pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui, ir kurie gali įrodyti savo tinkamą patirtį pagal taikytinas profesines kvalifikacijas ar kitus standartus;
- (41) PPI draudžiama rizika labai skiriasi kiekvienoje valstybėje narėje. Todėl buveinės valstybėms narėms reikėtų sudaryti galimybes techninių atidėjinių apskaičiavimui taikyti papildomas taisykles, kurios yra išsamesnės už nustatytąsias šioje direktyvoje;
- (42) turėtų būti reikalaujama turėti pakankamai ir tinkamo turto techniniams atidėjiniams padengti, kad būtų apsaugoti pensijų sistemos narių ir išmokų gavėjų interesai, jeigu finansuojantysis subjektas taptų nemokiu;
- (43) siekiant užtikrinti vienodas sąlygas PPI valstybių viduje ir tarptautiniu mastu, valstybės narės turėtų atsižvelgti į PPI finansavimo reikalavimus valstybių viduje ir tarptautiniu mastu;
- (44) daugeliu atveju ne pati PPI, o finansuojantysis subjektas draudžia bet kokią biometrinę riziką arba garantuoja tam tikras išmokas ar investavimo rezultatus. Tačiau tam tikrais atvejais pati PPI teikia tokias garantijas arba draudimą, o finansuojančiojo subjekto išpareigojimai dažniausia apribojami būtinų įmokų mokėjimu. Esant toms aplinkybėms susijusi PPI turėtų turėti nuosavų lėšų, paremtų techninių atidėjinių verte ir rizikos kapitalu;

- (45) PPI yra ypač ilgalaikiai investuotojai. PPI turimo turto išpirkimas paprastai negali būti atliekamas jokių kitų tikslų, išskyrus siekiant išmokėti pensijų išmokas. Be to, siekiant tinkamai apsaugoti narių ir išmokų gavėjų teises, PPI turėtų būti suteikta galimybė turtą paskirstyti tokiu būdu, kuris tiksliai atitinka jų išpareigojimų pobūdį ir trukmę. Todėl reikalinga veiksminga priežiūra ir tokios investicijų taisyklės, kurios suteiktų PPI pakankamai lankstumo priimti sprendimus dėl saugiausios ir veiksmingiausios investavimo politikos ir įpareigotų jas veikti ribojant riziką. Todėl rizikos ribojimo principo laikymasis reikalauja, kad investavimo politika būtų pritaikyta prie konkrečios PPI narystės struktūros;
- (46) nustačius rizikos ribojimo principą kaip pagrindinį kapitalo investicijų principą ir sudarius galimybę PPI veikti už savo šalies ribų, skatinamas santaupų nukreipimas į profesinių pensijų išmokėjimo sektorių, o tai prisideda prie ekonominės ir socialinės pažangos;
- (47) priežiūros metodai ir jų taikymas skiriasi valstybėse narėse. Todėl valstybėms narėms turėtų būti suteikta tam tikra veiksmų laisvė pasirenkant tikslias investavimo taisykles, kurias jos norėtų taikyti jų teritorijoje esančioms PPI. Tačiau tos taisyklės neturėtų riboti laisvo kapitalo judėjimo, nebent tai pagrįsta dėl rizikos ribojimo;
- (48) šia direktyva PPI turėtų būti tinkamu lygmeniu užtikrinama laisvė vykdyti investicijas. Būdamos ypač ilgalaikiai investuotojai su maža likvidumo rizika, profesinių pensijų įstaigos gali investuoti į nelikvidų turtą, pavyzdžiui, akcijas ir kitas priemones, kurios yra ilgalaikio ekonominio pobūdžio ir kuriomis neprekiaujama reguliuojamose rinkose, daugiašalėse prekybos sistemose (DPS) ar organizuotose prekybos sistemose (OPS), neperžengdamos rizikos ribų. Jos taip pat gali naudotis tarptautinės įvairovės teikiamais privalumais. Todėl neturėtų būti ribojamos investicijos į akcijas valiutomis, išskyrus tas, kuriomis išreikšti išpareigojimai, ir į kitas priemones, kurios yra ilgalaikio ekonominio pobūdžio ir kuriomis neprekiaujama reguliuojamose rinkose, DPS ar OPS, nebent tai pagrįsta rizikos ribojimu, atsižvelgiant į rizikos ribojimo principą siekiant apsaugoti narių ir išmokų gavėjų interesus;
- (49) kas sudaro priemones, kurios yra ilgalaikio ekonominio pobūdžio, suprantama plačiai. Tokios priemonės yra neperleidžiami vertybiniai popieriai, todėl neturintys prieigos prie antrinių rinkų likvidumo. Jiems dažnai reikia ribotos trukmės išpareigojimų, dėl kurių ribojama galimybė juos platinti, ir turėtų būti suprantama, kad šios priemonės apima dalyvavimą valdant nebiržinių įmonių kapitalą ir tų įmonių skolos priemones bei toms įmonėms suteiktas paskolas. Nebiržinės įmonės apima infrastruktūros projektus, augti siekiančias nebiržines bendroves, nekilnojamąjį turtą arba kitą turtą, kuris galėtų tikti ilgalaikėms investicijoms. Mažo anglies dioksido kiekio ir klimato kaitos poveikiui atsparios infrastruktūros projektai dažnai yra nebiržinis turtas ir priklauso nuo ilgalaikių kreditų projekto finansavimui;
- (50) PPI turėtų būti leidžiama investuoti kitose valstybėse narėse pagal jų buveinės valstybės narės taisykles, kad būtų sumažintos tarpvalstybinės veiklos išlaidos. Todėl priimančiosioms valstybėms narėms neturėtų būti leidžiama nustatyti papildomų investavimo reikalavimų kitose valstybėse narėse esančioms PPI;
- (51) asmenims reikalinga aiški apžvalga, atspindinti jų sukauptas teises gauti pensiją iš įstatymais numatytų pensijų sistemų ir profesinių pensijų sistemų, ypač tais atvejais, kai tokios teisės sukauptos daugiau nei vienoje valstybėje narėje. Tą apžvalgą būtų galima užtikrinti sukūrus pensijų stebėsenos mechanizmus visoje Sąjungoje, panašius į sistemas, kurios jau sukurtos kai kuriose valstybėse narėse vadovaujantis 2012 m. vasario 16 d. Komisijos Baltąja knyga „Adekvacių, saugių ir tvirtų pensijų darbotvarkė“, kurioje raginama plėtoti tokias paslaugas;
- (52) tam tikra rizika gali būti tinkamai sumažinta tik nustačius valdymo reikalavimus, o ne taikant kiekybinius reikalavimus, susijusius su techniniais atidėjiniais ir finansavimo reikalavimais. Todėl tinkamam rizikos valdymui ir narių bei išmokų gavėjų apsaugai ypač svarbi veiksminga valdymo sistema. Tokios sistemos turėtų būti proporcingos PPI veiklos dydžiui, pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui;
- (53) atlyginimų politika, kuria skatinama prisiimti pernelyg didelę riziką, gali susilpninti PPI patikimą ir veiksmingą rizikos valdymą. Kitoms Sąjungos finansų įstaigoms taikomi atlyginimų politikos principai ir informacijos atskleidimo reikalavimai taip pat turėtų būti taikomi PPI, tačiau turint omenyje ypatingą tokių PPI valdymo struktūrą, palyginti su kitomis finansų įstaigomis, ir poreikį atsižvelgti į PPI veiklos apimtį, pobūdį, mastą ir sudėtingumą;

- (54) pagrindinė funkcija – tai gebėjimas atlikti konkrečias valdymo užduotis. PPI turėtų turėti pakankamai gebėjimų, kad galėtų vykdyti rizikos valdymo funkciją, vidaus audito funkciją ir, kai taikoma, aktuarinę funkciją. Jei šioje direktyvoje nėra nurodyta kitaip, konkrečios pagrindinės funkcijos nustatymas neturėtų trukdyti PPI laisvai nuspręsti, kaip praktiškai organizuoti tą pagrindinę funkciją. Dėl to neturėtų būti nustatoma per didelių reikalavimų įstaigoms, nes reikėtų atsižvelgti į PPI veiklos dydį, pobūdį, mastą ir sudėtingumą;
- (55) asmenys, kurie faktiškai vadovauja PPI, turėtų kartu būti kompetentingi ir tinkami, o asmenys, kurie vykdo pagrindines funkcijas, turėtų turėti pakankamai žinių ir patirties ir, kai taikoma, tinkamą profesinę kvalifikaciją. Tačiau tik pagrindinę funkciją vykdančioms asmenims turėtų būti taikomi pranešimo kompetentingai institucijai reikalavimai;
- (56) vienas asmuo arba organizacinis padalinys turėtų galėti vykdyti daugiau kaip vieną pagrindinę funkciją, išskyrus vidaus audito funkciją. Tačiau pagrindinę funkciją turėtų vykdyti skirtingas asmuo arba organizacinis padalinys nei tas, kuris vykdo panašią pagrindinę funkciją finansuojančiame subjekte. Valstybėms narėms turėtų būti sudaryta galimybė leisti PPI, kad pagrindines funkcijas vykdytų tas pats asmuo arba organizacinis padalinys, kaip ir finansuojančiame subjekte, jei PPI paaiškina, kaip ji užkerta kelią bet kokiems finansuojančiojo subjekto interesų konfliktams arba juos valdo;
- (57) labai svarbu, kad PPI, atsižvelgdamos į tikslą užtikrinti teisingą profesinių pensijų išmokėjimo rizikos ir naudos paskirstymą tarp kartų, pagerintų savo rizikos valdymą taip, kad būtų galima tinkamai suprasti ir su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis aptarti galimą pensijų sistemos tvarumo pažeidžiamumą. Taikydamos savo rizikos valdymo sistemą, PPI turėtų parengti su pensijomis susijusios savo veiklos rizikos vertinimą. Tas rizikos vertinimas turėtų būti pateiktas ir kompetentingoms institucijoms, ir į jį, kai tinkama, turėtų, be kita ko, būti įtraukta su klimato kaita, išteklių naudojimu, aplinka susijusi rizika, socialinė rizika ir reguliavimo pokyčių nulemta turto nuvertėjimo rizika (nuvertėjęs turtas);
- (58) aplinkos, socialiniai ir valdymo veiksniai, atitinkantys Jungtinių Tautų remiamus atsakingo investavimo principus, yra svarbūs PPI investavimo politikos ir rizikos valdymo sistemoms. Valstybės narės turėtų reikalauti, kad PPI aiškiai nurodytų, kada tokie veiksniai aptariamais priimant sprendimus dėl investicijų ir kaip jie įtraukiami į rizikos valdymo sistemą. Aplinkos, socialinių ir valdymo veiksnių svarbumas ir reikšmingumas sistemos investicijoms ir tai, kaip į tuos veiksnius atsižvelgiama, turėtų būti pateikiama kaip dalis pagal šią direktyvą PPI teikiamos informacijos. Tai nedraudžia PPI įgyvendinti reikalavimo tokioje informacijoje nurodant, kad savo investicijų politikoje ji neatsižvelgia į aplinkos, socialinius ir valdymo veiksnius arba kad tokių veiksnių svarbumo ir reikšmingumo ir tai, kaip į juos atsižvelgiama stebėsenos sistemos sąnaudos yra neproporcingos jos veiklos dydžiui, pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui;
- (59) kiekviena valstybė narė turėtų reikalauti, kad kiekviena jos teritorijoje esanti PPI rengtų metines finansines ataskaitas ir metinius pranešimus, atsižvelgdama į kiekvieną PPI valdomą pensijų sistemą ir, kai taikoma, kiekvienos pensijų sistemos metines finansines ataskaitas ir metinius pranešimus. Metinės finansinės ataskaitos ir metiniai pranešimai, parodantys teisingą ir nešališką PPI turto, įsipareigojimų ir finansinę būklę pagal kiekvieną PPI valdomą pensijų sistemą ir tinkamai patvirtinti įgaliojimo asmens, yra pagrindinis sistemos narių ir išmokų gavėjų bei kompetentingų institucijų informacijos šaltinis. Jie visų pirma leidžia kompetentingoms institucijoms stebėti PPI finansinį patikimumą ir įvertinti, ar ta PPI gali vykdyti visus savo sutartinius įsipareigojimus. Metinės finansinės ataskaitos ir metiniai pranešimai turėtų būti skelbiami viešai interneto svetainėje, jei įmanoma, arba kitokiu būdu, pvz., suteikiant galimybę gauti kopiją pateikus prašymą;
- (60) PPI investicijų politika yra lemiamas tiek profesinių pensijų sistemų saugumo, tiek jų ilgalaikio ekonominio tvarumo veiksnys. Todėl PPI turėtų parengti ir ne rečiau kaip kartą per trejus metus patikslinti investavimo principų ataskaitą. Su tokia ataskaita turėtų būti leidžiama susipažinti kompetentingoms institucijoms ir kiekvienos pensijų sistemos nariams bei išmokų gavėjams, gavus jų prašymą;
- (61) PPI turėtų būti leidžiama pavesti bet kokią veiklą, įskaitant pagrindines funkcijas, ar jos dalį jų vardu veikiantiems paslaugų teikėjams. PPI, naudodamosi užsakomosiomis pagrindinių funkcijų ar bet kokios kitos veiklos paslaugomis, turėtų likti visiškai atsakingos už visų savo įsipareigojimų laikymąsi pagal šią direktyvą. Naudodamosi užsakomosiomis bet kokios veiklos paslaugomis, PPI turėtų su paslaugų teikėju sudaryti rašytinį

susitarimą. Taikant šią direktyvą tai neapima susitarimų dėl operatyvinių paslaugų teikimo, pvz., apsaugos ar techninės priežiūros darbuotojų;

- (62) valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė reikalauti paskirti depozitoriumą PPI turtui saugoti;
- (63) atsižvelgiant į nustatytos pensijų sistemos pobūdį ir susijusią administracinę naštą, galimiems nariams, nariams ir išmokų gavėjams PPI turėtų pateikti aiškią ir tinkamą informaciją, kad jiems būtų lengviau priimti sprendimus dėl savo pensijų ir kad skirtingais pensijų sistemos etapais, apimančiais laiką iki įstojimo, narystę (įskaitant priešpensinį etapą) ir laiką išėjus į pensiją, būtų užtikrintas aukšto lygio skaidrumas. Visų pirma turėtų būti pateikiama informacija apie sukauptas teises į pensiją, projektuojamus pensijų išmokų dydžius, riziką ir garantijas, taip pat išlaidas. Jei prognozuojami pensijų išmokų dydžiai pagrįsti ekonominiais scenarijais, ta informacija turėtų apimti ir nepalankų scenarijų – jis turėtų būti tikrai blogas, bet tikėtinas. Jeigu nariai prisiima investavimo riziką, taip pat labai svarbi papildoma informacija apie investicinį profilį, visas galimybes, kuriomis galima pasinaudoti, ir ankstesnės veiklos rezultatus. Informacija turėtų būti priderinta prie vartotojo poreikių ir parengta atsižvelgiant į Jungtinių Tautų neigaliųjų teisių konvenciją, ypač nuostatas dėl prieinamumo ir teisės gauti informaciją, kaip numatyta jos 3 ir 21 straipsniuose. Valstybės narės gali pasirinkti išsamiau nurodyti, kas gali teikti informaciją galimiems nariams, nariams ir išmokų gavėjams – ją gali teikti ir pensijų stebėsenos tarnybos;
- (64) dėl nustatyto dydžio išmokas mokančių sistemų ypatumų tokios išmokos (išskyrus išimtinėmis aplinkybėmis) nėra veikiamos ankstesnių rezultatų ar sąnaudų struktūros. Todėl informacija apie tai turėtų būti teikiama tik pensijų sistemoms, kurių nariai prisiima investavimo riziką arba gali priimti sprendimus dėl investicijų;
- (65) prieš įstojant į pensijų sistemą, galimiems nariams turėtų būti pateikta visa būtina informacija, kad jie priimtų sprendimą turėdami informaciją. Kai galimi nariai neturi pasirinkimo ir automatiškai įregistruojami pensijų sistemoje, netrukus po registracijos profesinių pensijų įstaiga turėtų suteikti jiems pagrindinę aktualią informaciją apie jų narystę;
- (66) nariams PPI turėtų parengti pensijų išmokų ataskaitą, kurioje būtų pateikiama pagrindinė asmeninė ir bendro pobūdžio informacija apie pensijų sistemą. Pensijų išmokų ataskaita turėtų būti aiški ir suprantama, joje turėtų būti pateikiama aktuali ir tinkama informacija, kad būtų lengviau suprasti, kaip teisės į pensiją keičiasi laikui bėgant ir naudojantis skirtingomis pensijų sistemomis, ir kad būtų skatinamas darbo jėgos judumas;
- (67) PPI turėtų pakankamai anksti prieš išeinant į pensiją informuoti narius apie jų išmokų mokėjimo galimybes. Jeigu pensijos išmoka nemokama kaip anuitetas iki gyvos galvos, nariai, artėjantys prie pensinio amžiaus, turėtų gauti informaciją apie išmokų mokėjimo produktus, kuriuos galima pasirinkti, kad jiems būtų lengviau planuoti finansus pensijai;
- (68) tuo etapu, kai pensijų išmokos yra mokamos, išmokų gavėjai toliau turėtų gauti informaciją apie savo išmokas ir atitinkamas jų išmokėjimo galimybes. Tai yra ypač svarbu, kai išmokėjimo etapu reikšmingą investavimo riziką prisiima išmokų gavėjai. Išmokų gavėjams taip pat turėtų būti pranešama apie bet kokią gautinų išmokų dydžio sumažinimą prieš pradėdant jį taikyti, po to, kai buvo priimtas sprendimas dėl sumažinimo. Remiantis geriausia praktika, PPI rekomenduojama prieš priimant tokį sprendimą pasikonsultuoti su išmokų gavėjais;
- (69) kompetentinga institucija vykdydama savo įgaliojimus turėtų siekti pagrindinių tikslų – apsaugoti narių ir išmokų gavėjų teises bei užtikrinti PPI stabilumą ir patikimumą;
- (70) rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros taikymo sritis skirtingose valstybėse narėse yra skirtinga. Dėl to gali kilti problemų, kai PPI reikia laikytis savo buveinės valstybės narės rizikos ribojimu pagrįsto reguliavimo ir kartu laikytis savo priimančiosios valstybės narės socialinės ir darbo teisės reikalavimų. Aiškiau apibrėžus, kurios sritys turi būti laikomos rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros dalimi taikant šią direktyvą, sumažinamas teisinis netikrumas ir susijusios sandorių išlaidos;
- (71) PPI vidaus rinkai reikalingas abipusis riziką ribojančių standartų pripažinimas. PPI buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos turėtų prižiūrėti, kaip ta PPI laikosi tų standartų. Valstybės narės kompetentingoms institucijoms turėtų suteikti būtinus įgaliojimus naudoti prevencines arba taisomąsias priemones, jeigu PPI pažeidžia bet kurį šios direktyvos reikalavimą;

- (72) siekiant užtikrinti veiksmingą užsakomųjų veiklos paslaugų, įskaitant visą tolesnį užsakomųjų veiklos paslaugų perdavimą, priežiūrą, labai svarbu, kad kompetentingos institucijos galėtų susipažinti su visais svarbiais paslaugų teikėjais, kurie teikia užsakomąsias veiklos paslaugas, turimais duomenimis, neatsižvelgiant į tai, ar tai yra reguliuojamas, ar nereguliuojamas subjektas, ir turėtų teisę atlikti patikrinimus vietoje. Siekiant atsižvelgti į rinkos raidą ir užtikrinti, kad būtų nuolat laikomasi užsakomųjų veiklos paslaugų teikimo sąlygų, kompetentingos institucijos turėtų turėti reikiamus įgaliojimus reikalauti, kad PPI ir paslaugų teikėjai suteiktų informacijos apie bet kokiais užsakomąsias veiklos paslaugas;
- (73) reikėtų sudaryti galimybę kompetentingoms institucijoms, kitoms institucijoms ir organams, kuriems pavesta stiprinti pensijų sistemų finansinį stabilumą ir nutraukti pensijų sistemų veikimą, keistis informacija. Todėl reikia nustatyti sąlygas, kuriomis būtų galima keistis tokia informacija. Be to, kai informacija gali būti atskleista tik gavus aiškų kompetentingų institucijų sutikimą, tos institucijos atitinkamais atvejais turėtų galėti nustatyti, kad toks sutikimas duodamas tik laikantis griežtų sąlygų;
- (74) visais atvejais asmens duomenų tvarkymas pagal šią direktyvą, pvz., kompetentingų institucijų keitimasis asmens duomenimis arba jų perdavimas, turėtų atitikti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/679 ⁽¹⁾, o Europos priežiūros institucijų keitimasis informacija arba jos perdavimas pagal šią direktyvą turėtų atitikti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001 ⁽²⁾;
- (75) siekdama užtikrinti sklandų Sąjungos mastu organizuoto profesinių pensijų išmokėjimo vidaus rinkos veikimą, Komisija, pasikonsultavusi su EIOPA, turėtų peržiūrėti šios direktyvos taikymą, parengti ataskaitą ir ją pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ne vėliau kaip 2023 m. sausio 13 d.;
- (76) siekiant užtikrinti sąžiningą įstaigų konkurenciją, pereinamasis laikotarpis, kuriuo draudimo įmonėms, kurioms taikoma Direktyva 2009/138/EB, leidžiama vykdyti profesinių pensijų išmokėjimo veiklą pagal šios direktyvos 4 straipsnyje nurodytas taisykles, turėtų būti pratęstas iki 2022 m. gruodžio 31 d. Direktyva 2009/138/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista;
- (77) tolesnis mokumo modelių, pvz., holistinio balanso (angl. *Holistic Balance Sheet*, HBS), plėtojimas Sąjungos lygmeniu yra praktiškai neįgyvendinamas ir neefektyvus sąnaudų ir naudos, ypač atsižvelgiant į PPI įvairovę valstybių narių viduje ir visoje Sąjungoje, aspektu. Todėl Sąjungos lygmeniu nereikėtų nustatyti jokių kiekybinių reikalavimų dėl kapitalo (pvz., „Mokumas II“ ar juo pagrįstų HBS), taikomų PPI, nes jie potencialiai galėtų sumažinti darbdavių pasirengimą užtikrinti profesinių pensijų sistemas;
- (78) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. sukurti Sąjungos teisinio pagrindo PPI, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl veiksmo masto arba poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (79) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų valstybės narės pagrįstais atvejais išipareigojo prie pranešimų apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (80) pareiga perkelti šią direktyvą į nacionalinę teisę turėtų apsiriboti tomis nuostatomis, kurios iš esmės skiriasi nuo ankstesnių direktyvų nuostatų. Pareiga perkelti į nacionalinę teisę nepakeistas nuostatas atsiranda pagal ankstesnes direktyvas;
- (81) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių išipareigojimams, susijusiems su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo pradžios terminais, nustatytais I priedo B dalyje,

⁽¹⁾ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Ši direktyva nustato profesinių pensijų įstaigų (toliau – PPI) veiklos pradėjimo ir vykdymo taisykles.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma PPI. Jeigu pagal nacionalinę teisę PPI neturi juridinio asmens statuso, valstybės narės šią direktyvą taiko tokioms PPI arba, vadovaujantis 2 dalimi, įgaliotiems subjektams, kurie atsakingi už jų valdymą ir kurie veikia jų vardu.
2. Ši direktyva netaikoma:
 - a) įstaigoms, valdančioms socialinės apsaugos sistemas, kurioms taikomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ ir (EB) Nr. 987/2009 ⁽²⁾;
 - b) įstaigoms, kurioms taikomos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB ⁽³⁾, 2009/138/EB, 2011/61/ES ⁽⁴⁾, 2013/36/ES ⁽⁵⁾ ir 2014/65/ES ⁽⁶⁾;
 - c) įstaigoms, veikiančioms einamųjų įmokų pensinio draudimo pagrindu;
 - d) įstaigoms, kuriose finansuojančiojo subjekto darbuotojai neturi juridinės teisės gauti išmokas, o finansuojantysis subjektas gali bet kada išpirkti turtą ir nebūtinai turi įvykdyti savo išpareigojimus dėl pensijų išmokų mokėjimo;
 - e) bendrovėms, naudojančioms sistemas, pagal kurias išpareigojimai parodomi tik balanse, kad savo darbuotojams išmokėtų pensijų išmokas.

3 straipsnis

Taikymas PPI, valdančioms socialinės apsaugos sistemas

PPI, kurios valdo ir privalomas su darbu susijusias pensijų sistemas, laikomas socialinės apsaugos sistemomis, kurioms taikomi reglamentai (EB) Nr. 883/2004 ir (EB) Nr. 987/2009, ši direktyva taikoma jų neprivalomojo profesinių pensijų išmokėjimo verslui. Tuo atveju išpareigojimai ir atitinkamas turtas yra skirti tik profesinėms pensijoms ir jų negalima perkelti į privalomų pensijų sistemas, kurios laikomos socialinės apsaugos sistemomis, arba atvirkščiai.

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004 4 30, p. 1).

⁽²⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką (OL L 284, 2009 10 30, p. 1).

⁽³⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

⁽⁴⁾ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

⁽⁵⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB bei 2006/49/EB (OL L 176, 2013 6 27, p. 338).

⁽⁶⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

4 straipsnis

Neprivalomas taikymas įstaigoms, kurioms taikoma Direktyva 2009/138/EB

Buveinės valstybės narės gali nuspręsti taikyti šios direktyvos 9–14 straipsnių, 19–22 straipsnių, 23 straipsnio 1 ir 2 dalių bei 24–58 straipsnių nuostatas gyvybės draudimo įmonių profesinių pensijų išmokėjimo verslui pagal Direktyvos 2009/138/EB 2 straipsnio 3 dalies a punkto i–iii papunkčius ir 2 straipsnio 3 dalies b punkto ii–iv papunkčius. Tuo atveju visas profesinių pensijų išmokėjimo verslo turtas ir išpareigojimai yra skirti tik profesinėms pensijoms, valdomi ir organizuojami atskirai nuo kitos gyvybės draudimo įmonės veiklos ir jų negalima perkelti.

Šio straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytu atveju ir tik tiek, kiek tai susiję su profesinių pensijų išmokėjimo verslu, gyvybės draudimo įmonėms netaikomi Direktyvos 2009/138/EB 76–86 straipsniai, 132 straipsnis, 134 straipsnio 2 dalis, 173 straipsnis, 185 straipsnio 5 dalis, 185 straipsnio 7 ir 8 dalys ir 209 straipsnis.

Buveinės valstybė narė užtikrina, kad kompetentingos institucijos arba už gyvybės draudimo įmonių, kurioms taikoma Direktyva 2009/138/EB, priežiūrą atsakingos institucijos atlikdamos priežiūrą tikrintų, ar atitinkamas profesinių pensijų išmokėjimo verslas yra griežtai atskirtas.

5 straipsnis

Nedidelės PPI ir įstatymais numatytos sistemos

Išskyrus 32–35 straipsnius, valstybės narės gali nuspręsti netaikyti visos šios direktyvos arba jos dalies bet kuriai jų teritorijoje registruotai ar leidimą turinčiai PPI, kuri valdo pensijų sistemas, kurių bendras narių skaičius mažesnis kaip 100. Atsižvelgiant į 2 straipsnio 2 dalį, tokioms PPI vis tiek suteikiama teisė šią direktyvą taikyti savanoriškai. 11 straipsnis gali būti taikomas tik tada, jeigu taikomos visos kitos šios direktyvos nuostatos. Valstybės narės taiko 19 straipsnio 1 dalį ir 21 straipsnio 1 ir 2 dalis bet kuriai jų teritorijoje registruotai ar leidimą turinčiai PPI, kuri valdo pensijų sistemas, kurių bendras narių skaičius didesnis kaip 15.

Valstybės narės gali nuspręsti taikyti bet kurį iš šių straipsnių: 1–8 straipsnius, 19 straipsnį ir 32–35 straipsnius įstaigoms, jeigu profesinės pensijos išmokamos pagal jų statutą, kaip numatyta nacionalinėje teisėje, ir jas garantuoja valdžios institucija.

6 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje:

1. profesinių pensijų įstaiga arba PPI – įstaiga, nepriklausomai nuo jos juridinės formos, veikianti finansavimo pagrindu, įsteigta atskirai nuo bet kurio finansuojančiojo subjekto arba įmonės, pensijų išmokoms išmokėti pagal profesinę veiklą, remiantis susitarimu arba sutartimi, sudaryta:
 - a) individualiai arba kolektyviai darbdavio (-ių) ir darbuotojo (-ų) arba jų atitinkamų atstovų arba
 - b) individualiai arba kolektyviai su savarankiškai dirbančiais asmenimis pagal buveinės ir priimančiosios valstybės narės teisę,ir tiesiogiai užsiimanti su tuo susijusia veikla;
2. pensijų sistema – sutartis, susitarimas, patikos dokumentas arba taisyklės, nustatančios skiriamas pensijų išmokas ir taikomus reikalavimus;
3. finansuojantysis subjektas – bet kuri įmonė arba kita organizacija, nepriklausomai nuo to, ar jai priklauso arba ją sudaro vienas arba daugiau juridinių arba fizinių asmenų, veikianti kaip darbdavys arba savarankiškai dirbantis asmuo, arba bet kuris jų derinys, siūlantis pensijų sistemą arba mokantis įnašus PPI;

4. pensijų išmokos – išmokos, mokamos atsižvelgiant į sulauktą ar numatomą sulaukti pensinį amžių, arba tas išmokas papildantys ir kaip pagalbiniai vykdomi mokėjimai mirties, negalios arba darbo sutarties nutraukimo atveju arba paramos mokėjimai ar paslaugos ligos, skurdo arba mirties atveju. Siekiant padidinti finansinį saugumą išėjus į pensiją, šios išmokos gali būti mokamos kaip išmokos iki gyvos galvos, laikinieji arba vienkartiniai mokėjimai arba bet kuris jų derinys;
5. Narys – asmuo, ne išmokos gavėjas ar galimas narys, kurio buvusi ar dabartinė profesinė veikla suteikia arba suteiks jam teisę gauti pensijų išmokas pagal pensijų sistemos nuostatas;
6. išmokų gavėjas – asmuo, gaunantis pensijų išmokas;
7. galimas narys – asmuo, galintis tapti pensijų sistemos nariu;
8. kompetentinga institucija – nacionalinės valdžios institucija, paskirta atlikti šioje direktyvoje numatytas pareigas;
9. biometrinė rizika – rizika, susijusi su mirtimi, negalia ir ilgaamžiškumu;
10. buveinės valstybė narė – valstybė narė, kurioje registruota PPI arba kurioje jai išduotas leidimas ir kurioje yra jos pagrindinė administracija pagal 9 straipsnį;
11. priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kurios socialinė ir darbo teisė, susijusi su profesinių pensijų sistemomis, taikoma finansuojančiojo subjekto ir narių arba išmokų gavėjų santykiams;
12. perduodančioji PPI – PPI, visus pensijų sistemos išpareigojimus, techninius atidėjinius ir kitas pareigas bei teises, taip pat atitinkamą turtą ar jo grynujų pinigų ekvivalentą ar jų dalį perduodanti kitoje valstybėje narėje registruotai ar leidimą gavusiai PPI;
13. perimančioji PPI – PPI, visus pensijų sistemos išpareigojimus, techninius atidėjinius ir kitas pareigas bei teises, taip pat atitinkamą turtą ar jo grynujų pinigų ekvivalentą ar jų dalį perimanti iš kitoje valstybėje narėje registruotos ar leidimą gavusios PPI;
14. reguliuojama rinka – reguliuojama rinka, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 21 punkte;
15. daugiašalė prekybos sistema arba DPS – daugiašalė prekybos sistema arba DPS, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 22 punkte;
16. organizuotos prekybos sistema arba OPS – organizuotos prekybos sistema arba OPS, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 23 punkte;
17. patvarioji laikmena – priemonė, kuri leidžia nariui ar išmokų gavėjui saugoti asmeniškai jam skirtą informaciją taip, kad ji tam tikrą laiką būtų prieinama ir kad saugomą informaciją būtų galima atgaminti nepakitusia;
18. pagrindinė funkcija – valdymo sistemoje tai reiškia gebėjimą atlikti praktines užduotis, apimančias rizikos valdymo funkciją, vidaus audito funkciją ir aktuarinę funkciją;
19. tarpvalstybinė veikla – pensijų sistemos, kurios finansuojančiojo subjekto ir atitinkamų narių ir išmokų gavėjų santykiai reglamentuojami kitos valstybės narės nei buveinės valstybės narės profesinių pensijų sistemų srityje taikomos socialinės ir darbo teisės, valdymas.

7 straipsnis

PPI veikla

Valstybės narės reikalauja, kad jų teritorijoje registruotos arba leidimą turinčios PPI apsiribotų tik su pensijų išmokomis susijusiomis operacijomis ir iš to kylančia veikla.

Jeigu pagal 4 straipsnį gyvybės draudimo įmonė valdo profesinių pensijų išmokėjimo verslą tam tikrą turtą ir įsipareigojimus skirdama tik profesinėms pensijoms, toks turtas ir įsipareigojimai yra susiję tik su pensijų išmokų išmokėjimo operacijomis ir iš to tiesiogiai kylančia veikla.

Iš esmės, PPI, kai tinkama, atsižvelgia į tikslą pasiekti teisingą jų veiklos rizikos ir naudos paskirstymą tarp kartų.

8 straipsnis

Juridinis finansuojančiųjų subjektų ir PPI atskyrimas

Valstybės narės užtikrina juridinį finansuojančiojo subjekto ir jų teritorijoje registruotos arba leidimą turinčios PPI atskyrimą, kad PPI turtas būtų apsaugotas finansuojančiojo subjekto bankroto atveju, atsižvelgiant į jos narių ir išmokų gavėjų interesus.

9 straipsnis

Registravimas arba leidimo išdavimas

1. Valstybės narės kiekvienos PPI, kurios pagrindinė administracija yra jų teritorijoje, atveju užtikrina, kad kompetentinga priežiūros institucija įregistruotų PPI nacionaliniame registre arba išduotų jai leidimą.

Pagrindinės administracijos vieta reiškia vietą, kurioje priimami pagrindiniai strateginiai PPI sprendimai.

2. Pagal 11 straipsnį vykdomos tarpvalstybinės veiklos atveju registre taip pat nurodomos valstybės narės, kuriose veikia PPI.

3. Registre esanti informacija perduodama EIOPA, kuri ją skelbia savo interneto svetainėje.

10 straipsnis

Valdymo reikalavimai

1. Valstybės narės kiekvienos jų teritorijoje registruotos arba leidimą turinčios PPI atveju užtikrina, kad

- a) PPI įgyvendino tinkamai parengtas taisykles dėl bet kurios pensijų sistemos valdymo;
- b) kai finansuojantysis subjektas garantuoja pensijų išmokų mokėjimą, jis įsipareigoja skirti pastovų finansavimą.

2. Vadovaudamosi subsidiarumo principu ir tinkamai atsižvelgdamos į socialinės apsaugos sistemų siūlomų pensijų išmokų dydį, valstybės narės gali numatyti, kad nariams gali būti siūlomos papildomos išmokos, pvz., suteikiama galimybė pasirinkti ilgaamžiškumo ir negalios draudimą, maitintojo netekusių asmenų draudimą ir garantiją dėl įmokų grąžinimo, jeigu darbdaviai ir darbuotojai arba atitinkami jų atstovai sutinka.

11 straipsnis

Tarpvalstybinė veikla ir procedūros

1. Nedarydamos poveikio nacionalinei socialinei ir darbo teisei dėl pensijų sistemų organizavimo, įskaitant nuostatas dėl privalomos narystės ir kolektyvinių sutarčių rezultatų, valstybės narės leidžia jų teritorijoje registruotai arba leidimą turinčiai PPI vykdyti tarpvalstybinę veiklą. Valstybės narės taip pat leidžia jų teritorijoje esančioms įmonėms finansuoti PPI, kurių tikslas – vykdyti tarpvalstybinę veiklą.

2. PPI, siūlanti vykdyti tarpvalstybinę veiklą ir priimti finansavimą iš finansuojančiojo subjekto, turi gauti išankstinį savo buveinės valstybės narės atitinkamos kompetentingos institucijos leidimą.

3. Apie savo ketinimą vykdyti tarpvalstybinę veiklą PPI praneša buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai. Valstybės narės reikalauja, kad PPI kartu su pranešimu pateiktų šią informaciją:

- a) priimančiosios (-ių) valstybės (-ių) narės (-ių) pavadinimą, kuri, jei taikoma, turėtų nurodyti finansuojantysis subjektas;
- b) finansuojančiojo subjekto pavadinimą ir pagrindinės administracijos vietą;
- c) pagrindines pensijų sistemos, kuri bus valdoma finansuojančiojo subjekto pavedimu, charakteristikas.

4. Jeigu buveinės valstybės narės kompetentinga institucija informuojama pagal 3 dalį ir jeigu ji nėra paskelbusi pagrįsto sprendimo, kad PPI administracinė struktūra arba finansinė būklė ar PPI vadovaujančių asmenų nepriekaištinga reputacija, profesinė kvalifikacija arba patirtis nėra suderinama su siūloma tarpvalstybine veikla, ta kompetentinga institucija per tris mėnesius nuo visos 3 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos tą informaciją perduoda priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai ir atitinkamai apie tai praneša PPI.

Pirmoje pastraipoje nurodytas pagrįstas sprendimas pateikiamas per tris mėnesius nuo visos 3 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos.

5. Jeigu buveinės valstybės narės kompetentinga institucija neperduoda 3 dalyje nurodytos informacijos priimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, ji per tris mėnesius nuo tos visos informacijos gavimo dienos atitinkamai PPI praneša, kodėl to nepadarė. Informacijos neperdavimo atveju galima pateikti skundą buveinės valstybės narės teismui.

6. PPI, kuri vykdo tarpvalstybinę veiklą, taikomi IV antraštinėje dalyje nurodyti buveinės valstybės narės nustatyti informacijos teikimo reikalavimai dėl galimų narių, narių ir išmokų gavėjų, su kuriais susijusi ta tarpvalstybinė veikla.

7. Prieš PPI pradėdant vykdyti tarpvalstybinę veiklą, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija per šešias savaites nuo 3 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos praneša buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai apie socialinės ir darbo teisės reikalavimus, taikomus profesinių pensijų sistemų srityje, pagal kuriuos priimančiojoje valstybėje narėje turi būti valdoma subjekto finansuojama pensijų sistema ir apie IV antraštinėje dalyje nurodytus priimančiosios valstybės narės informacijos reikalavimus, kurie taikomi tarpvalstybinei veiklai. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija šią informaciją perduoda PPI.

8. Gavusi 7 dalyje nurodytą pranešimą arba, jeigu pasibaigus 7 dalyje nurodytam laikotarpiui negaunama buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimo, PPI gali pradėti vykdyti tarpvalstybinę veiklą pagal priimančiosios valstybės narės socialinės ir darbo teisės reikalavimus, taikomus profesinių pensijų sistemoms ir laikydamosi buveinės valstybės narės informacijos reikalavimų, kaip nurodyta 7 dalyje.

9. Priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija praneša buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai apie visus svarbius priimančiosios valstybės narės socialinės ir darbo teisės reikalavimų, taikomų profesinių pensijų sistemų srityje, pakeitimus, kurie gali turėti įtakos pensijų sistemos charakteristikoms, kiek tai susiję su tarpvalstybine veikla, ir apie visus svarbius pakeitimus, susijusius su buveinės valstybės narės informacijos reikalavimais, kaip nurodyta 7 dalyje. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija tą informaciją perduoda PPI.

10. Priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija nuolat stebi, ar PPI veikla atitinka priimančiosios valstybės narės socialinės ir darbo teisės reikalavimus, taikomus profesinių pensijų sistemų srityje, ir buveinės valstybės narės informacijos reikalavimus, kaip nurodyta 7 dalyje. Jeigu atliekant šią priežiūrą nustatoma pažeidimų, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija apie tai nedelsdama praneša buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, koordinuodama veiksmus su priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija, imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad PPI nebedarytų nustatyto pažeidimo.

11. Jeigu, nepaisant priemonių, kurių ėmėsi buveinės valstybės narės kompetentinga institucija, arba jeigu buveinės valstybėje narėje trūksta atitinkamų priemonių, PPI ir toliau pažeidžia taikytinas priimančiosios valstybės narės socialinės

ir darbo teisės reikalavimų, taikomų profesinių pensijų sistemų srityje, nuostatas arba priimančiosios valstybės narės informacijos reikalavimus, kaip nurodyta 7 dalyje, priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija, apie tai pranešusi buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai, gali imtis atitinkamų priemonių, kurios užkirstų kelią arba kuriomis būtų baudžiama už vėlesnius pažeidimus, įskaitant, jei tikrai būtina, draudimą PPI priimančiojoje valstybėje narėje veikti finansuojančiojo subjekto pavedimu.

12 straipsnis

Tarpvalstybinis perdavimas

1. Valstybės narės leidžia PPI, registruotoms ar turinčioms leidimą jų teritorijoje, perduoti visus pensijų sistemos įsipareigojimus, techninius atidėjinius ir kitas pareigas bei teises, taip pat atitinkamą turtą ar jų gryųjų pinigų ekvivalentą ar jų dalį perimančiajai PPI.
2. Valstybės narės užtikrina, kad perdavimo išlaidų nepatirtų perduodančiosios PPI likusieji nariai ir išmokų gavėjai ar perimančiosios PPI dabartiniai nariai ir išmokų gavėjai.
3. Perdavimą turi iš anksto patvirtinti:
 - a) susijusių narių dauguma ir susijusių išmokų gavėjų dauguma arba, kai taikoma, jų atstovų dauguma. Dauguma apibrėžiama pagal nacionalinę teisę. Informacija apie perdavimo sąlygas susijusiems nariams ir išmokų gavėjams arba, kai taikoma, jų atstovams perduodančiosios PPI laiku pateikiama susipažinti prieš pateikiant 4 dalyje nurodytą prašymą, ir
 - b) finansuojantysis subjektas, jei taikoma.
4. Visų pensijų sistemos įsipareigojimų, techninių atidėjinių ir kitų pareigų bei teisių, taip pat atitinkamo turto ar jų gryųjų pinigų ekvivalento ar jų dalies perdavimą iš perduodančiosios PPI perimančiajai PPI galima atlikti gavus perimančiosios PPI buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos leidimą, prieš tai gavus išankstinį perduodančiosios PPI buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos sutikimą. Leidimo atlikti perdavimą prašymą pateikia perimančioji PPI. Perimančiosios PPI buveinės valstybės narės kompetentinga institucija suteikia leidimą arba atsisako jį išduoti ir per tris mėnesius nuo prašymo gavimo dienos apie savo sprendimą praneša perimančiajai PPI.
5. 4 dalyje nurodyto leidimo atlikti perdavimą prašyme pateikiama ši informacija:
 - a) perduodančiosios ir perimančiosios PPI rašytinis susitarimas, kuriame nustatomos perdavimo sąlygos;
 - b) pagrindinių pensijų sistemos charakteristikų apibūdinimas;
 - c) perduotinų įsipareigojimų ar techninių atidėjinių ir kitų pareigų bei teisių, taip pat atitinkamo turto ar jų gryųjų pinigų ekvivalento apibūdinimas;
 - d) perduodančiosios ir perimančiosios PPI pavadinimai ir pagrindinių administracijų vietos, taip pat valstybės narės, kuriose registruota kiekviena PPI ar jai išduotas leidimas;
 - e) finansuojančiojo subjekto pagrindinės administracijos vieta ir pavadinimas;
 - f) išankstinio patvirtinimo įrodymas pagal 3 dalį;
 - g) jei taikytina, valstybių narių, kuriose socialinė ir darbo teisė, susijusi su profesinių pensijų sistemų sritimi, taikoma atitinkamai pensijų sistemai, pavadinimai.
6. Gavusi 4 dalyje nurodytą prašymą, perimančiosios PPI buveinės valstybės narės kompetentinga institucija nedelsdama jį perduoda perduodančiosios PPI kompetentingai institucijai.
7. Perimančiosios PPI buveinės valstybės narės kompetentinga institucija tik įvertina, ar:
 - a) perimančioji PPI pateikė visą 5 dalyje nurodytą informaciją;

- b) perimančiosios PPI administracinė struktūra, finansinė būklė ir jai vadovaujančių asmenų nepriekaištinga reputacija, profesinė kvalifikacija arba patirtis yra suderinama su siūlomu perdavimu;
- c) vykdamas perdavimą ir po jo tinkamai apsaugomi ilgalaikiai perimančiosios PPI narių ir išmokų gavėjų interesai ir perduota pensijų sistemos dalis;
- d) perimančiosios PPI techniniai atidėjiniai perdavimo dieną visiškai padengti turtu, jei dėl perdavimo vykdoma tarpvalstybinė veikla; taip pat
- e) ar perduodamas turtas tinkamas ir ar jo pakanka išsipareigojimams, techniniams atidėjiniams ar kitoms perduodamoms prievolėms ir teisėms padengti laikantis perimančiosios PPI buveinės valstybėje narėje taikomų taisyklių.

8. Perduodančiosios PPI buveinės valstybės narės kompetentinga institucija tik įvertina, ar:

- a) perduodant dalį pensijų sistemos išsipareigojimų, techninių atidėjinių ir kitų pareigų bei teisių, taip pat atitinkamo turto ar jų grynųjų pinigų ekvivalento, tinkamai apsaugomi ilgalaikiai likusios pensijų sistemos dalies narių ir išmokų gavėjų interesai;
- b) narių ir išmokų gavėjų individualios išmokos po perdavimo yra bent jau tokios pačios;
- c) ar perduodamas pensijų sistemos turtas tinkamas ir ar jo pakanka išsipareigojimams, techniniams atidėjiniams ar kitoms perduodamoms prievolėms ir teisėms padengti laikantis perduodančiosios PPI buveinės valstybėje narėje taikomų taisyklių.

9. Perduodančiosios PPI buveinės valstybės narės kompetentinga institucija per aštuonias savaites nuo 6 dalyje nurodyto prašymo gavimo dienos praneša 8 dalyje nurodyto vertinimo rezultatus, kad perimančiosios PPI buveinės valstybės narės kompetentinga institucija galėtų priimti sprendimą pagal 4 dalį.

10. Jei atsisakoma išduoti leidimą, perimančiosios PPI buveinės valstybės narės kompetentinga institucija per tris mėnesius, kaip nurodyta 4 dalyje, nurodo atsisakymo išduoti leidimą priežastis. Dėl to perimančiosios PPI buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos atsisakymo ar neveikimo galima pateikti skundą perimančiosios PPI buveinės valstybės narės teismui.

11. Perimančiosios PPI buveinės valstybės narės kompetentinga institucija praneša perduodančiosios PPI buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai apie 4 dalyje nurodytą sprendimą per dvi savaites nuo jo priėmimo dienos.

Jei dėl perdavimo vykdoma tarpvalstybinė veikla, perduodančiosios PPI buveinės valstybės narės kompetentinga institucija taip pat informuoja perimančiosios PPI buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją apie socialinės ir darbo teisės reikalavimus, taikomus profesinių pensijų sistemų srityje, pagal kuriuos turi būti valdoma pensijų sistema, ir apie IV antraštinėje dalyje nurodytus priimančiosios valstybės narės informacijos reikalavimus, kurie taikomi tarpvalstybinei veiklai. Ši informacija turi būti perduodama per dar keturias savaites.

Perimančiosios PPI buveinės valstybės narės kompetentinga institucija šią informaciją perduoda perimančiajai PPI per savaitę nuo jos gavimo.

12. Gavusi sprendimą išduoti leidimą, kaip nurodyta 4 dalyje, arba, jeigu iš perimančiosios PPI buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos pasibaigus 11 dalies trečioje pastraipoje nurodytam laikotarpiui negaunama informacijos apie sprendimą, perimančioji PPI gali pradėti valdyti pensijų sistemą.

13. Esant nesutarimų dėl perduodančiosios ar perimančiosios PPI buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos veiksmų tvarkos ar turinio arba veikimo ar neveikimo, įskaitant leidimo dėl tarpvalstybinio perdavimo suteikimą ar nesuteikimą, EIOPA gali neprivaloma tvarka tarpininkauti pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 31 straipsnio antros pastraipos c punktą kompetentingoms institucijoms paprašius arba savo iniciatyva.

14. Jeigu perimančioji PPI vykdo tarpvalstybinę veiklą, taikomos 11 straipsnio 9, 10 ir 11 dalys.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

KIEKYBINIAI REIKALAVIMAI

13 straipsnis

Techniniai atidėjiniai

1. Buveinės valstybė narė užtikrina, kad profesinių pensijų sistemas valdančios PPI visada visai jų valdomų pensijų sistemai suformuotų reikiamą išsipareigojimų sumą, atitinkančią finansinius išsipareigojimus, atsirandančius dėl jų turimų pensijų sutarčių portfelio.
2. Buveinės valstybė narė užtikrina, kad profesinių pensijų sistemas valdančios PPI, jeigu jos draudžia nuo biometrinės rizikos arba garantuoja investavimo rezultatus ar tam tikrą išmokų dydį, suformuotų pakankamus techninius atidėjinius visai tokių sistemų apimčiai.
3. Techniniai atidėjiniai apskaičiuojami kiekvienais metais. Tačiau buveinės valstybė narė gali leisti juos apskaičiuoti kartą per trejus metus, jeigu PPI pateikia nariams arba kompetentingoms institucijoms tarpinių metų perskaičiavimų patvirtinimą arba ataskaitą. Patvirtinimas arba ataskaita atspindi patikslintą techninių atidėjinių plėtoją ir apdraustos rizikos pasikeitimus.
4. Techninių atidėjinių apskaičiavimą atlieka ir patvirtina aktuaras arba kitas tos srities specialistas, įskaitant auditorių, jei tai leidžiama pagal nacionalinę teisę, remdamasis buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų pripažintais aktuariniais metodais ir vadovaudamasis šiais principais:
 - a) būtina techninių atidėjinių suma apskaičiuojama pagal pakankamai riziką ribojantį aktuarinį vertinimą, atsižvelgiant į visus išsipareigojimus dėl išmokų ir įmokų pagal PPI pensijų susitarimus. Ji turi būti pakankama toliau mokėti pensijoms ir išmokų gavėjams jau mokamas išmokas ir turi atspindėti išsipareigojimus, atsirandančius dėl narių sukauptų teisių gauti pensiją. Ekonominės ir aktuarinės prielaidos, naudojamos išsipareigojimams įvertinti, taip pat parenkamos ribojant riziką, atsižvelgiant, jei taikoma, į atitinkamą atsargą dėl nepalankaus nuokrypio;
 - b) didžiausios taikomos palūkanų normos parenkamos ribojant riziką ir nustatomos pagal visas buveinės valstybės narės taikytinas taisykles. Tos riziką ribojančios palūkanų normos nustatomos atsižvelgiant į:
 - i) PPI turimo atitinkamo turto pelningumą ir numatomą investicijų grąžą;
 - ii) aukštos kokybės obligacijų, Vyriausybės obligacijų, Europos stabilumo mechanizmo obligacijų, Europos investicijų banko (EIB) obligacijų arba Europos finansinio stabilumo fondo obligacijų rinkos grąžą arba
 - iii) i ir ii papunkčių derinį;
 - c) techniniams atidėjiniams apskaičiuoti naudojamos biometrinės lentelės yra pagrįstos riziką ribojančiais principais, atsižvelgiant į pagrindines narių grupės ir pensijų sistemos charakteristikas, ypač į numatomus atitinkamos rizikos pasikeitimus;
 - d) techninių atidėjinių apskaičiavimo metodas ir pagrindas kiekvienais finansiniais metais dažniausia išlieka toks pats. Tačiau pakeitimai gali būti pagrįsti, jeigu pasikeičia pagrindinių prielaidų teisinės, demografinės arba ekonominės aplinkybės.
5. Buveinės valstybė narė techninių atidėjinių apskaičiavimui gali taikyti papildomus ir išsamesnius reikalavimus, kad būtų užtikrinta pakankama narių ir išmokų gavėjų interesų apsauga.

14 straipsnis

Techninių atidėjinių finansavimas

1. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad kiekviena PPI visada turėtų pakankamo ir atitinkamo turto techniniams atidėjiniams padengti visai valdomų pensijų sistemų apimčiai.

2. Buveinės valstybė narė gali leisti PPI ribotą laiką turėti turto, kurio nepakanka techniniams atidėjiniams padengti. Šiuo atveju kompetentingos institucijos reikalauja, kad PPI patvirtintų konkretų ir įgyvendinamą atkūrimo planą ir nustatytų terminą, kad vėl būtų užtikrintas 1 dalies reikalavimų tenkinimas. Planui taikomi šie reikalavimai:

- a) PPI parengia konkretų ir įgyvendinamą planą dėl turto dydžio, kurio reikia siekiant laiku visiškai padengti techninius atidėjinius, atkūrimo. Planas pateikiamas susipažinti nariams arba, kai taikoma, jų atstovams ir (arba) jį turi patvirtinti buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos;
- b) rengiant planą, atsižvelgiama į konkrečią PPI padėtį, visų pirma į jos turto ir išipareigojimų struktūrą, rizikos profilį, likvidumo planą, pensijų išmokas turinčių teisę gauti asmenų amžių, pradines sistemas ir sistemas, pagal kurias pereinama nuo nefinansavimo prie visiško arba dalinio finansavimo;
- c) jeigu pensijų sistema likviduojama šios dalies pirmame sakinyje nurodytu laikotarpiu, PPI apie tai praneša buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms. PPI nustato tvarką, pagal kurią tos sistemos turtas ir atitinkami išipareigojimai perleidžiami kitai PPI, draudimo įmonei ar kitam tinkamam subjektui. Ši tvarka atskleidžiama buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, o nariai arba, kai taikoma, jų atstovai supažindinami su bendroju tvarkos apibūdinimu laikantis konfidencialumo principo.

3. Tarpvalstybinės veiklos atveju techniniai atidėjiniai visada visiškai finansuojami visai valdomų pensijų sistemų apimčiai. Jei šios sąlygos nesilaikoma, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija nedelsdama įsikiša ir pareikalauja, kad PPI nedelsiant parengtų tinkamas priemones ir jas iškart įgyvendintų taip, kad nariai ir išmokų gavėjai būtų tinkamai apsaugoti.

15 straipsnis

Reguliuojamos nuosavos lėšos

1. Buveinės valstybė narė užtikrina, kad pensijų sistemas valdančios PPI, jeigu pati PPI, o ne finansuojantysis subjektas prisiima išipareigojimą drausti biometrinę riziką arba garantuoja tam tikrą investavimo rezultatą ar tam tikrą išmokų dydį, visada turėtų papildomo techninius atidėjinius viršijančio turto, kurį galėtų panaudoti kaip rezervą. Jo dydis atspindi visų valdomų sistemų rizikos tipą ir turto portfelį. Tas turtas yra be jokių iš anksto numatomų išipareigojimų ir naudojamas kaip apsaugos kapitalas, numatytų ir faktinių išlaidų bei pelno neatitikimams padengti.

2. Apskaičiuojant minimalų papildomo turto dydį taikomos 16, 17 ir 18 straipsniuose nustatytos taisyklės.

3. Tačiau 1 dalis netrukdo valstybėms narėms reikalauti, kad jų teritorijoje esančios PPI turėtų reguliuojamų nuosavų lėšų, arba nustatyti išsamesnes taisykles, jeigu jos pagrįstos rizikos ribojimu.

16 straipsnis

Turima mokumo atsarga

1. Siekiant užtikrinti ilgalaikį profesinių pensijų išmokėjimo tvarumą, valstybės narės reikalauja, kad kiekviena 15 straipsnio 1 dalyje nurodyta PPI, registruota arba turinti leidimą veikti jų teritorijoje, visada turėtų pakankamą mokumo atsargą visos jos vykdomos veiklos atžvilgiu, kuri atitiktų bent šios direktyvos reikalavimus.

2. Turimą mokumo atsargą sudaro PPI turtas, nesuvaržytas jokiais numatomais išipareigojimais, atėmus visą nematerialų turtą, įskaitant:

- a) apmokėtą akcinį kapitalą arba, jeigu PPI yra savidraudos įmonė, nustatytą pradinį fondą pridėjus visas savidraudos įmonės narių sąskaitas, atitinkančias tokius kriterijus:
- i) steigimo sutartyje ir įstatuose turi būti numatyta, kad mokėjimai iš tų sąskaitų gali būti daromi savidraudos įmonės nariams tik tais atvejais, kai dėl to turima mokumo atsarga netaps mažesnė už reikalaujamą lygį, arba likvidavus įmonę, kai buvo apmokėtos visos kitos įmonės skolos,

- ii) steigimo sutartyje ir įstatuose turi būti numatyta, kad visų į papunktyje nurodytų mokėjimų, išskyrus atskiros savidraudos įmonės narystės nutraukimo atvejus, atveju kompetentingos institucijos turi būti informuojamos bent prieš mėnesį ir kad per tą laikotarpį jos gali uždrausti atlikti mokėjimus, ir
 - iii) atitinkamos steigimo sutarties ir įstatų nuostatos gali būti pakeistos tik tada, kai kompetentingos institucijos patvirtina, kad jos neprieštaruoja tokiam pakeitimui, nedarant poveikio i ir ii papunkčiuose nurodytų kriterijų taikymui;
- b) rezervus (teisės aktų numatytus ir laisvuosius), neatitinkančius prisiimtų įsipareigojimų;
 - c) nepaskirstytąjį pelną arba nuostolį, atėmus mokėtinus dividendus, ir
 - d) jeigu tai leidžiama pagal nacionalinę teisę, į balansą įtrauktus pelno rezervus, kurie gali būti panaudoti bet kokiems galimiems nuostoliams padengti, jeigu jie nėra skirti nariams ir išmokų gavėjams.

Turima mokumo atsarga sumažinama nuosavų akcijų, tiesiogiai priklausančių PPI, suma.

3. Valstybės narės gali numatyti, kad turimą mokumo atsargą taip pat gali sudaryti:

- a) kaupiamasis privilegijuotasis akcinis kapitalas ir skolintas subordinuotas kapitalas, kurie gali sudaryti iki 50 % turimos mokumo atsargos arba būtiniosios mokumo atsargos (iš šių dviejų pasirenkama mažesnė) ir kurių ne daugiau kaip 25 % sudaro nustatyto termino subordinuotos paskolos arba nustatyto termino kaupiamasis privilegijuotasis akcinis kapitalas, jeigu PPI bankroto arba likvidavimo atveju galioja įpareigojantys susitarimai, pagal kuriuos skolinto subordinuoto kapitalo arba privilegijuotojo akcinio kapitalo teisės įgyvendinamos tik patenkinus visų kitų kreditorių reikalavimus ir jis negali būti išmokėtas tol, kol nebus padengtos visos kitos tuo metu negrąžintos skolos;
- b) vertybiniai popieriai be nustatytos išpirkimo datos ir kitos priemonės, įskaitant kitas nei a punkte nurodytos kaupiamąsias privilegijuotas akcijas, kurie gali sudaryti ne daugiau kaip 50 % turimos mokumo atsargos arba būtiniosios mokumo atsargos (iš šių dviejų pasirenkama mažesnė), imant visus tokius vertybinius popierius ir a punkte nurodytą skolintą subordinuotą kapitalą, jei jie atitinka tokias sąlygas:
 - i) jie negali būti išpirkti pareiškėjo iniciatyva arba be išankstinio kompetentingos institucijos sutikimo;
 - ii) emisijos sutartis turi suteikti galimybių PPI atidėti paskolos palūkanų mokėjimą;
 - iii) visi skolintojo reikalavimai PPI turi eiti po visų nesubordinuotų kreditorių reikalavimų;
 - iv) vertybinių popierių emisiją reglamentuojančiuose dokumentuose turi būti numatyta skolos ir nesumokėtų palūkanų nuostolių padengimo galimybė, kad PPI galėtų tęsti veiklą, ir
 - v) atsižvelgiama tik į visiškai apmokėtas sumas.

Taikant a punktą, skolintas subordinuotas kapitalas taip pat turi atitikti tokias sąlygas:

- i) atsižvelgiama tik į visiškai apmokėtas sumas;
- ii) pradinis nustatyto termino paskolų grąžinimo terminas yra ne trumpesnis kaip penkeri metai. Ne vėliau kaip prieš vienerius metus iki paskolos grąžinimo dienos PPI pateikia kompetentingoms institucijoms tvirtinti planą, nurodantį, kaip bus išlaikoma arba paskolos grąžinimo metu padidinta iki reikalaujamo lygio turima mokumo atsarga, nebent turimą mokumo atsargą sudaranti paskolos dalis būtų palaipsniui mažinama bent penkerius metus iki grąžinimo dienos. Kompetentingos institucijos gali leisti grąžinti tokias paskolas anksčiau laiko, jei emisiją išleidusi PPI pateikia prašymą ir jos turima mokumo atsarga netaps mažesnė už reikalaujamą lygį;
- iii) paskolos, kurių grąžinimo terminas nenustatytas, grąžinamos tik išėjus prieš penkerius metus, nebent paskolos jau nebebūtų laikomos turimos mokumo atsargos dalimi arba nebent grąžinant per trumpesnę laikotarpį būtų konkrečiai reikalaujamas išankstinis kompetentingų institucijų sutikimas. Pastaruoju atveju PPI praneša kompetentingoms institucijoms bent prieš šešis mėnesius iki siūlomos grąžinimo datos ir nurodo turimą mokumo atsargą ir būtinąją mokumo atsargą prieš grąžinimą ir po jo. Kompetentingos institucijos leidžia grąžinti tokias paskolas tik jeigu PPI turima mokumo atsarga netaps mažesnė už reikalaujamą lygį;

- iv) paskolos sutartyje negali būti jokios sąlygos, nustatančios, kad konkrečiais atvejais, išskyrus PPI likvidavimą, skolą bus galima grąžinti prieš nustatytą grąžinimo datą, ir
 - v) paskolos sutartis gali būti pakeista tik kompetentingoms institucijoms patvirtinus, kad jos neprieštarauja pakeitimui.
4. PPI pateikus įrodymais pagrįstą prašymą buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai ir tai kompetentingai institucijai pritarus, turimą mokumo atsargą taip pat gali sudaryti:
- a) jeigu netaikomas Zilmerio metodas arba jeigu jis taikomas, bet naudojamas už įmokų dalį, susijusią su įsigijimo sąnaudomis, mažesnis tarifas, skirtumas tarp matematinio atidėjinio, apskaičiuoto ne Zilmerio metodu arba šį metodą taikant iš dalies, ir matematinio atidėjinio, apskaičiuoto Zilmerio metodu pagal tarifą, lygų įmokų daliai, susijusiai su įsigijimo sąnaudomis;
 - b) visi nematomi grynieji rezervai, atsiradę dėl turto vertinimo, jeigu tokie nematomi grynieji rezervai nėra susiję su neįprasta įmonės veikla;
 - c) pusė neapmokėto akcinio kapitalo ar pradinio fondo, jeigu apmokėta dalis sudaro 25 % to akcinio kapitalo arba fondo, kuri gali sudaryti iki 50 % turimos mokumo atsargos arba būtinios mokumo atsargos (iš šių dviejų pasirenkama mažesnė).

Skaičius, nurodytas a punkte, neviršija 3,5 % skirtumo tarp atitinkamų gyvybės draudimo bei profesinių pensijų išmokėjimo veiklos kapitalo sumų ir matematinių atidėjinių visiems draudimo liudijimams, kuriems galima pritaikyti Zilmerio metodą. Iš šio skirtumo atimamos visos neamortizuotos įsigijimo sąnaudos, kurios buvo įtrauktos kaip turtas.

17 straipsnis

Būtinoji mokumo atsarga

1. Būtinoji mokumo atsarga nustatoma taip, kaip nurodyta 2–6 dalyse, atsižvelgiant į priimtus įsipareigojimus.
2. Būtinoji mokumo atsarga lygi šių dviejų rezultatų sumai:
 - a) pirmasis rezultatas:

4 % matematinių atidėjinių, susijusių su tiesiogine draudimo veikla ir priimtu perdraudimu, neatėmus perduoto perdraudimo, dalis dauginama iš ne mažesnio kaip 85 % paskutinių finansinių metų santykio tarp visų matematinių atidėjinių, atėmus perduotą perdraudimą, ir bendros matematinių atidėjinių sumos;
 - b) antrasis rezultatas:

draudimo liudijimams, kurių rizikos kapitalas nėra neigiamas dydis, 0,3 % PPI garantuoto rizikos kapitalo dalis dauginama iš ne mažesnio kaip 50 % paskutinių finansinių metų santykio tarp viso rizikos kapitalo, įtraukto į PPI įsipareigojimus po perduoto perdraudimo ir pakartotinio perdraudimo, ir viso rizikos kapitalo, neatėmus perdraudimo.

Laikinam draudimui mirties atvejui, kai maksimalus sutarties galiojimo terminas yra treji metai, ta dalis yra 0,1 % jeigu tokio draudimo terminas yra ilgesnis negu treji, bet trumpesnis negu penkeri metai, ta dalis yra 0,15 %
3. Direktyvos 2009/138/EB 2 straipsnio 3 dalies a punkto iii papunktyje nurodyto papildomo draudimo atveju būtinoji mokumo atsarga lygi pagal 18 straipsnį PPI nustatytai būtinajai mokumo atsargai.
4. Kapitalo išpirkimo operacijų, nurodytų Direktyvos 2009/138/EB 2 straipsnio 3 dalies b punkto ii papunktyje, atveju būtinoji mokumo atsarga lygi 4 % matematinių atidėjinių, apskaičiuotų laikantis 2 dalies a punkto.
5. Direktyvos 2009/138/EB 2 straipsnio 3 dalies b punkto i papunktyje nurodytų operacijų atveju būtinoji mokumo atsarga lygi 1 % jų turto.

6. Direktyvos 2009/138/EB 2 straipsnio 3 dalies a punkto i ir ii papunkčiuose nurodyto draudimo, susijusio su investiciniais fondais, ir Direktyvos 2009/138/EB 2 straipsnio 3 dalies b punkto iii–v papunkčiuose nurodytų operacijų atvejais būtinoji mokumo atsarga lygi tokių dydžių sumai:

- a) jeigu PPI prisiima investavimo riziką, 4 % techninių atidėjinių, apskaičiuotų laikantis 2 dalies a punkto;
- b) jeigu PPI neprisiima investavimo rizikos, tačiau dalis, skirta valdymo išlaidoms padengti, yra nustatyta ilgesniam nei penkerių metų laikotarpiui, 1 % techninių atidėjinių, apskaičiuotų laikantis 2 dalies a punkto;
- c) jeigu PPI neprisiima investavimo rizikos ir dalis, skirta valdymo išlaidoms padengti, nėra nustatyta ilgesniam nei penkerių metų laikotarpiui, suma, lygi 25 % su tokiu draudimu ir operacijomis susijusių grynųjų administracinių išlaidų per paskutinius finansinius metus;
- d) jeigu PPI prisiima riziką mirties atveju, 0,3 % rizikos kapitalo, apskaičiuoto laikantis 2 dalies b punkto.

18 straipsnis

Būtinoji mokumo atsarga, kai taikoma 17 straipsnio 3 dalis

1. Būtinoji mokumo atsarga nustatoma remiantis arba metine įmokų ar įnašų suma, arba pagal vidutinę draudimo išmokų sumą, išmokėtą per paskutinius trejus finansinius metus.
2. Būtiniosios mokumo atsargos suma yra lygi didesniai iš dviejų rezultatų, nustatytų pagal 3 ir 4 dalis.
3. Įmokų bazė apskaičiuojama naudojantis bendra pasirašytų įmokų ar įnašų suma, apskaičiuota kaip nurodyta toliau, arba bendra uždirbtų įmokų ar įnašų suma (iš šių dviejų pasirenkama didesnė).

Įmokos ar įnašai (įskaitant papildomai prie įmokų ar įnašų pridedamus mokesčius), kuriuos reikia mokėti dėl visos tiesioginės draudimo veiklos, atliekamos paskutiniaisiais finansiniais metais, yra sudedami į bendrąją sumą.

Prie tos sumos pridedama paskutiniaisiais finansiniais metais priimto viso perdraudimo įmokų suma.

Iš tos sumos atimama įmokų ar įnašų, anuliuotų per paskutinius finansinius metus, suma ir visa mokesčių valstybei bei rinkliavų, susijusių su įmokomis arba įnašais, įskačiuotais į bendrąją sumą, suma.

Taip gauta suma padalinama į dvi dalis: pirmoji dalis sudaro ne daugiau kaip 50 000 000 EUR, antroji – likusią sumą; 18 % pirmosios dalies ir 16 % antrosios dalies sudedami.

Taip gauta suma dauginama iš paskutinių trejų finansinių metų santykio tarp tų išmokų, kurias PPI turės sumokėti, atėmus už perdraudimą atgautinas sumas, sumos ir bendros išmokų sumos. Tas santykis negali būti mažesnis kaip 50 %

4. Išmokų bazė apskaičiuojama taip:

įmokos, kurias reikia mokėti dėl tiesioginės draudimo veiklos (neatėmus išmokų, kurias turi sumokėti perdraudikai arba pakartotinio perdraudimo subjektai) 1 dalyje nurodytais laikotarpiais, yra sudedamos į bendrąją sumą.

Prie tos sumos pridedama išmokėtų draudimo išmokų, susijusių su perdraudimais arba pakartotiniais perdraudimais, priimtais tais pačiais laikotarpiais, suma ir numatomų išmokų techninių atidėjinių, sudarytų paskutinių finansinių metų pabaigoje ir susijusių su tiesiogine draudimo veikla bei priimtu perdraudimu, suma.

Iš tos sumos atimama atgautinų sumų, išmokėtų 1 dalyje nurodytais laikotarpiais, suma.

Iš likusios sumos atimama numatomų išmokų techninių atidėjinių, sudarytų antrųjų finansinių metų prieš paskutinius finansinius metus, už kuriuos yra pateiktos ataskaitos, pradžioje ir susijusių su tiesiogine draudimo veikla bei prisiimtu perdraudimu, suma.

Trečdalis taip gautos sumos padalinamas į dvi dalis: pirmoji dalis sudaro ne daugiau kaip 35 000 000 EUR, antroji – likusią sumą; 26 % pirmosios dalies ir 23 % antrosios dalies sudedami.

Taip gauta suma dauginama iš paskutinių trejų finansinių metų santykio tarp tų išmokų, kurias PPI turės sumokėti, atėmus už perdraudimą atgautinas sumas, sumos ir bendros išmokų sumos. Tas santykis negali būti mažesnis kaip 50 %

5. Kai būtinoji mokumo atsarga, apskaičiuota pagal 2–4 dalis, yra mažesnė nei praėjusių metų būtinoji mokumo atsarga, ji yra bent jau nemažesnė nei praėjusių metų būtinoji mokumo atsarga, padauginta iš numatomų išmokų techninių atidėjinių sumos paskutinių finansinių metų pabaigoje ir numatomų išmokų techninių atidėjinių sumos paskutinių finansinių metų pradžioje santykio. Atliekant tuos skaičiavimus, techniniai atidėjiniai skaičiuojami be perdraudimo, bet santykis negali būti didesnis už 1.

19 straipsnis

Investavimo taisyklės

1. Valstybės narės reikalauja, kad jų teritorijoje registruotos ar leidimą veikti turinčios PPI investuotų pagal rizikos ribojimo principą, visų pirma laikydamosi šių taisyklių:

- a) turtas investuojamas atsižvelgiant į ilgalaikius bendrus visų narių ir išmokų gavėjų interesus. Galimo interesų konflikto atveju PPI arba jos portfelį valdantis subjektas užtikrina, kad būtų investuojama paisant tik narių ir išmokų gavėjų interesus;
- b) taikant rizikos ribojimo principą, valstybės narės leidžia PPI atsižvelgti į galimą sprendimų dėl investicijų poveikį ilguoju laikotarpiu aplinkos, socialiniams ir valdymo veiksniams;
- c) turtas investuojamas taip, kad būtų užtikrintas portfelio kaip visumos saugumas, kokybė, likvidumas ir pelningumas;
- d) turtas daugiausia investuojamas reguliuojamose rinkose. Investicijos į turtą, kuris nėra įtrauktas į reguliuojamos finansų rinkos prekybos sąrašus, niekada negali viršyti riziką ribojančio lygio;
- e) investicijos į išvestines finansines priemones galimos tada, jeigu tokios priemonės padeda sumažinti investavimo rizikas arba padeda veiksmingai valdyti portfelį. Jos turi būti įvertinamos remiantis rizikos ribojimo principu, atsižvelgiant į pagrindinį turtą, ir įtraukiamos į PPI turto vertinimą. PPI taip pat vengia pernelyg didelės rizikos vienos sandorio šalies ir kitų išvestinių priemonių sandorių atžvilgiu;
- f) turtas yra tinkamai diversifikuotas, kad būtų išvengta pernelyg didelės priklausomybės nuo vieno konkretaus turto, emitento ar įmonių grupės ir rizikos susikaupimo portfelyje.

Dėl investicijų į turtą, kurį išleido tas pats emitentas ar tai pačiai grupei priklausantys emitentai, PPI negali susidaryti pernelyg didelės rizikos koncentracija;

- g) investicijos į finansuojantįjį subjektą nesudaro daugiau kaip 5 % viso portfelio ir, jeigu finansuojantysis subjektas priklauso grupei, investicijos į įmones, priklausančias tai pačiai grupei kaip ir finansuojantysis subjektas, nesudaro daugiau kaip 10 % portfelio.

Jeigu PPI finansuoja keli subjektai, į tuos finansuojančiuosius subjektus investuojama ribojant riziką ir atsižvelgiant į tinkamo diversifikavimo poreikį.

Valstybės narės gali nuspręsti netaikyti f ir g punktuose nurodytų reikalavimų investicijoms į Vyriausybės obligacijas.

2. Atsižvelgdamos į prižiūrimų PPI veiklos dydį, pobūdį, mastą ir sudėtingumą, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos stebėtų PPI kredito vertinimo procesų tinkamumą, vertintų, kaip jos, vykdydamos savo investavimo politiką, naudojasi nuorodomis į kredito reitingus, kuriuos pateikia kredito reitingų agentūros, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1060/2009 ⁽¹⁾ 3 straipsnio 1 dalies b punkte, ir prirėkus skatintų mažinti tokių nuorodų daromą įtaką, siekdamos, kad būtų mažiau išimtinai ir mechanškai pasikliaunama tokiais kredito reitingais.

3. Buveinės valstybė narė draudžia PPI skolintis arba būti garantu trečiųjų asmenų vardu. Vis dėlto valstybės narės gali leisti PPI šiek tiek skolintis, tačiau tik likvidumui išlaikyti ir tik laikinai.

4. Valstybės narės nereikalauja, kad jų teritorijoje registruotos ar leidimą veikti turinčios PPI investuotų į tam tikrų kategorijų turtą.

5. Nedarant poveikio 30 straipsniui, valstybės narės nereikalauja išankstinio jų teritorijoje registruotų ar leidimą veikti turinčių PPI arba jų investicijų valdytojo sprendimų dėl investicijų patvirtinimo ir netaiko sistemingo pranešimo apie juos reikalavimų.

6. Pagal 1–5 dalių nuostatas valstybės narės gali jų teritorijoje registruotoms ar leidimą veikti turinčioms PPI nustatyti išsamesnes taisykles, įskaitant kiekybines, jeigu jos pagrįstos rizikos ribojimu, kad būtų apimtos visos tų PPI administruojamos pensijų sistemos.

Tačiau valstybės narės nedraudžia PPI:

- a) investuoti iki 70 % turto, kuriuo dengiami techniniai atidėjiniai, arba viso portfelio, jeigu sistemų nariai prisiima investicijų riziką akcijomis, perleidžiamaisiais vertybiniais popieriais, kurie laikomi akcijomis, ir įmonių obligacijomis, įtrauktomis į reguliuojamų rinkų prekybos sąrašus arba prekiaujamomis DPS ar OPS, ir nuspręsti dėl tų vertybinių popierių santykinės dalies jų investicijų portfelyje. Vis dėlto, jeigu tai pagrįsta rizikos ribojimu, valstybės narės gali taikyti mažesnę ribą – tačiau ši riba negali būti mažesnė nei 35 % – PPI, kurios valdo pensijų sistemas su ilgalaikę palūkanų normos garantija, prisiima investicijų riziką ir teikia garantijas pačios;
- b) investuoti iki 30 % turto, kuriuo dengiami techniniai atidėjiniai, į turtą, išreikštą valiutomis, kurios nėra išipareigojimų valiutos;
- c) investuoti į priemones, kurioms būdinga ilgalaikio investavimo perspektyva ir kuriomis neprekiuojama reguliuojamose rinkose, DPS ar OPS;
- d) investuoti į priemones, kurias išleidžia ar garantuoja EIB, įgyvendinant Europos strateginių investicijų fondo, Europos ilgalaikių investicijų fondo, Europos socialinio verslumo fondų ir Europos rizikos kapitalo fondų priemones.

7. 6 dalis nevaržo valstybių narių teisės reikalauti, kad jų teritorijoje registruotos ar leidimą veikti turinčios PPI taikytų griežtesnes investavimo taisykles kiekvienu atskiru atveju, jeigu jos pagrįstos rizikos ribojimu, ypač atsižvelgiant į PPI priimtus išipareigojimus.

8. 11 straipsnyje nurodytą tarpvalstybinę veiklą vykdančios PPI priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija, be 1–6 dalyse nurodytų taisyklių, nenustato investavimo taisyklių tai turto daliai, kuria padengiami tarpvalstybinei veiklai skirti techniniai atidėjiniai.

⁽¹⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų (OL L 302, 2009 11 17, p. 1).

III ANTRAŠTINĖ DALIS

VEIKLĄ REGLAMENTUOJANČIOS SĄLYGOS

1 SKYRIUS

Valdymo sistema

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

20 straipsnis

Valdymo ar priežiūros organo atsakomybė

1. Valstybės narės užtikrina, kad PPI valdymo ar priežiūros organas priimtų galutinę atsakomybę pagal nacionalinę teisę už atitinkamos PPI atitiktį pagal šią direktyvą priimtiems įstatymams ir kitiems teisės aktams.
2. Ši direktyva nedaro poveikio socialinių partnerių vaidmeniui, kurį jie atlieka valdant PPI.

21 straipsnis

Bendrieji valdymo reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad visos PPI taikytų veiksmingą valdymo sistemą, kuria būtų užtikrintas patikimas ir rizikos ribojimu pagrįstas jų veiklos valdymas. Tą sistemą sudaro tinkama ir skaidri organizacinė struktūra, kurioje aiškiai paskirstytos ir tinkamai atskirtos pareigos, ir veiksminga informacijos perdavimo užtikrinimo sistema. Valdymo sistema apima atsižvelgimą į aplinkos, socialinius ir valdymo veiksnius, susijusius su investiciniu turtu priimančiais sprendimus dėl investicijų, ir ji reguliariai persvarstoma atliekant vidaus peržiūrą.
2. 1 dalyje nurodyta valdymo sistema yra proporcinga PPI veiklos dydžiui, pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui.
3. Valstybės narės užtikrina, kad PPI nustatytų ir taikytų rašytinę rizikos valdymo, vidaus audito ir, kai taikoma, aktuarinės veiklos ir užsakomųjų veiklos paslaugų politiką. Ta rašytinė politika iš anksto patvirtinama PPI valdymo ar priežiūros organo, peržiūrima ne rečiau kaip kas trejus metus ir pakoreguojama atsižvelgiant į bet kokius svarbius sistemos ar atitinkamos srities pokyčius.
4. Valstybės narės užtikrina, kad PPI taikytų veiksmingą vidaus kontrolės sistemą. Tą sistemą sudaro administracinės ir apskaitos procedūros, vidaus kontrolės tvarka ir tinkama ataskaitų teikimo tvarka, taikoma visais PPI lygmenimis.
5. Valstybės narės užtikrina, kad PPI imtųsi pagrįstų veiksmų, įskaitant nenumatytų atvejų planų rengimą, kad užtikrintų savo veiklos tęstinumą ir reguliarumą. Tuo tikslu PPI naudoja tinkamas ir proporcingas sistemas, išteklius ir procedūras.
6. Valstybės narės reikalauja, kad PPI faktiškai vadovautų bent du asmenys. Valstybės narės, remdamosi kompetentingų institucijų atliktu pagrįstu vertinimu, gali leisti, kad PPI faktiškai vadovautų tik vienas asmuo. Tame vertinime atsižvelgiama į socialinių partnerių vaidmenį bendrame PPI valdymo procese, taip pat į PPI dydį, veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

22 straipsnis

Kompetentingo ir tinkamo valdymo reikalavimai

1. Valstybės narės reikalauja PPI užtikrinti, kad PPI faktiškai vadovaujantys asmenys, pagrindines funkcijas vykdančios asmenys ir, jei taikytina, asmenys ar subjektai, teikiantys užsakomąsias pagrindinės funkcijos paslaugas pagal 31 straipsnį, vykdydami savo užduotis atitiktų šiuos reikalavimus:

a) kompetencijos reikalavimą:

- i) PPI faktiškai vadovaujantys asmenys turi turėti bendrą kvalifikaciją, žinias ir patirtį, pakankamas tam, kad jie galėtų užtikrinti patikimą ir rizikos ribojimu pagrįstą PPI valdymą,
- ii) pagrindines aktuarines ar vidaus audito funkcijas atliekantys asmenys turi turėti profesinę kvalifikaciją, žinias ir patirtį, pakankamas tam, kad jie galėtų tinkamai vykdyti savo pagrindines funkcijas,
- iii) kitas pagrindines funkcijas atliekantys asmenys turi turėti kvalifikaciją, žinias ir patirtį, pakankamas tam, kad jie galėtų tinkamai vykdyti savo pagrindines funkcijas, ir

b) tinkamumo reikalavimą: jie turi būti nepriekaištingos reputacijos ir sąžiningi.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos galėtų įvertinti, ar PPI faktiškai vadovaujantys ar pagrindines funkcijas vykdančios asmenys atitinka 1 dalyje nustatytus reikalavimus.

3. Jeigu buveinės valstybė narė iš 1 dalyje nurodytų asmenų reikalauja nepriekaištingos reputacijos įrodymų, ankstesnių bankrotų nebuvimo įrodymų arba abiejų šių įrodymų, ta valstybė narė pripažįsta, kad kitų valstybių narių piliečių pateiktas išrašas iš teismo registro arba, nesant kitos valstybės narės teismo registro, lygiavertis dokumentas, rodantis, jog jie atitinka tuos reikalavimus, išduotas valstybės narės, kurios pilietis atitinkamas asmuo yra, arba buveinės valstybės narės kompetentingos teisminės ar administracinės institucijos, yra pakankamas įrodymas.

4. Jeigu valstybės narės, kurios pilietis atitinkamas asmuo yra, arba buveinės valstybės narės kompetentingos teisminės ar administracinės institucijos neišduoda 3 dalyje nurodyto lygiavertio dokumento, tam asmeniui leidžiama vietoje jo pateikti priesaiką patvirtintą pareiškimą.

Tačiau buveinės valstybėse narėse, kuriose nėra numatyta galimybė parašyti priesaiką patvirtintą pareiškimą, atitinkamiems kitų valstybių narių piliečiams leidžiama pateikti oficialų pareiškimą, kurį jie padarė kompetentingai teisminei ar administracinei institucijai buveinės valstybėje narėje arba valstybėje narėje, kurių piliečiai jie yra, arba notarui vienoje iš tų valstybių narių. Tokia institucija arba notaras išduoda liudijimą, patvirtinantį priesaiką patvirtinto pareiškimo ar oficialaus pareiškimo autentiškumą.

5. 3 dalyje nurodyti ankstesnių bankrotų nebuvimo įrodymai taip pat gali būti pateikti pareiškimo, kurį atitinkamas kitos valstybės narės pilietis padaro kompetentingam teismui, profesiniam ar verslo organui toje kitoje valstybėje narėje, forma.

6. 3, 4 ir 5 dalyse nurodyti dokumentai pateikiami per tris mėnesius nuo jų išdavimo dienos.

7. Valstybės narės paskiria institucijas ir organus, kompetentingus išduoti 3, 4 ir 5 dalyse nurodytus dokumentus, ir nedelsdamos apie tai informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją.

Valstybės narės taip pat informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją apie institucijas ar organus, kuriems turi būti pateikiami 3, 4 ir 5 dalyse nurodyti dokumentai, pridedami prie prašymo leisti vykdyti 11 straipsnyje nurodytą veiklą tos valstybės narės teritorijoje.

23 straipsnis

Atlyginimų politika

1. Valstybės narės reikalauja, kad PPI visiems asmenims, kurie faktiškai vadovauja PPI ar vykdo pagrindines funkcijas, taip pat kitų kategorijų darbuotojams, kurių profesinė veikla turi didelį poveikį PPI rizikos profiliui, nustatytų ir taikytų patikimą atlyginimų politiką, proporcingą jų dydžiui ir vidaus organizacijai, taip pat jų veiklos dydžiui, pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui.

2. Jei Reglamente (ES) 2016/679 nenumatyta kitaip, PPI reguliariai viešai atskleidžia atitinkamą informaciją apie savo atlyginimų politiką,
3. Nustatydamos ir taikydamos 1 dalyje nurodytą atlyginimų politiką PPI laikosi šių principų:
 - a) atlyginimų politika nustatoma, įgyvendinama ir vykdoma pagal PPI veiklą, rizikos profilį, tikslus ir visos įstaigos ilgalaikius interesus, finansinį stabilumą ir veiklos rezultatus ir padeda patikimai, remiantis rizikos ribojimo principu ir efektyviai valdyti PPI;
 - b) atlyginimų politika atitinka PPI administruojamų pensijų sistemų narių ir išmokų gavėjų ilgalaikius interesus;
 - c) atlyginimų politika apima priemones, kuriomis siekiama išvengti interesų konfliktų;
 - d) atlyginimų nustatymo politika dera su patikimu ir veiksmingu rizikos valdymu ir neskatina priimti rizikos, kuri būtų nesuderinama su PPI rizikos profiliu ir taisyklėmis;
 - e) atlyginimų politika taikoma PPI ir 31 straipsnio 1 dalyje nurodytiems paslaugų teikėjams, nebent tiems paslaugų teikėjams taikomos 2 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytos direktyvos;
 - f) PPI nustato bendruosius atlyginimų politikos principus, juos peržiūri ir atnaujiną bent kas trejus metus, ir yra atsakinga už tai, kad jie būtų įgyvendinti;
 - g) atlyginimai ir jų priežiūra valdomi aiškiai, skaidriai ir veiksmingai.

2 skirsnis

Pagrindinės funkcijos

24 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Valstybės narės reikalauja, kad PPI vykdytų šias pagrindines funkcijas: rizikos valdymo funkciją, vidaus audito funkciją ir, kai taikoma, aktuarinę funkciją. PPI sudaro sąlygas pagrindinės funkcijos vykdytojams pareigas eiti veiksmingai, objektyviai, sąžiningai ir nepriklausomai.
2. PPI gali leisti vienam asmeniui arba organizaciniam padaliniui vykdyti daugiau nei vieną pagrindinę funkciją, išskyrus 26 straipsnyje nurodytą vidaus audito funkciją, kuri turi būti vykdoma nepriklausomai nuo kitų pagrindinių funkcijų.
3. Pagrindinę funkciją vykdo skirtingas asmuo arba padalinys nei tas, kuris vykdo panašią pagrindinę funkciją finansuojančiame subjekte. Valstybės narės gali, atsižvelgdamos į PPI veiklos dydį, pobūdį, mastą ir sudėtingumą, leisti PPI, kad pagrindines funkcijas vykdytų tas pats asmuo arba organizacinis padalinys, kaip ir finansuojančiame subjekte, jei PPI paaiškina, kaip ji užkertą kelią interesų konfliktams su finansuojančiuoju subjektu arba juos valdo.
4. Pagrindinės funkcijos vykdytojai teikia visas savo atsakomybės srities esmines išvadas ir rekomendacijas PPI administraciniam, valdymo ar priežiūros organui, kuris nustato, kokių veiksmų reikia imtis.
5. Nedarant poveikio teisei neduoti prieš save parodymų, pagrindinės funkcijos vykdytojas informuoja PPI kompetentingą instituciją, jeigu PPI administracinis, valdymo ar priežiūros organas laiku nesiima tinkamų taisomųjų veiksmų šiais atvejais:
 - a) kai pagrindinę funkciją vykdomas asmuo ar organizacinis padalinys nustatė, jog yra didelė rizika, kad PPI neatitiks svarbaus teisės aktais nustatyto reikalavimo ir apie tai pranešė PPI administraciniam, valdymo ar priežiūros organui, ir kai tai gali turėti didelį poveikį narių ir išmokų gavėjų interesams, arba

- b) kai pagrindinę funkciją vykdančias asmuo ar organizacinis padalinys, vykdydamas tą pagrindinę funkciją, pastebėjo didelį esminį PPI ir jos veiklai taikomų įstatymų ar kitų teisės aktų pažeidimą ir apie tai pranešė PPI administraciniam, valdymo ar priežiūros organui.
6. Valstybės narės užtikrina asmenų, informuojančių kompetentingą instituciją pagal 5 dalį, teisinę apsaugą.

25 straipsnis

Rizikos valdymas

1. Valstybės narės reikalauja, kad PPI vykdytų veiksmingą rizikos valdymo funkciją, proporcingą savo dydžiui ir vidaus organizacijai, taip pat veiklos dydžiui, pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui. Ta funkcija struktūruojama taip, kad būtų sudarytos sąlygos veikti rizikos valdymo sistemai, kurią nustatydama profesinių pensijų įstaiga patvirtina strategijas, procesus ir ataskaitų teikimo tvarką, būtinus siekiant individualiu ir bendru lygmeniu nustatyti, įvertinti, stebėti, valdyti riziką, kylančią ar galinčią kilti PPI ir jos valdomai pensijų sistemai, ir jų tarpusavio priklausomybę ir apie jas reguliariai teikti ataskaitas PPI administraciniam, valdymo ar priežiūros organui.

Ta rizikos valdymo sistema turi būti veiksminga ir gerai integruota į PPI organizacinę struktūrą ir sprendimų priėmimo procesus.

2. Rizikos valdymo sistema proporcingai pagal PPI dydį ir vidaus organizaciją, taip pat jų veiklos dydį, pobūdį, mastą ir sudėtingumą apima rizikas, kurios gali kilti PPI ar įmonėms, teikiančioms užsakomąsias PPI užduočius ar veiklos valdymo paslaugas, bent jau šiose srityse, kai taikytina:

- a) išsipareigojimų prisiėmimo ir rezervų sudarymo;
 - b) turto ir išsipareigojimų valdymo;
 - c) investicijų, visų pirma išvestinių finansinių priemonių, pakeitimo vertybiniais popieriais ir panašių išsipareigojimų atvejais;
 - d) likvidumo ir koncentracijos rizikos valdymo;
 - e) operacinės rizikos valdymo;
 - f) draudimo ir kitų rizikos mažinimo metodų;
 - g) poveikio aplinkai, socialinės ir valdymo rizikos, susijusios su investicijų portfeliu ir jo valdymu.
3. Jeigu pagal pensijų sistemos sąlygas riziką prisiima nariai ir išmokų gavėjai, taikant rizikos valdymo sistemą ta rizika taip pat vertinama narių ir išmokų gavėjų atžvilgiu.

26 straipsnis

Vidaus audito funkcija

Valstybės narės reikalauja, kad PPI vykdytų veiksmingą vidaus audito funkciją, proporcingą savo dydžiui ir vidaus organizacijai, taip pat veiklos dydžiui, pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui. Vykdamas vidaus audito funkciją įvertinamas vidaus kontrolės sistemos ir kitų valdymo sistemos elementų, įskaitant, jei taikytina, užsakomąsias veiklos paslaugas, tinkamumas ir veiksmingumas.

27 straipsnis

Aktuarinė funkcija

1. Kai pati PPI draudžia nuo biometrinės rizikos arba garantuoja investavimo rezultatą ar tam tikrą išmokų dydį, valstybės narės reikalauja, kad PPI vykdytų veiksmingą aktuarinę funkciją siekdama:
- a) koordinuoti ir prižiūrėti techninių atidėjinių apskaičiavimą,

- b) įvertinti techniniams atidėjiniams apskaičiuoti taikomų metodikų ir pagrindinių modelių ir šiuo tikslu daromų prielaidų tinkamumą,
 - c) įvertinti duomenų, naudojamų apskaičiuojant techninius atidėjinius, pakankamumą ir kokybę,
 - d) palyginti techninių atidėjinių skaičiavimo prielaidas su patirtimi,
 - e) informuoti PPI administracinį, valdymo ar priežiūros organą apie techninių atidėjinių apskaičiavimo patikimumą ir tinkamumą,
 - f) pareikšti nuomonę apie bendrą išsipareigojimų prisiėmimo politiką, kai PPI turi tokią politiką,
 - g) pareikšti nuomonę apie draudimo susitarimų tinkamumą, kai PPI turi tokius susitarimus, ir
 - h) prisidėti prie veiksmingo rizikos valdymo sistemos įgyvendinimo.
2. Valstybės narės reikalauja, kad PPI paskirtų bent vieną nepriklausomą asmenį iš PPI ar iš išorės, kuris būtų atsakingas už aktuarinę funkciją.

3 skirsnis

Su valdymu susiję dokumentai

28 straipsnis

Savo rizikos vertinimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad PPI atliktų ir dokumentuotų savo rizikos vertinimą, proporcingą savo dydžiui ir vidaus organizacijai, taip pat veiklos dydžiui, pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui.

Tas rizikos vertinimas atliekamas bent kas trejus metus arba nedelsiant po to, kai smarkiai pasikeičia PPI arba jos valdomų pensijų sistemų rizikos profilis. Tais atvejais, kai smarkiai pasikeičia konkrečios pensijų sistemos profilis, gali būti atliekamas tik tos pensijų sistemos rizikos vertinimas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad į 1 dalyje nurodytą rizikos vertinimą, atsižvelgiant į PPI dydį ir vidaus organizaciją, taip pat į jos veiklos dydį, pobūdį, mastą ir sudėtingumą, būtų įtraukta:

- a) aprašymas, kaip savo rizikos vertinimas integruojamas į PPI valdymo procesą ir sprendimų priėmimo procesus;
- b) rizikos valdymo sistemos veiksmingumo vertinimas;
- c) aprašymas, kaip PPI išvengia interesų konfliktų su finansuojančiuoju subjektu, kai PPI naudojasi finansuojančiojo subjekto teikiamomis užsakomosiomis pagrindinių funkcijų paslaugomis pagal 24 straipsnio 3 dalį;
- d) visų PPI finansavimo poreikių vertinimas, įskaitant nenumatytų atvejų plano aprašymą, kai taikytina;
- e) narių ir išmokų gavėjų rizikos, susijusios su jų pensijų išmokų išmokėjimu, ir bet kokių taisomųjų veiksmų efektyvumo vertinimas, atsižvelgiant, jei taikytina, į:
 - i) indeksavimo mechanizmus;
 - ii) išmokų sumažinimo mechanizmus, įskaitant tai, kokių mastu sukauptos pensijos išmokos gali būti sumažintos, kokiomis sąlygomis ir kas tai gali padaryti;
- f) pensijų išmokų apsaugos mechanizmus, įskaitant, jei taikytina, finansuojančiojo subjekto teikiamas garantijas, susitarimų sąlygas ar bet kokios kitos rūšies finansinę paramą, įmonės, kuriai taikoma Direktyva 2009/138/EB, draudimą ar perdraudimą arba draudimą pagal pensijų apsaugos sistemą, kurie suteikiami PPI arba nariams ar išmokų gavėjams, kokybinis vertinimas;

- g) kokybinis operacinės rizikos vertinimas;
 - h) kai priimant sprendimus dėl investicijų atsižvelgiama į aplinkos, socialinius ir valdymo veiksnus, naujos ar besiformuojančios rizikos, įskaitant su klimato kaita, išteklių naudojimu ir aplinka susijusią riziką, socialinę riziką ir reguliavimo pokyčių nulemiamo turto nuvertėjimo riziką, vertinimas.
3. 2 dalies tikslais, PPI taiko metodus, kuriais nustatoma ir įvertinama rizika, kuri joms kyla ar galėtų kilti trumpuoju ir ilguoju laikotarpiu ir kuri gali turėti poveikį PPI gebėjimui vykdyti pareigas. Tie metodai yra proporcingi jų veiklai būdingos rizikos dydžiui, pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui. Metodai aprašomi savo rizikos vertinime.
4. Į savo rizikos vertinimą atsižvelgiama priimant strateginius PPI sprendimus.

29 straipsnis

Metinės finansinės ataskaitos ir metiniai pranešimai

Valstybės narės reikalauja, kad kiekviena jų teritorijoje registruota ar leidimą veikti turinti PPI parengtų ir viešai paskelbtų metines finansines ataskaitas ir metinius pranešimus, atsižvelgdama į kiekvieną PPI valdomą pensijų sistemą ir, kai taikoma, kiekvienos pensijų sistemos metines finansines ataskaitas ir metinius pranešimus. Metinės finansinės ataskaitos ir metiniai pranešimai parodo tikrąją ir teisingą PPI turto, įsipareigojimų ir finansinę būklę ir juose pateikiama informacija apie turimus reikšmingus vertybinius popierius. Metinėse finansinėse ataskaitose ir pranešimuose pateikiama informacija turi būti nuosekli, išsami, teisingai pateikta ir tinkamai patvirtinta įgaliotų asmenų pagal nacionalinę teisę.

30 straipsnis

Investavimo politikos principų deklaracija

Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena jų teritorijoje registruota ar leidimą veikti turinti PPI raštu parengtų ir ne rečiau kaip kartą per trejus metus peržiūrėtų investavimo politikos principų deklaraciją. Ta deklaracija turi būti nedelsiant patikslinta, jeigu atsiranda svarbių investavimo politikos pokyčių. Valstybės narės nustato, kad šioje deklaracijoje turi būti išdėstomi bent jau tokie klausimai kaip investicijų rizikos įvertinimo metodai, įgyvendinami rizikos valdymo procesai ir strateginis turto paskirstymas, priklausomai nuo pensijų įsipareigojimų pobūdžio ir trukmės, taip pat tai, kaip pagal investavimo politiką atsižvelgiama į aplinkos, socialinius ir valdymo veiksnus. Deklaracija skelbiama viešai.

2 SKYRIUS

Užsakomosios paslaugos ir investicijų valdymas

31 straipsnis

Užsakomosios paslaugos

1. Valstybės narės gali leisti jų teritorijoje registruotoms ar leidimą veikti turinčioms PPI arba jų reikalauti pavesti bet kokios veiklos, įskaitant PPI pagrindines funkcijas ir valdymą, vykdymą (visiškai ar iš dalies) paslaugų teikėjams, veikiantiems tų PPI vardu.
2. Valstybės narės užtikrina, kad PPI, naudodamosi užsakomosiomis pagrindinių funkcijų ar bet kokios kitos veiklos paslaugomis, liktų visapusiškai atsakingos už savo pareigų vykdymą pagal šią direktyvą.
3. Užsakomosiomis pagrindinių funkcijų ar bet kokios kitos veiklos paslaugomis negali būti naudojamos tokie būdai, kad tai nulemtų bet kurį iš šių padarinių:
 - a) pablogėtų atitinkamos PPI valdymo sistemos kokybė;
 - b) nepagrįstai padidėtų operacinė rizika;

- c) pablogėtų kompetentingų institucijų galimybės stebėti, ar PPI vykdo savo pareigas;
 - d) nukentėtų pensijų sistemos nariams ir išmokų gavėjams teikiamų paslaugų tęstinumas ir kokybė.
4. Tinkamą užsakomųjų paslaugų funkcionavimą PPI užtikrina vykdydama paslaugos teikėjo atranką ir nuolatinę to paslaugos teikėjo veiklos stebėseną.
5. Valstybės narės užtikrina, kad PPI, naudodamosi užsakomosiomis pagrindinių funkcijų, tų PPI valdymo ar kitos veiklos, kuriai taikoma ši direktyva, paslaugomis, su paslaugos teikėju sudarytų rašytinį susitarimą. Tokio susitarimo vykdymas teisiškai užtikrinamas ir jame aiškiai apibrėžiamos PPI ir paslaugos teikėjo teisės ir pareigos.
6. Valstybės narės užtikrina, kad PPI kompetentingoms institucijoms laiku praneštų apie bet kokią naudojamą užsakomosios veiklos, kuriai taikoma ši direktyva, paslaugomis. Jeigu užsakomosios veiklos paslaugos susijusios su PPI pagrindinėmis funkcijomis ar valdymu, apie tai pranešama kompetentingoms institucijoms prieš įsigaliojant susitarimui dėl bet kokių tokių paslaugų. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad PPI praneštų kompetentingoms institucijoms apie bet kokius paskesnius svarbius su užsakytomis veiklos paslaugomis susijusius pokyčius.
7. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos bet kuriuo metu turėtų įgaliojimus prašyti PPI ir paslaugų teikėjų pateikti informaciją apie užsakytas pagrindinių funkcijų ar bet kokios kitos veiklos paslaugas.

32 straipsnis

Investicijų valdymas

Valstybės narės neriboja PPI teisės investicijų portfeliui valdyti paskirti investicijų valdytojus, įsteigtus kitoje valstybėje narėje ir tinkamai įgaliotus užsiimti šia veikla pagal direktyvas 2009/65/EB, 2009/138/EB, 2011/61/ES, 2013/36/ES ir 2014/65/ES, ir įgaliotus subjektus, nurodytus šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje.

3 SKYRIUS

Depozitoriumas

33 straipsnis

Depozitoriumo paskyrimas

1. Buveinės valstybė narė gali reikalauti, kad profesinių pensijų sistemai, kurios nariai ir išmokų gavėjai prisiima visą investavimo riziką, PPI paskirtų vieną ar daugiau depozitoriumų turtui saugoti ir priežiūros pareigoms vykdyti pagal 34 ir 35 straipsnius. Priimančioji valstybė narė gali reikalauti, kad tokios PPI paskirtų vieną ar daugiau depozitoriumų turtui saugoti ir priežiūros pareigoms vykdyti pagal 34 ir 35 straipsnius, vykdydamos tarpvalstybinę veiklą pagal 11 straipsnį, jeigu paskirti tokį depozitoriumą reikalaujama pagal jos nacionalinę teisę.
2. Buveinės valstybė narė gali reikalauti, kad profesinių pensijų sistemoms, kurių nariai ir išmokų gavėjai neprisiima visos investavimo rizikos, PPI paskirtų vieną ar daugiau depozitoriumų turtui saugoti arba turtui saugoti ir priežiūros pareigoms vykdyti pagal 34 ir 35 straipsnius.
3. Valstybės narės neriboja PPI teisės paskirti depozitoriumus, įsteigtus kitoje valstybėje narėje ir tinkamai įgaliotus užsiimti šia veikla pagal Direktyvą 2013/36/ES arba Direktyvą 2014/65/ES, arba patvirtintus kaip depozitoriumai taikant Direktyvą 2009/65/EB arba Direktyvą 2011/61/ES.
4. Valstybės narės imasi veiksmų, būtinų tam, kad kompetentingos institucijos pagal savo nacionalinę teisę ir vadovaudamosi 48 straipsniu galėtų uždrausti laisvai disponuoti turtu, esančiu depozitoriume arba pas saugotoją, esantį jų teritorijoje, jeigu gaunamas PPI buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos prašymas.

5. Depozitoriumo paskyrimas patvirtinamas rašytine sutartimi. Sutartyje numatomas informacijos, reikalingos, kad depozitoriumas galėtų atlikti savo pareigas, kaip nustatyta šioje direktyvoje ir kituose susijusiuose įstatymuose ir teisės aktuose, perdavimas.
6. Atlikdami 34 ir 35 straipsniuose nustatytas užduotis PPI ir depozitoriumas veikia sąžiningai, nešališkai, profesionaliai, nepriklausomai ir atsižvelgdami į pensijų sistemos narių ir išmokų gavėjų interesus.
7. Depozitoriumas nevykdo su PPI susijusios veiklos, dėl kurios gali kilti PPI, pensijų sistemos narių ir išmokų gavėjų bei jo paties interesų konfliktų, nebent depozitoriumas funkciškai ir hierarchiškai būtų atskyręs savo depozitoriumo užduočių atlikimą nuo kitų galinčių sukelti konfliktą savo užduočių, ir galimi interesų konfliktai yra tinkamai nustatomi, valdomi, stebimi ir atskleidžiami pensijų sistemos nariams ir išmokų gavėjams, taip pat PPI administraciniam, valdymo arba priežiūros organui.
8. Jeigu depozitoriumas nepaskiriamas, PPI nustato visų interesų konfliktų, kylančių atliekant užduotis, kurias kitu atveju atliktų depozitoriumas ir turto valdytojas, prevencijos ir sprendimo tvarką.

34 straipsnis

Turto saugojimas ir depozitoriumo atsakomybė

1. Kai su pensijų sistema susijęs PPI turtas, kurį sudaro finansinės priemonės, kurios gali būti saugomos, perduodamas depozitoriumui saugoti, depozitoriumas saugo visas finansines priemones, kurios gali būti registruojamos depozitoriumo apskaitos knygoje atidarytose finansinių priemonių sąskaitose, ir visas finansines priemones, kurios gali būti fiziškai perduotos depozitoriumui.

Tais tikslais depozitoriumas užtikrina, kad finansinės priemonės, kurios gali būti registruojamos depozitoriumo apskaitos knygoje atidarytose finansinių priemonių sąskaitose, būtų depozitoriumo apskaitos knygoje registruojamos PPI vardu atidarytose atskirose sąskaitose pagal Direktyvoje 2014/65/ES nustatytas taisykles, kad būtų galima visuomet aiškiai nustatyti, jog jos priklauso PPI arba pensijų sistemos nariams ir išmokų gavėjams.

2. Kai su pensijų sistema susijusį PPI turtą sudaro kitas turtas nei nurodytas 1 dalyje, depozitoriumas patikrina, ar turtas yra PPI nuosavybė, ir veda to turto apskaitą. Patikrinimas yra grindžiamas PPI pateikta informacija ar dokumentais ir, jei turima, remiantis išorės įrodymais. Depozitoriumas nuolat atnauja apskaitos duomenis.

3. Valstybės narės užtikrina, kad depozitoriumas būtų atsakingas PPI ir pensijų sistemos nariams bei išmokų gavėjams už bet kokius jų patirtus nuostolius dėl nepateisinamo savo pareigų nevykdymo ar netinkamo vykdymo.

4. Valstybės narės užtikrina, kad 3 dalyje nurodytai depozitoriumo atsakomybei nedarytų poveikio faktas, kad visą ar dalį saugomo turto jis patikėjo trečiajam asmeniui.

5. Kai turtui saugoti nepaskiriamas depozitoriumas, PPI privalo bent:

- a) užtikrinti, kad finansinėmis priemonėmis būtų tinkamai rūpinamasi ir jos būtų apsaugotos;
- b) vesti apskaitą, kad PPI galėtų bet kuriuo metu nedelsdama identifikuoti visą turtą;
- c) imtis reikiamų priemonių interesų konfliktams, susijusiems su turto saugojimu, išvengti;
- d) kompetentingų institucijų prašymu informuoti jas apie turto laikymo būdą.

35 straipsnis

Priežiūros pareigos

1. Be 34 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų užduočių priežiūros pareigoms vykdyti paskirtas depozitoriumas:
 - a) vykdo PPI nurodymus, nebent jie prieštarauja nacionalinei teisei ar PPI taisyklėms;

- b) užtikrina, kad sandorių, susijusių su PPI pensijų sistemos turtu, atveju PPI priklausantis atlygis būtų pervedamas įstaigai per įprastą laikotarpį; ir
 - c) užtikrina, kad iš turto gautos pajamos būtų naudojamos pagal PPI taisykles.
2. Nepaisant 1 dalies, PPI buveinės valstybė narė gali nustatyti kitas depozitoriumo vykdytinas priežiūros pareigas.
3. Kai priežiūros pareigoms vykdyti depozitoriumas nepaskiriamas, PPI įgyvendina procedūras, kuriomis užtikrina, kad užduotys, kurių priežiūrą kitu atveju vykdytų depozitoriumas, PPI būtų tinkamai vykdomos.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

GALIMIEMS NARIAMS, NARIAMS IR IŠMOKŲ GAVĖJAMS TEIKTINA INFORMACIJA

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

36 straipsnis

Principai

1. Atsižvelgdamos į nustatytos pensijų sistemos pobūdį, valstybės narės užtikrina, kad kiekviena jų teritorijoje registruota ar leidimą veikti turinti PPI suteiktų:
- a) galimiems nariams – bent 41 straipsnyje nurodytą informaciją,
 - b) nariams – bent 37–40, 42 ir 44 straipsniuose nurodytą informaciją; ir
 - c) išmokų gavėjams – bent 37, 43 ir 44 straipsniuose nurodytą informaciją.
2. 1 dalyje nurodyta informacija:
- a) yra reguliariai atnaujinama;
 - b) surašyta aiškiai, aiškia, tikslia ir suprantama kalba, vengiant naudoti žargoną ir vengiant techninių terminų, kai galima vartoti kasdienės kalbos žodžius;
 - c) yra neklaidinanti ir užtikrinamas žodyno ir turinio nuoseklumas;
 - d) pateikiama taip, kad dokumentą būtų lengva skaityti;
 - e) prieinama valstybės narės, kurios socialinė ir darbo srities teisė, susijusi su profesinių pensijų sistemomis, taikoma atitinkamai pensijų sistemai, valstybine kalba; ir
 - f) galimiems nariams, nariams ir išmokų gavėjams nemokamai prieinama elektroninėmis priemonėmis, įskaitant patvariąsias laikmenas, arba interneto svetainėje, arba pateikiama popierinė kopija.
3. Valstybės narės gali priimti arba palikti galioti išsamesnes nuostatas dėl galimiems nariams, nariams ir išmokų gavėjams teiktinos informacijos.

37 straipsnis

Bendroji informacija apie pensijų sistemą

1. Valstybės narės kiekvienos jų teritorijoje registruotos arba leidimą veikti turinčios PPI atžvilgiu užtikrina, kad nariai ir išmokų gavėjai būtų pakankamai informuoti apie atitinkamą PPI valdomą pensijų sistemą, visų pirma apie:
- a) PPI pavadinimą, valstybės narės, kurioje PPI yra registruota ar jai išduotas leidimas, ir jos kompetentingos institucijos pavadinimą;

- b) pensijų sistemos šalių teises ir pareigas;
 - c) informaciją apie investavimo profilį;
 - d) finansinės rizikos, kurią padengia nariai ir išmokų gavėjai, pobūdį;
 - e) sąlygas, susijusias su visiškais ar dalinėmis garantijomis pagal pensijų sistemą, arba tam tikrą išmokų lygį, arba, jei pagal pensijų sistemą nesuteikiama garantija, tai patvirtinančią deklaraciją;
 - f) sukauptos pensijos apsaugos mechanizmus arba išmokų mažinimo mechanizmus, jeigu tokie nustatyti;
 - g) informaciją apie ankstesnius bent penkerių metų laikotarpio arba visų metų, jeigu pensijų sistema veikia trumpiau nei penkeri metai, su pensijų sistema susijusių investicijų rezultatus, jeigu nariai prisiima investicijų riziką arba gali priimti investavimo sprendimus;
 - h) narių ir išmokų gavėjų dengiamų sąnaudų struktūrą, jeigu pagal pensijų sistemą neteikiamos nustatyto lygio išmokos;
 - i) nariams ir išmokų gavėjams suteikiamas pasirinkimo galimybes, susijusias su pensijų išmokų gavimu;
 - j) išsamesnę informaciją apie pensijų teisių perkėlimo tvarką, jeigu narys turi teisę perkelti pensijos teises.
2. Sistemų, kurių nariai prisiima investavimo riziką ir kuriose numatyta daugiau nei viena skirtingų investavimo profilių pasirinkimo galimybė, nariai informuojami apie sąlygas, susijusias su investavimo galimybėmis, kuriomis galima pasinaudoti, ir, kai taikoma, numatytą pagrindinę investavimo galimybę ir pensijų sistemos taisyklę konkrečiam nariui priskirti tam tikrą investavimo galimybę.
3. Nariai ir išmokų gavėjai arba jų atstovai per pagrįstą laiką gauna visą reikalingą informaciją apie pensijų sistemos taisyklių pakeitimus. Be to, PPI padaro jiems prieinamu paaiškinimą, kokią poveikį reikšmingas techninių atidėjinių pakeitimas padarys nariams ir išmokų gavėjams.
4. PPI padaro prieinamą šiame straipsnyje nurodytą bendrąją informaciją apie pensijų sistemą.

2 SKYRIUS

Pensijų išmokų ataskaita ir papildoma informacija

38 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Valstybės narės reikalauja, kad PPI parengtų dokumentą, kuriame kiekvienam nariui būtų glaustai pateikta pagrindinė informacija, atsižvelgiant į konkrečių nacionalinių pensijų sistemų ir atitinkamos nacionalinės socialinės, darbo ir mokesčių teisės ypatumus (toliau – pensijų išmokų ataskaita). Dokumento pavadinime turi būti žodžiai „pensijų išmokų ataskaita“.
2. Aiškiai nurodoma tiksli pensijų išmokų ataskaitoje pateikiamos informacijos data.
3. Valstybės narės reikalauja, kad pensijų išmokų ataskaitoje būtų pateikta tiksli atnaujinta informacija ir kad kiekvienam nariui ji būtų prieinama nemokamai bent kartą per metus elektroninėmis priemonėmis, įskaitant patvariąsias laikmenas, arba interneto svetainėje, arba išduodama popierinė kopija. Popierinė kopija pateikiama nariams jų prašymu papildomai prie elektroninėmis priemonėmis pateikiamos informacijos.
4. Bet koks reikšmingas pensijų išmokų ataskaitoje pateiktos informacijos pokytis, palyginti su ankstesniais metais, aiškiai nurodomas.
5. Valstybės narės nustato 39 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų prognozių prielaidų nustatymo taisykles. PPI taiko tas taisykles, kad nustatytų, kai taikoma, metinį nominaliosios investicijų grąžos procentą, metinį infliacijos procentą ir būsimo darbo užmokesčio tendenciją.

39 straipsnis

Pensijų išmokų ataskaita

1. Pensijų išmokų ataskaitoje nariams pateikiama bent tokia pagrindinė informacija:
 - a) nario duomenys, įskaitant aiškiai nurodytą teisės aktais nustatytą pensinį amžių, pagal pensijų sistemą nustatytą arba PPĮ apskaičiuotą pensinį amžių, arba nario nustatytą pensinį amžių, kai taikytina;
 - b) PPĮ pavadinimas ir kontaktinis adresas, taip pat nario pensijos sistemos identifikavimo duomenys;
 - c) jei taikytina, informacija apie visiškas arba dalines garantijas pagal pensijų sistemą ir, jei aktualu, nuoroda, kur galima rasti daugiau informacijos;
 - d) informacija apie pensijos išmokų prognozes, atsižvelgiant į a punkte nurodytą pensinį amžių, ir atsakomybės ribojimo pareiškimas, kuriame paaiškinama, kad tos prognozės gali skirtis nuo gaunamų išmokų galutinės vertės. Jeigu pensijų išmokų prognozės grindžiamos ekonominiais scenarijais, ta informacija taip pat apima geriausią numatomą scenarijų ir nepalankų scenarijų, atsižvelgiant į konkrečios pensijų sistemos pobūdį;
 - e) informacija apie sukaupą pensiją ar sukaupą kapitalą, atsižvelgiant į konkrečios pensijų sistemos pobūdį;
 - f) informacija apie įmokas, kurias finansuojantysis subjektas ir narys įmokėjo į pensijų sistemą per paskutinius mažiausiai dvylika mėnesių, atsižvelgiant į pensijų sistemos specifinį pobūdį;
 - g) PPĮ išskaičiuotos pagal paskirtį suskirstytos sąnaudos per paskutinius mažiausiai dvylika mėnesių;
 - h) informacija apie viso pensijų sistemos finansavimo lygį.
2. Valstybės narės keičiasi gerąja patirtimi, susijusia su pensijų išmokų ataskaitos forma ir turiniu, pagal 60 straipsnį.

40 straipsnis

Papildoma informacija

1. Pensijų išmokų ataskaitoje nurodoma, kur ir kaip gauti papildomos informacijos, įskaitant:
 - a) išsamesnę praktinę informaciją apie nario pasirinkimo galimybes, suteikiamas pagal pensijų sistemą;
 - b) 29 ir 30 straipsniuose nurodytą informaciją;
 - c) kai taikytina, informaciją apie prielaidas, naudotas anuitetu išreikštomis sumoms, visų pirma susijusių su anuiteto dydžiu, anuiteto teikėjo tipu ir trukme;
 - d) informaciją apie išmokų darbo netekimo atveju dydį.
2. Pensijų sistemų, kurių nariai prisiima investavimo riziką ir pagal kurias nariui investavimo pasirinkimo galimybė priskiriama pagal specialiąją pensijų sistemoje nurodytą taisyklę, atveju pensijų išmokų ataskaitoje nurodoma, kur galima gauti papildomos informacijos.

3 SKYRIUS

Kita teiktina informacija ir dokumentai

41 straipsnis

Galimiems nariams teiktina informacija

1. Valstybės narės reikalauja, kad PPĮ užtikrintų, kad galimi nariai, kurie nėra automatiškai įtraukiami į pensijų sistemą, prieš tapdami tos sistemos nariais būtų informuoti apie:
 - a) visas jiems prieinamas aktualias pasirinkimo galimybes, įskaitant investavimo pasirinkimo galimybes,

- b) aktualias pensijų sistemos ypatybes, įskaitant išmokų rūšį,
- c) tai, ar investavimo metodu atsižvelgiama į aplinkos, klimato kaitos, socialinius ir organizacijos valdymo veiksnius ir kaip tai daroma, ir
- d) tai, kur galima gauti daugiau informacijos.

2. Jeigu nariai prisiima investicijų riziką arba gali priimti investavimo sprendimus, galimiems nariams pateikiama informacija apie ankstesnius bent penkerių metų laikotarpio arba visų metų, jeigu pensijų sistema veikia trumpiau nei penkeri metai, su pensijų sistema susijusių investicijų rezultatus ir informacija apie sąnaudas, kurias padengia nariai ir išmokų gavėjai, struktūrą.

3. Valstybės narės reikalauja, kad PPĮ užtikrintų, kad galimi nariai, kurie nėra automatiškai įtraukiami į pensijų sistemą, netrukus po įtraukimo būtų informuoti apie:

- a) visas jiems prieinamas aktualias pasirinkimo galimybes, įskaitant investavimo pasirinkimo galimybes,
- b) aktualias pensijų sistemos ypatybes, įskaitant išmokų rūšį,
- c) tai, ar investavimo metodu atsižvelgiama į aplinkos, klimato kaitos, socialinius ir organizacijos valdymo veiksnius ir kaip tai daroma, ir
- d) tai, kur galima gauti daugiau informacijos.

42 straipsnis

Informacija, teiktina nariams priešpensiniu etapu

Be pensijų išmokų ataskaitos, PPĮ kiekvienam nariui laiku, prieš sukankant 39 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytam pensiniam amžiui, arba nario prašymu pateikia informaciją apie jiems prieinamas išmokų išmokėjimo pasirinkimo galimybes, kaip jiems gauti savo pensijos išmokas.

43 straipsnis

Informacija, teiktina išmokų gavėjams išmokėjimo etapu

1. Valstybės narės reikalauja, kad PPĮ išmokų gavėjams periodiškai teiktų informaciją apie jiems išmokėtinas išmokas ir atitinkamas išmokėjimo pasirinkimo galimybes.
2. PPĮ nedelsdamos informuoja išmokų gavėjus, kai tik priimamas galutinis sprendimas, dėl kurio sumažinamas išmokėtinų išmokų lygis, ir prieš tris mėnesius iki to sprendimo įgyvendinimo dienos.
3. Kai išmokėjimo etapu reikšmingą investavimo rizikos dalį prisiima išmokų gavėjai, valstybės narės užtikrina, kad išmokų gavėjai reguliariai gautų atitinkamą informaciją.

44 straipsnis

Narių ir išmokų gavėjų prašymu teiktina papildoma informacija

Nario, išmokų gavėjo ar jų atstovų prašymu PPĮ teikia šią papildomą informaciją:

- a) 29 straipsnyje nurodytas metines finansines ataskaitas ir metinius pranešimus arba, jeigu PPĮ yra atsakinga už daugiau kaip vieną pensijų sistemą, finansines ataskaitas ir pranešimus, susijusius su konkrečia jų pensijų sistema;

- b) investavimo politikos principų deklaraciją, nurodytą 30 straipsnyje;
- c) bet kokią papildomą informaciją apie prielaidas, naudotas 39 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytoms prognozėms parengti.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

RIZIKOS RIBOJIMU PAGRĮSTA PRIEŽIŪRA

1 SKYRIUS

Bendrosios rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros taisyklės

45 straipsnis

Pagrindinis rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros tikslas

1. Pagrindinis rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros tikslas – apsaugoti narių ir išmokų gavėjų teises ir užtikrinti PPI stabilumą ir patikimumą.
2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų reikiamų priemonių, atitinkamų žinių, pajėgumų ir įgaliojimų, kad galėtų pasiekti 1 dalyje nurodytą pagrindinį priežiūros tikslą.

46 straipsnis

Rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros taikymo sritis

Valstybės narės užtikrina, kad PPI būtų taikoma rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, be kita ko, kad būtų prižiūrima, kai taikytina:

- a) veiklos sąlygos;
- b) techniniai atidėjiniai;
- c) techninių atidėjinių finansavimas;
- d) reguliuojamos nuosavos lėšos;
- e) turima mokumo atsarga;
- f) būtinoji mokumo atsarga;
- g) investavimo taisyklės;
- h) investicijų valdymas;
- i) valdymo sistema ir
- j) nariams ir išmokų gavėjams teiktina informacija.

47 straipsnis

Bendrieji rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros principai

1. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos yra atsakingos už PPI rizikos ribojimu pagrįstą priežiūrą.
2. Valstybės narės užtikrina, kad priežiūra būtų grindžiama perspektyviniu ir rizika pagrįstu požiūriu.
3. Profesinių pensijų priežiūra vykdoma tinkamai derinant veiklą ne įstaigose ir patikrinimus vietoje.

4. Priežiūros įgaliojimais naudojama taip, kad būtų laiku ir proporcingai atsižvelgiama į PPI dydį, jos veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.
5. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos deramai atsižvelgtų į galimą savo veiksmų poveikį Sąjungos finansų sistemų stabilumui, visų pirma susidarius kritinei padėčiai.

48 straipsnis

Kompetentingų institucijų intervencijos įgaliojimai ir pareigos

1. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad kiekviena jų teritorijoje registruota ar leidimą veikti turinti PPI turėtų patikimą administracinę ir apskaitos tvarką ir reikiamus vidaus kontrolės mechanizmus.
2. Nedarant poveikio kompetentingų institucijų priežiūros įgaliojimams ir valstybių narių teisei numatyti ir taikyti baudžiamąsias sankcijas, valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos galėtų taikyti administracines sankcijas ir kitas priemones, taikytinas pažeidus nacionalines nuostatas, kuriomis įgyvendinama ši direktyva, ir imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad jos būtų įgyvendintos. Valstybės narės užtikrina, kad jų administracines sankcijas ir kitos priemonės būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.
3. Valstybės narės gali nuspręsti nenustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų taikymo pagal šią direktyvą už pažeidimus, už kuriuos pagal jų nacionalinę teisę taikomos baudžiamosios sankcijos. Tuo atveju valstybės narės pateikia Komisijai atitinkamas baudžiamosios teisės nuostatas.
4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos be nepagrįsto delsimo paskelbtų informaciją apie bet kokią administracinę sankciją ar kitą priemonę, taikytą už nacionalinių nuostatų, kuriomis įgyvendinama ši direktyva, pažeidimus, dėl kurios laiku nebuvo pateikta jokių skundų, įskaitant informaciją apie pažeidimo tipą ir pobūdį ir už jį atsakingų asmenų tapatybę. Vis dėlto, kai kompetentinga institucija mano, kad juridinių asmenų tapatybės arba fizinių asmenų tapatybės ar asmens duomenų paskelbimas, kiekvienu atskiru atveju įvertinus tokių duomenų paskelbimo proporcingumą, yra neproporcingas arba kai paskelbimas kelia grėsmę finansų rinkų stabilumui ar vykstančiam tyrimui, kompetentinga institucija gali nuspręsti atidėti paskelbimą, neskelbti informacijos apie sankcijas arba ją skelbti anonimiškai.
5. Visuose sprendimuose uždrausti arba apriboti PPI veiklą išdėstomos išsamios priežastys ir apie juos pranešama atitinkamai PPI. Apie tą sprendimą taip pat pranešama EIOPA, o ji apie tai praneša visoms kompetentingoms institucijoms, jeigu vykdoma 11 straipsnyje nurodyta tarpvalstybinė veikla.
6. Kompetentingos institucijos taip pat gali apriboti arba uždrausti laisvai disponuoti PPI turtu, jeigu, visų pirma:
 - a) PPI nesuformavo pakankamų techninių atidėjinių visos veiklos atžvilgiu arba neturi pakankamai turto techniniams atidėjiniams padengti;
 - b) PPI neturi pakankamų reguliuojamų nuosavų lėšų.
7. Siekdamas apsaugoti narių ir išmokų gavėjų interesus, kompetentingos institucijos gali perduoti visus įgaliojimus, kuriuos jų teritorijoje registruotai arba leidimą veikti turinčiai PPI vadovaujantys asmenys turi pagal buveinės valstybės narės teisę, arba jų dalį specialiam atstovui, kuris gali naudotis tais įgaliojimais.
8. Kompetentingos institucijos gali uždrausti arba apriboti jų teritorijoje registruotos arba leidimą veikti turinčios PPI veiklą, jeigu, visų pirma:
 - a) PPI nesugeba tinkamai apsaugoti pensijų sistemos narių ir išmokų gavėjų interesus;
 - b) PPI nebeatitinka veiklos sąlygų;
 - c) PPI grubiai pažeidžia pareigas, kurios jai tenka pagal jai taikomas taisykles;

d) tarpvalstybinės veiklos atveju PPI nesilaiko priimančiosios valstybės narės socialinės ir darbo teisės reikalavimų, taikomų profesinių pensijų sistemų srityje.

9. Valstybės narės užtikrina, kad sprendimai, priimti dėl PPI remiantis pagal šią direktyvą priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatomis, galėtų būti skundžiami teismams.

49 straipsnis

Priežiūrinio tikrinimo procesas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų reikiamus įgaliojimus tikrinti strategijas, procesus ir ataskaitų teikimo tvarką, kuriuos PPI nustatė siekdamos laikytis pagal šią direktyvą priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų, ir kad jos tai darytų atsižvelgdamos į PPI dydį, jos veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

Atliekant tą tikrinimą atsižvelgiama į aplinkybes, kuriomis veikia PPI ir atitinkamais atvejais asmenys, joms teikiantys užsakomąsias pagrindinių funkcijų ar bet kokios kitos veiklos paslaugas. Tikrinimą sudaro šie elementai:

a) kokybinių reikalavimų, susijusių su valdymo sistema, vertinimas;

b) PPI patiriamos rizikos vertinimas;

c) PPI gebėjimo įvertinti ir valdyti tą riziką vertinimas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos taikytų stebėsenos priemones, įskaitant testavimus nepalankiausiomis sąlygomis, kurios suteiktų joms galimybę nustatyti blogėjančią PPI finansinę padėtį ir stebėti, kaip ta padėtis taisoma.

3. Kompetentingos institucijos turi reikiamus įgaliojimus reikalauti PPI ištaisyti priežiūrinio tikrinimo proceso metu nustatytus trūkumus.

4. Kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į atitinkamos PPI veiklos dydį, pobūdį, mastą ir sudėtingumą, nustato minimalų 1 dalyje nustatyto tikrinimo dažnumą ir taikymo sritį.

50 straipsnis

Kompetentingoms institucijoms teiktina informacija

Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienos jų teritorijoje registruotos ar leidimą veikti turinčios PPI atžvilgiu kompetentingos institucijos turėtų įgaliojimų ir priemonių, būtinų siekiant:

a) reikalauti, kad PPI, PPI administracinis, valdymo ar priežiūros organas arba PPI faktiškai vadovaujantys arba pagrindines funkcijas vykdančios asmenys bet kada pateiktų informaciją apie visus veiklos klausimus arba perduotų visus verslo dokumentus;

b) prižiūrėti PPI ir kitų bendrovių arba PPI tarpusavio ryšius, kai PPI naudojami tų kitų bendrovių arba PPI teikiamomis užsakomosiomis pagrindinių funkcijų ar bet kokios kitos veiklos paslaugomis, ir visą tolesnę užsakomųjų veiklos paslaugų perdavimą, jeigu tai turi įtakos PPI finansinei būklei arba iš esmės susiję su veiksminga priežiūra;

c) gauti šiuos dokumentus: savo rizikos vertinimą, investavimo politikos principų deklaraciją, metines finansines ataskaitas ir metinius pranešimus ir visus kitus priežiūrai būtinus dokumentus;

d) nustatyti, kokie dokumentai yra būtini priežiūrai, įskaitant:

i) vidines tarpines ataskaitas;

ii) aktuarinius vertinimus ir išsamias prielaidas;

- iii) turto ir įsipareigojimų tyrimus;
- iv) investavimo politikos principų laikymosi įrodymus;
- v) įrodymus, kad įmokos buvo mokamos kaip planuota;
- vi) asmenų, atsakingų už 29 straipsnyje nurodytų metinių finansinių ataskaitų auditą, ataskaitas;
- e) atlikti PPI patalpų ir, kai taikoma, užsakytų veiklos paslaugų ir visų toliau perduotų užsakomųjų veiklos paslaugų patikrinimus vietoje, kad būtų nustatyta, ar veikla vykdoma pagal priežiūros taisykles;
- f) reikalauti iš PPI bet kada pateikti informaciją apie užsakytas veiklos paslaugas ir visas toliau perduotas užsakomasias veiklos paslaugas.

51 straipsnis

Skaidrumas ir atskaitomybė

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos šioje direktyvoje nustatytas užduotis vykdytų skaidriai, nepriklausomai ir atskaitingai, tinkamai užtikrindamos konfidencialios informacijos apsaugą.
2. Valstybės narės užtikrina, kad būtų viešai atskleista ši informacija:
 - a) įstatymų ir kitų teisės aktų bei bendrųjų gairių, taikomų profesinių pensijų sistemų srityje, tekstai ir informacija apie tai, ar valstybė narė nusprendžia taikyti šią direktyvą pagal 4 ir 5 straipsnius;
 - b) informacija apie priežiūrinio tikrinimo procesą, kaip nustatyta 49 straipsnyje;
 - c) apibendrinta statistinė informacija apie pagrindinius riziką ribojančios sistemos taikymo aspektus;
 - d) pagrindinis rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros tikslas ir informacija apie pagrindines kompetentingų institucijų funkcijas ir veiklą;
 - e) administracinių sankcijų ir kitų priemonių, taikomų už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimus, taisyklės.
3. Valstybės narės užtikrina, kad jos nustatytų ir taikytų skaidrias jų kompetentingų institucijų valdymo ir vadovavimo organų narių paskyrimo ir atleidimo procedūras.

2 SKYRIUS

Profesinė paslaptis ir keitimasis informacija

52 straipsnis

Profesinė paslaptis

1. Valstybės narės nustato taisykles, kuriomis užtikrinama, kad visi kompetentingose institucijose dirbantys arba dirbę asmenys, taip pat tų institucijų vardu veikiantys auditoriai ir ekspertai būtų įpareigoti saugoti profesinę paslaptį. Išskyrus bylas, kurioms taikoma baudžiamoji teisė, tie asmenys neatskleidžia jokios konfidencialios informacijos, kurią gavo atlikdami savo pareigas, jokiam asmeniui ar institucijai, išskyrus atvejus, kai ji pateikiama apibendrinta ar suvestine forma, užtikrinančia, kad nebūtų galima nustatyti jokių konkrečių PPI.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies, kai pensijų sistema likviduojama, valstybės narės gali leisti konfidencialią informaciją atskleisti civilinėje ar komercinėje byloje.

53 straipsnis

Konfidencialios informacijos naudojimas

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos, kurios gauna konfidencialią informaciją pagal šią direktyvą, ją naudotų tik atlikdamos savo pareigas ir tik siekdamos šių tikslų:

- a) patikrinti, ar PPI, prieš pradėdamos veiklą, atitinka profesinių pensijų išmokėjimo verslo vykdymo sąlygas;
- b) palengvinti PPI veiklos stebėjimą, įskaitant techninių atidėjinių, mokumo, valdymo sistemos ir nariams bei išmokų gavėjams teikiamos informacijos stebėjimą;
- c) taikyti taisomąsias priemones, įskaitant administracines sankcijas;
- d) kai leidžiama pagal nacionalinę teisę, paskelbti pagrindinius visų atskirų PPI veiklos rezultatų rodiklius, kurie padėtų nariams ir išmokų gavėjams priimti finansinius sprendimus dėl savo pensijos;
- e) dalyvauti nagrinėjant apeliacinius skundus dėl kompetentingų institucijų sprendimų, priimtų pagal nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva;
- f) dalyvauti teismo procesuose dėl nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama ši direktyva.

54 straipsnis

Europos Parlamento tyrimo teisė

52 ir 53 straipsniais nedaroma poveikio tyrimo teisei, kuri Europos Parlamentui suteikiama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 226 straipsnį.

55 straipsnis

Institucijų keitimasis informacija tarpusavyje

1. 52 ir 53 straipsniai netrukdo:

- a) toje pačioje valstybėje narėje esančioms kompetentingoms institucijoms keistis informacija, kai jos vykdo savo priežiūros funkcijas;
- b) skirtingose valstybėse narėse esančioms kompetentingoms institucijoms keistis informacija, kai jos vykdo savo priežiūros funkcijas;
- c) priežiūros funkcijas vykdančioms kompetentingoms institucijoms keistis informacija su bet kuriuo iš šių toje pačioje valstybėje narėje esančių subjektų:
 - i) su institucijomis, atsakingomis už finansų sektoriaus subjektų ir kitų finansų organizacijų priežiūrą, ir institucijomis, atsakingomis už finansų rinkų priežiūrą;
 - ii) su institucijomis arba organais, kuriems pavesta pareiga palaikyti finansų sistemos stabilumą valstybėse narėse taikant makroprudencines taisykles;
 - iii) su organais, dalyvaujančiais likviduojant pensijų sistemą ir kitose panašiose procedūrose;
 - iv) su organais ar institucijomis, kurie vykdo reorganizavimo veiklą, siekdami apsaugoti finansų sistemos stabilumą;
 - v) su asmenimis, atsakingais už teisės aktais nustatytą PPI, draudimo įmonių ir kitų finansų įstaigų finansinių ataskaitų auditą;
- d) pateikti organams, administruojantiems pensijų sistemos likvidavimą, informaciją, reikalingą jų pareigoms atlikti.

2. Informacijai, kurią gauna 1 dalyje nurodytos institucijos, organai ir asmenys, taikomos 52 straipsnyje nustatytos profesinės paslapties taisyklės.
3. 52 ir 53 straipsniai netrukdo valstybėms narėms leisti kompetentingoms institucijoms keistis informacija su:
 - a) institucijomis, atsakingomis už organų, dalyvaujančių likviduojant pensijų sistemą ir kitose panašiose procedūrose, priežiūrą;
 - b) institucijomis, atsakingomis už asmenų, kuriems pavesta atlikti teisės aktais nustatytą PPI, draudimo įmonių ir kitų finansų įstaigų finansinių ataskaitų auditą, priežiūrą;
 - c) PPI nepriklausomais aktuarais, vykdančiais tų įstaigų priežiūrą, ir organais, atsakingais už tokių aktuarų priežiūrą.

56 straipsnis

Informacijos perdavimas centriniais bankams, pinigų institucijoms, Europos priežiūros institucijoms ir Europos sisteminės rizikos valdybai

1. 52 ir 53 straipsniai netrukdo kompetentingai institucijai perduoti informaciją šiems subjektams, kad jie galėtų vykdyti atitinkamas savo užduotis:
 - a) centriniais bankams ir kitoms panašias funkcijas vykdančioms pinigų institucijoms;
 - b) kitoms valdžios institucijoms, atsakingoms už mokėjimo sistemų priežiūrą, kai taikytina;
 - c) Europos sisteminės rizikos valdybai, EIOPA, Europos priežiūros institucijai (Europos bankininkystės institucija), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾, ir Europos priežiūros institucijai (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽²⁾.
2. 55–58 straipsniai netrukdo šio straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytoms institucijoms arba organams perduoti kompetentingoms institucijoms informaciją, kurios kompetentingoms institucijoms gali prireikti taikant 53 straipsnį.
3. Pagal 1 ir 2 dalis gautai informacijai taikomi profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai šioje direktyvoje nustatytiems reikalavimams.

57 straipsnis

Informacijos atskleidimas Vyriausybės administracijoms, atsakingoms už finansų teisės aktus

1. 52 straipsnio 1 dalis, 53 straipsnis ir 58 straipsnio 1 dalis netrukdo valstybėms narėms leisti atskleisti konfidencialią informaciją kompetentingoms institucijoms ir kitiems savo centrinės valdžios administracijos departamentams, atsakingiems už teisės aktų dėl PPI, kredito įstaigų, finansų įstaigų, investicinių paslaugų ir draudimo įmonių vykdymo užtikrinimą, ar inspektoriams, veikiantiems tų departamentų vardu.

Informacija atskleidžiama tik kai tai yra būtina dėl rizikos ribojimu pagrįstos kontrolės, PPI žlugimo prevencijos ir žlungančių įstaigų pertvarkymo. Nedarant poveikio šio straipsnio 2 daliai, prieigą prie informacijos turintiems asmenims taikomi tokie profesinės paslapties reikalavimai, kurie yra bent lygiaverčiai šioje direktyvoje nustatytiems reikalavimams. Tačiau valstybės narės nustato, kad pagal 55 straipsnį gauta informacija ir informacija, gaunama per patikrinimą vietoje, gali būti atskleista tik gavus aiškų informaciją pateikusių kompetentingos institucijos arba valstybės narės, kurioje atliktas patikrinimas vietoje, kompetentingos institucijos sutikimą.

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

⁽²⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

2. Valstybės narės gali leisti atskleisti konfidencialią informaciją, susijusią su rizikos ribojimu pagrįsta PPI priežiūra, savo valstybės narės parlamento tyrimo komitetams arba audito rūmams ir kitiems savo valstybės narės už tyrimus atsakingiems subjektams, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

- a) subjektai turi įgaliojimus pagal nacionalinę teisę tirti arba tikrinti institucijų, kurios atsako už PPI priežiūrą arba įstatymus dėl tokios priežiūros, veiksmus;
- b) informacija yra būtina vien tik a punkte nurodytiems įgaliojimams vykdyti;
- c) prieigą prie informacijos turintiems asmenims taikomi profesinės paslapties reikalavimai pagal nacionalinę teisę, kurie yra bent lygiaverčiai šioje direktyvoje nustatytiems reikalavimams;
- d) jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, ji atskleidžiama gavus aiškų ją pateikusių kompetentingų institucijų sutikimą ir tik tais tikslais, kuriems tos institucijos davė sutikimą.

58 straipsnis

Keitimosi informacija sąlygos

1. Valstybės narės reikalauja, kad keičiantis informacija pagal 55 straipsnį, perduodant informaciją pagal 56 straipsnį ir atskleidžiant informaciją pagal 57 straipsnį būtų tenkinamos bent šios sąlygos:

- a) informacija keičiamasi, ji yra perduodama ar atskleidžiama priežiūros vykdymo tikslais;
- b) gautai informacijai taikomas 52 straipsnyje nustatytas įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį;
- c) jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, ji neatskleidžiama be aiškaus ją pateikusių kompetentingos institucijos sutikimo ir atitinkamais atvejais atskleidžiama tik tais tikslais, kuriems ta institucija davė sutikimą.

2. 53 straipsnis valstybėms narėms netrukdo leisti kompetentingoms institucijoms ir institucijoms ar organams, atsakingiems už bendrovių teisės, taikomos finansuojantiems subjektams, pažeidimų nustatymą ir tyrimą, keisti informaciją, kad būtų sustiprintas finansų sistemos stabilumas ir vientisumas.

Valstybės narės, taikančios pirmą pastraipą, reikalauja, kad būtų tenkinamos bent šios sąlygos:

- a) informacija turi būti skirta 57 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų pažeidimų nustatymo ir tyrimo bei tikrinimo veiklai vykdyti;
 - b) gautos informacijos atžvilgiu turi būti taikomas 52 straipsnyje nustatytas įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį;
 - c) jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, ji neatskleidžiama be aiškaus ją pateikusių kompetentingos institucijos sutikimo ir atitinkamais atvejais atskleidžiama tik tais tikslais, kuriems ta institucija davė sutikimą.
3. Jeigu valstybėje narėje 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytoms institucijoms ar organams pavestas pažeidimų nustatymo ar tyrimo užduotis padeda atlikti asmenys, tuo tikslu paskirti atsižvelgiant į jų konkrečią kompetenciją ir nedirbantys viešajame sektoriuje, taikoma 57 straipsnio 2 dalyje numatyta keitimosi informacija galimybė.

59 straipsnis

Rizikos ribojimą reglamentuojančios nacionalinės nuostatos

1. Valstybės narės EIOPA praneša nacionalines rizikos ribojimą reglamentuojančias nuostatas, taikomas profesinių pensijų sistemų srityje, kurioms netaikomi 11 straipsnio 1 dalyje nurodyti nacionalinės socialinės ir darbo teisės aktai dėl pensijų sistemų organizavimo.

2. Valstybės narės tą informaciją atnaujiną reguliariai bent kas dvejus metus, o EIOPA tą informaciją skelbia savo interneto svetainėje.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

60 straipsnis

Valstybių narių, Komisijos ir EIOPA bendradarbiavimas

1. Valstybės narės tinkamu būdu užtikrina vienodą šios direktyvos taikymą reguliariai keisdamosi informacija ir patirtimi, siekdamos plėtoti geriausią šios srities praktiką ir glaudesnę bendradarbiavimą, įtraukdamos, kai taikytina, socialinius partnerius, ir taip užkirsdamos kelią konkurencijos iškraipymams ir sudarydamos sąlygas, reikalingas neapsunkintai tarpvalstybinei narystei.
2. Komisija ir valstybių narių kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja, kad būtų lengviau prižiūrėti PPI veiklą.
3. Taikydamos šią direktyvą, valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja su EIOPA pagal Reglamentą (ES) Nr. 1094/2010 ir nedelsdamos suteikia EIOPA visą informaciją, būtiną jos užduotims pagal šią direktyvą ir Reglamentą (ES) Nr. 1094/2010 vykdyti, pagal to reglamento 35 straipsnį.
4. Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai ir EIOPA apie visas pagrindines problemas, kylančias taikant šią direktyvą. Komisija, EIOPA ir atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos tokias problemas išnagrinėja kuo greičiau, kad būtų rastas tinkamas sprendimas.

61 straipsnis

Asmens duomenų tvarkymas

Tvarkydamos asmens duomenis pagal šią direktyvą, PPI ir kompetentingos institucijos šioje direktyvoje numatytas užduotis atlieka pagal Reglamentą (ES) 2016/679. Tvarkydama asmens duomenis pagal šią direktyvą, EIOPA laikosi Reglamento (EB) Nr. 45/2001.

62 straipsnis

Vertinimas ir peržiūra

1. Ne vėliau kaip 2023 m. sausio 13 d. Komisija peržiūri šią direktyvą ir Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia jos įgyvendinimo ir veiksmingumo ataskaitą.
2. Atliekant 1 dalyje nurodytą peržiūrą visų pirma atsižvelgiama į:
 - a) šios direktyvos tinkamumą rizikos ribojimo ir valdymo požiūriu;
 - b) tarpvalstybinę veiklą;
 - c) taikant šią direktyvą įgytą patirtį ir jos poveikį PPI stabilumui;
 - d) pensijų išmokų ataskaitą.

63 straipsnis

Direktyvos 2009/138/EB dalinis pakeitimas

Direktyva 2009/138/EB iš dalies keičiama taip:

1. 13 straipsnio 7 punktą pakeičiamas taip:

„7. perdraudimas – viena iš šių veiklos rūšių:

- a) veikla, kuria priiimama draudimo įmonės ar trečiosios valstybės draudimo įmonės arba kitos perdraudimo įmonės ar trečiosios valstybės perdraudimo įmonės perduodama rizika;
- b) „Lloyd's“ draudikų asociacijos atveju – veikla, kai draudimo ar perdraudimo įmonė, išskyrus „Lloyd's“ draudikų asociaciją, priiima bet kurio „Lloyd's“ nario perduodamą riziką; arba
- c) draudimo paslaugos, perdraudimo įmonės teikiamos įstaigai, kuriai taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/2341 (*);

(*) 2016 m. gruodžio 14 d. Direktyva (ES) 2016/2341 dėl profesinių pensijų įstaigų (PPI) veiklos ir priežiūros (OL L 354, 2016 12 23, p. 37)“;

2. 308b straipsnio 15 dalis pakeičiama taip:

„15. Jeigu įsigaliojus šiai direktyvai buveinės valstybės narės taikė Direktyvos (ES) 2016/2341 4 straipsnyje nurodytas nuostatas, tos buveinės valstybės narės gali toliau taikyti įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriuos jos priėmė siekdamos pereinamuoju laikotarpiu, kuris baigiasi 2022 m. gruodžio 31 d., laikytis Direktyvos 2002/83/EB 1–19 straipsnių, 27–30 straipsnių, 32–35 straipsnių ir 37–67 straipsnių, įsigaliojusių 2015 m. gruodžio 31 d.

Jeigu buveinės valstybė narė toliau taiko tuos įstatymus ir kitus teisės aktus, draudimo įmonės toje buveinės valstybėje narėje savo mokumo kapitalo poreikį apskaičiuoja kaip šių elementų sumą:

- a) sąlyginio mokumo kapitalo poreikio, susijusio su jų draudimo veikla, apskaičiuoto neatsižvelgiant į profesinių pensijų išmokėjimo verslą pagal Direktyvos (ES) 2016/2341 4 straipsnį,
- b) mokumo atsargos, susijusios su profesinių pensijų išmokėjimo verslu, apskaičiuotos pagal įstatymus ir kitus teisės aktus, priimtus siekiant laikytis Direktyvos 2002/83/EB 28 straipsnio.

Ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 31 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą dėl to, ar pirmoje pastraipoje nurodytas laikotarpis turėtų būti pratęstas, atsižvelgdama į Sąjungos ar nacionalinės teisės pakeitimus, padarytus taikant šią direktyvą.“

64 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojant įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2019 m. sausio 13 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat įtraukia teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose esančios nuorodos į direktyvas, kurios panaikinamos šia direktyva, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką ir teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstą.

65 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2003/41/EB su pakeitimais, padarytais I priedo A dalyje nurodytomis direktyvomis, panaikinama nuo 2019 m. sausio 13 d., nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais ir taikymo pradžios datomis, nustatytais I priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintą Direktyvą 2003/41/EB laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

66 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

67 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2016 m. gruodžio 14 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

I. KORČOK

I PRIEDAS

A DALIS

Panaikinama direktyva ir jos vėlesnių dalinių pakeitimų sąrašas

(nurodyta 65 straipsnyje)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/41/EB (OL L 235, 2003 9 23, p. 10)	
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB (OL L 335, 2009 12 17, p. 1)	tik 303 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/78/ES (OL L 331, 2010 12 15, p. 120)	tik 4 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES (OL L 174, 2011 7 1, p. 1)	tik 62 straipsnis
Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/14/ES (OL L 145, 2013 5 31, p. 1)	tik 1 straipsnis

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo pradžios terminai

(nurodyti 65 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas	Taikymo pradžios data
2003/41/EB	2005 9 23	2005 9 23
2009/138/EB	2015 3 31	2016 1 1
2010/78/ES	2011 12 31	2011 12 31
2011/61/ES	2013 7 22	2013 7 22
2013/14/ES	2014 12 21	2014 12 21

II PRIEDAS

Atitikties lentelė

Direktyva 2003/41/EB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	3 straipsnis
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnis	5 straipsnis
6 straipsnio a punktas	6 straipsnio 1 punktas
6 straipsnio b punktas	6 straipsnio 2 punktas
6 straipsnio c punktas	6 straipsnio 3 punktas
6 straipsnio d punktas	6 straipsnio 4 punktas
6 straipsnio e punktas	6 straipsnio 5 punktas
6 straipsnio f punktas	6 straipsnio 6 punktas
	6 straipsnio 7 punktas
6 straipsnio g punktas	6 straipsnio 8 punktas
6 straipsnio h punktas	6 straipsnio 9 punktas
6 straipsnio i punktas	6 straipsnio 10 punktas
6 straipsnio j punktas	6 straipsnio 11 punktas
	6 straipsnio 12–19 punktai
7 straipsnis	7 straipsnis
8 straipsnis	8 straipsnis
9 straipsnio 1 dalies a punktas	9 straipsnis
9 straipsnio 1 dalies c punktas	10 straipsnio 1 dalies a punktas
9 straipsnio 1 dalies e punktas	10 straipsnio 1 dalies b punktas
9 straipsnio 2 dalis	10 straipsnio 2 dalis
20 straipsnis, 9 straipsnio 5 dalis	11 straipsnis
	12 straipsnis
15 straipsnio 1–5 dalys	13 straipsnio 1–5 dalys
15 straipsnio 6 dalis	
16 straipsnis	14 straipsnis
17 straipsnis	15 straipsnis

Direktyva 2003/41/EB	Ši direktyva
17a straipsnio 1–4 dalys	16 straipsnio 1–4 dalys
17a straipsnio 5 dalis	
17b straipsnis	17 straipsnis
17c straipsnis	
17d straipsnis	18 straipsnis
18 straipsnis	19 straipsnis 20 straipsnis 21 straipsnis
9 straipsnio 1 dalies b punktas	22 straipsnio 1 dalis 22 straipsnio 2–7 dalys 23 straipsnis 24 straipsnis 25 straipsnis 26 straipsnis 27 straipsnis 28 straipsnis
10 straipsnis	29 straipsnis
12 straipsnis	30 straipsnis
9 straipsnio 4 dalis	31 straipsnio 1 dalis 31 straipsnio 2–7 dalys
19 straipsnio 1 dalis	32 straipsnis
19 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	33 straipsnio 1 dalis 33 straipsnio 2 dalis
19 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	33 straipsnio 3 dalis
19 straipsnio 3 dalis	33 straipsnio 4 dalis 33 straipsnio 5–8 dalys 34 straipsnis 35 straipsnis 36 straipsnis
9 straipsnio 1 dalies f punktas	37 straipsnio 1 dalis
11 straipsnio 4 dalies c punktas	37 straipsnio 2 dalis
11 straipsnio 2 dalies b punktas	37 straipsnio 3 dalis 37 straipsnio 4 dalis 38 straipsnis 39 straipsnis 40 straipsnio 1 dalies a–c punktai

Direktyva 2003/41/EB	Ši direktyva
11 straipsnio 4 dalies b punktas	40 straipsnio 1 dalies d punktas 40 straipsnio 2 dalis 41 straipsnis 42 straipsnis
11 straipsnio 5 dalis	43 straipsnis
11 straipsnio 2 dalies a punktas	44 straipsnio a punktas
11 straipsnio 3 dalis	44 straipsnio b punktas 44 straipsnio c punktas 45 straipsnis 46 straipsnis 47 straipsnis
14 straipsnio 1 dalis	48 straipsnio 1 dalis
14 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	48 straipsnio 2 dalis 48 straipsnio 3–5 dalys
14 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	48 straipsnio 6 dalis
14 straipsnio 3–5 dalys	48 straipsnio 7–9 dalys 49 straipsnis
13 straipsnio 1 dalis	50 straipsnis
13 straipsnio 2 dalis	51 straipsnis 52 straipsnis 53 straipsnis 54 straipsnis 55 straipsnis 56 straipsnis 57 straipsnis 58 straipsnis
20 straipsnio 11 dalies pirma pastraipa	59 straipsnio 1 dalis
20 straipsnio 11 dalies antra pastraipa	59 straipsnio 2 dalis
20 straipsnio 11 dalies trečia ir ketvirta pastraipos	
21 straipsnis	60 straipsnis 61 straipsnis 62 straipsnis 63 straipsnis
22 straipsnis	64 straipsnis 65 straipsnis 66 straipsnis 67 straipsnis

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT